

Antibiotika - dosering, forholdsregler og behandlingsrekommendationer - håndbog

Udgiver	Region Hovedstaden		
Dokumenttype	Vejledning	Vejledning	Vejledning
Forfattere	Medlemmer af SFR Klinisk Mikrobiologi	Medlemmer af SFR Klinisk Mikrobiologi	Medlemmer af SFR Klinisk Mikrobiologi
Fagligt ansvarlig	Formandskabet for SFR Klinisk Mikrobiologi	Formandskabet for SFR Klinisk Mikrobiologi	Formandskabet for SFR Klinisk Mikrobiologi
Kommentarer	<p>Vejledningen er gældende for alle hospitaler i Region Hovedstaden</p> <p>Vejledningen er i overensstemmelse med det nyligt udgivne "lommekort" med antibiotisk behandlingsregimer</p> <p>Der er konsekvensrettet doseringen af piperacillin/tazobactam til voksne til 4 g hver 6. time.</p> <p>Der er indsat nyt afsnit om behandlingen af dialyserelaterede infektioner.</p> <p>Der er rettet i enkelte anti-virologiske regimer, og afsnit er flyttet rundt</p> <p>Der er tilføjet nye antibiotika i tabel 1</p> <p>Der er indføjet informationer om tilgængelige mixturer til børn i tabel 2</p> <p>Der er rettet i anbefalingerne til patienter med nedsat nyrefunktion i tabel 3</p> <p>Der er indsat rekommendationer for flere kirurgiske indgreb i tabel 5</p> <p>Der er rettet en del småfejl</p> <p>Der er indsat flere referencer svarende til de flere emner omhandlet</p>		

FORMÅL

Håndbogen skal understøtte et rationelt grundlag for brug af antibiotika og at den enkelte patient får en optimal behandling under hensyntagen til de økologiske og økonomiske konsekvenser og ud fra viden om ætiologi og antibiotikafølsomhed.

MÅLGRUPPER OG ANVENDELSESMRÅDE

Håndbogen henvender sig til alle læger på Region Hovedstadens hospitaler.

Indhold

Formål	1
Målgrupper og anvendelsesområde	1
FORORD	11
DOSERINGSPRINCIPPER.....	13
Farmakokinetisk-farmakodynamisk (PK-PD) dosering af antibiotika	13
Behandlingsvarighed	14
Administrationsmåde	14
Dosering ved nedsat nyre- og leverfunktion.....	14
Dosering ved ekstrem vægt.....	15
Profylakse hos ekstremvægtige.....	16
Profylaktisk anvendelse af antibiotika generelt ved kirurgi.....	16
Dosering ved graviditet og amning	16
Dosering ved behandling af børn.....	16
Måling af antibiotikakoncentrationer	17
Særligt antibiotikaresistente bakterier	20
SEPSIS OG SEPTISK SHOCK	22
Definition.....	22
Sepsis definition	22
SOFA score (sequential (sepsis-related) organ failure assessment score)	22
qSOFA score (quick SOFA score).....	23
Typer af bakteriæmi.....	23
Mikrobiologisk diagnostik	23
Empirisk antibiotisk behandling	23
Samfundserhvervet sepsis – ukendt primært infektionsfokus.....	24
Hospitalserhvervet og –associeret sepsis – ukendt primært infektionsfokus.....	24
Sepsis hos børn	24
Sepsis hos særlige patientgrupper	24
ENDOCARDITIS.....	26
Mikrobiologi	26
Diagnostik	26
Duke's kriterier.....	26
Bloddyrkninger	27
PCR undersøgelser	27
Serologi.....	27
Ekkokardiografi	27
Antibiotisk behandling	28
INFEKTIONER I CENTRALNERVESYSTEMET	34
Purulent meningitis	34

Mikrobiologi	34
Mikrobiologisk diagnostik	34
Antibiotisk behandling generelt.....	34
Initial behandling, præparatvalg	35
Vedligeholdelsesbehandling.....	35
Doseringsregime efter vægt	36
Profylakse mod meningokokmeningitis/sepsis.....	37
Aseptisk (viral) meningitis.....	37
Mikrobiologi	37
Mikrobiologisk diagnostik	37
Behandling.....	37
Viral meningoencephalitis.....	37
Mikrobiologi	37
Mikrobiologisk diagnostik	37
Hjerneabsces.....	38
Mikrobiologi	38
Mikrobiologisk diagnostik	38
Empirisk antibiotisk behandling	38
Neuroborreliose	38
Mikrobiologi	38
Mikrobiologisk diagnostik	38
Antibiotisk behandling	39
INFEKTIONER I ØJNE	40
Purulent conjunctivitis	40
Mikrobiologi	40
Mikrobiologisk diagnostik	40
Empirisk antibiotisk behandling	40
Behandling af specielle fund	40
Keratitis.....	40
Mikrobiologi	40
Diagnostik og terapi	41
Endophthalmitis	41
Mikrobiologi	41
Diagnostik og terapi	41
Panophthalmitis	41
INFEKTIONER I ØVRE LUFTVEJE	42
Tonsilitis/pharyngitis acuta	42
Mikrobiologi	42
Mikrobiologisk diagnostik	42

Empirisk antibiotisk behandling	42
Otitis media.....	42
Mikrobiologi	42
Mikrobiologisk diagnostik	43
Empirisk antibiotisk behandling	43
Kronisk otitis media	43
Kommentarer	43
Sinuitis/sinusitis.....	44
Mikrobiologi	44
Mikrobiologisk diagnostik	44
Empirisk antibiotisk behandling	44
Kommentarer	44
Epiglottitis acuta	45
Mikrobiologi	45
Mikrobiologisk diagnostik	45
Empirisk antibiotisk behandling	45
Tussis convulsiva (kighoste)	45
Mikrobiologi	45
Mikrobiologisk diagnostik	45
Empirisk antibiotisk behandling	45
Kommentarer	45
INFEKTIONER I NEDRE LUFTVEJE	47
Algoritme til vurdering af patienter med mulig pneumoni	47
Risikovurdering af patienter i henhold til CURB-65.....	47
Samfundserhvervet pneumoni	48
Mikrobiologi	48
Mikrobiologisk diagnostik	48
Empirisk antibiotisk behandling	48
Undtagelser – pneumoni hos særlige patientgrupper	50
Hospitalserhvervet pneumoni (HAP)	50
Mikrobiologi	50
Mikrobiologisk diagnostik	51
Empirisk antibiotisk behandling af let-moderat HAP.....	51
Empirisk behandling af svær HAP.....	51
Behandling af ventilator-associeret pneumoni (VAP)	52
Mikrobiologi	52
Mikrobiologisk diagnostik	52
Empirisk antibiotisk behandling	52
Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster	52

Pneumokok pneumoni	52
Legionella pneumoni	52
Mycoplasma pneumoni	53
Chlamydophila psittaci pneumoni (ornitose)	53
Chlamydophila pneumoniae pneumoni.....	53
Haemophilus influenzae pneumoni	53
Moraxella catarrhalis pneumoni	53
Staphylococcus aureus pneumoni	54
Klebsiella pneumoniae og andre enterobakterier, samt Pseudomonas aeruginosa.....	54
Kronisk obstruktiv lungesygdom (KOL) med eksacerbation.....	54
Mikrobiologi	54
Mikrobiologisk diagnostik	54
Empirisk antibiotisk behandling	54
KOL og påvist pneumoni	54
Aspirationspneumoni	54
Mikrobiologi	54
Mikrobiologisk diagnostik	54
Empirisk antibiotisk behandling	55
Pleuraempyem.....	55
Mikrobiologi	55
Mikrobiologisk diagnostik	55
Empirisk antibiotisk behandling	55
Influenza	56
Mikrobiologi	56
Mikrobiologisk diagnostik	56
Antibiotisk behandling	56
INFEKTIONER I MAVE-TARMKANALEN	57
Gastroenteritis.....	57
Mikrobiologi	57
Mikrobiologisk diagnostik	57
Empirisk antibiotisk behandling	57
Final antibiotisk behandling.....	57
Clostridium difficile.....	58
Tarmparasitter.....	58
Peritonitis (spontan, primær, non kirurgisk)	59
Mikrobiologi	60
Mikrobiologisk diagnostik	60
Empirisk antibiotisk behandling	60
Divertikulitis.....	60

Intraabdominale kirurgiske infektioner	60
Mikrobiologi	60
Mikrobiologisk diagnostik	60
Empirisk antibiotisk behandling	60
Nekrotiserende pancreatitis	61
Mikrobiologi	61
Mikrobiologisk diagnostik	61
Empirisk antibiotisk behandling	61
Ulcus duodeni og ulcus ventriculi.....	61
Mikrobiologi	61
Mikrobiologisk diagnostik	61
Empirisk antibiotisk behandling	62
Ved behandlingssvigt	62
URINVEJSINFEKTIONER	63
Retningslinjer for tolkning af urinanalyse.....	63
Akut ukompliceret cystitis	63
Mikrobiologi	63
Mikrobiologisk diagnostik	63
Empirisk antibiotisk behandling.....	63
Asymptomatisk bakteriuri og urinvejsinfektion hos gravide/lakterende kvinder	63
Mikrobiologisk diagnostik	63
Empirisk antibiotisk behandling	63
Cystitis hos børn, mænd, postmenopausale kvinder, patienter med anomalier, etc. (≈ kompliceret cystitis)	64
Mikrobiologisk diagnostik	64
Empirisk antibiotisk behandling	64
Recidiverende urinvejsinfektioner	65
Mikrobiologi	65
Mikrobiologisk diagnostik	65
Cystitis hos patienter med kateter á demeure.....	65
Prostatitis, akut og kronisk bakteriel.....	65
Mikrobiologi	65
Mikrobiologisk diagnostik	65
Empirisk antibiotisk behandling	66
Akut pyelonephritis/urosepsis	66
Mikrobiologi	66
Mikrobiologisk diagnostik	66
Empirisk antibiotisk behandling	66
INFEKTION I RELATION TIL DIALYSE	67

Mikrobiologisk diagnostik	67
Empirisk antibiotisk behandling	67
INFEKTIONER I GENITALIER OG SEKSUELTT OVERFØRBARE INFEKTIONER	69
Mikrobiologi	69
Mikrobiologisk diagnostik	69
Empirisk antibiotisk behandling.....	70
Antibiotisk behandling efter mikrobiologisk diagnostik.....	70
Treponema pallidum (syfilis)	70
Chlamydia trachomatis	70
Neisseria gonorrhoeae.....	71
Mycoplasma genitalium	71
Ureaplasma spp.....	71
Trichomoniasis	71
Non-gonoroisk urethritis (NGU)	72
Bakteriel vaginose	72
Vulvovaginal candidiasis	72
Candida balanitis/balanoposthitis.....	73
Herpes genitalis/labialis.....	73
Epidydimitis	74
Orchitis	74
INFEKTIONER I KNOGLER OG LED	75
Osteomyelitis.....	75
Mikrobiologi	75
Mikrobiologisk diagnostik	75
Empirisk antibiotisk behandling	75
Ostitis i tilslutning til frakturkirurgi og indsatte alloplastikker	75
Mikrobiologi	76
Mikrobiologisk diagnostik	76
Empirisk antibiotisk behandling	76
Profylakse.....	77
Ostitis i tilslutning til vaskulær insufficiens	77
Mikrobiologi	77
Diagnose	77
Behandling.....	77
Artritis	77
Mikrobiologi	77
Diagnostik	78
Empirisk antibiotisk behandling	78
Kommentarer	78

Spondylodiscitis	78
Mikrobiologi	78
Diagnostik	78
Empirisk behandling.....	78
Final behandling	78
Antibiotisk behandling ved Modic-forandringer	79
INFEKTIONER I HUD OG BLØDDELE	80
Erysipelas	80
Mikrobiologi	80
Diagnostik	80
Empirisk behandling	80
Nekrotiserende fasciitis/synergistisk gangræn.....	80
Mikrobiologi	80
Mikrobiologisk diagnostik	80
Empirisk antibiotisk behandling	80
Postoperative (superficielle) sårinfektioner	81
Mikrobiologi	81
Mikrobiologisk diagnostik	81
Behandling.....	81
Kommentarer	81
Traumebehandling	81
Bidsår.....	82
Kroniske venøse/arteriosklerotiske sår	82
Mikrobiologi	82
Mikrobiologisk diagnostik	82
Behandling.....	82
Recidiverende furunkulose (voksne)	83
Mikrobiologi	83
Mikrobiologisk diagnostik	83
Behandling.....	83
Kommentarer	83
Den diabetiske fod	83
Mikrobiologi	83
Mikrobiologisk diagnostik	83
Empirisk antibiotisk behandling	83
Herpes Zoster.....	84
Mikrobiologi	84
Mikrobiologisk diagnostik	84
Behandling.....	84

INFEKTION I RELATION TIL INTRAVENØSE KATETRE	85
Mikrobiologi	85
Mikrobiologisk diagnostik	85
Empirisk antibiotisk behandling	85
Antibiotisk behandling efter mikrobiologisk diagnose	85
Antibiotikakateterlås (Catheter lock)	85
BEHANDLING AF VIRUSSYGDOMME	87
HIV/AIDS behandling.....	87
Hepatitis A, B, C og E	87
Herpes simplex virus type 1 og 2 (HSV-1 og HSV-2).....	87
Human herpesvirus type 6, HHV-6	87
Varicella Zoster Virus, VZV	87
Cytomegalovirus, CMV	88
Epstein-Barr virus, EBV.....	89
Enterovirus.....	89
Influenzavirus.....	89
Parvovirus B19	89
Respiratorisk syncytialvirus, RSV.....	90
TABELLER	91
Tabel 1. Normaldosering og vigtigste indikationsområder for de hyppigst anvendte antibiotika	91
Tabel 2. Dosering af antibiotika til børn.....	95
Tabel 3. Dosering af antibiotika ved nedsat nyrefunktion.....	98
Tabel 4. Antibiotika til gravide og lakterende kvinder	102
Tabel 5. Antibiotikaprofylakse, præemptiv og perioperativ behandling	108
Ansvar og organisering	116
REFERENCER	117
Antibiotika generelt	117
Dosering ved leverinsufficiens.....	119
Overvægt.....	121
Allergi.....	122
Sepsis.....	122
Endocarditis	123
CNS infektioner.....	123
Øjeninfektioner	124
Pharyngitis og epiglottitis	124
Otitis media.....	124
Sinusitis.....	124
Kighoste	125
Pneumoni	125

Influenza	125
Gastroenteritis.....	125
Spontan primær peritonitis.....	125
Clostridium difficile behandling.....	126
Kirurgiske infektioner	126
Helicobacter behandling	126
Abdominalkirurgisk profylakse	126
Urinvejsinfektioner	126
Dialyserelaterede infektioner	127
Genitale infektioner	128
Osteomyelitis.....	128
Fremmedlegemeinfektioner	129
Spondolydiscitis	129
Antibiotisk behandling ved Modic forandringer	129
Traumebehandling	129
Ortopædkirurgisk profylakse.....	130
Bidsår.....	130
Infektion i relation til intravenøse katetre	130
HSV1 og 2.....	130
EBV	131
CMV	132
Herpesvirus 6	132
RSV.....	133
VZV.....	133
Influenza	133
Parvovirus.....	134
RSV.....	134
Tabeller (ud over ovenstående)	135

FORORD

Formålet med anvendelsen af antibiotika er at eliminere eller hæmme sygdomsfremkaldende mikroorganismer og derved foretage kausal behandling af en infektionssygdom.

Rationel anvendelse af antibiotika er afgørende for patienter med infektioner.

Anvender vi for meget eller for bredspektret antibiotika i dag vil det få konsekvenser for vores mulighed for at behandle infektioner i fremtiden pga resistensudvikling og selektion af resistente mikroorganismer. Anvendelsen af antibiotika er derfor en balance hvor man først sikrer den enkelte syge patient, men også vælger behandling ud fra viden om hvad der skader den enkelte patient, medpatienter og omgivelserne mindst muligt.

Region Hovedstadens ønske om at begrænse brugen af cefalosporiner og fluorkinoloner, og i stedet anvende penicilliner hvor det er muligt, er for at mindske risikoen for resistens.

Rationel anvendelse af antibiotika kræver viden om den lokale mikrobiologiske flora, herunder resistensforhold, men også om, hvordan antibiotika bedst doseres for at opnå den ønskede effekt uden at forårsage unødige bivirkninger og resistensudvikling. En forudsætning for rationel anvendelse af antibiotika til den enkelte patient, er god diagnostik, og her er prøvetagninger forud for start af antibiotisk behandling helt afgørende. Man skal desuden justere den antibiotiske behandling efter det kliniske respons og prøvesvar, forventeligt indenfor 48 timer.

Dette er den 3. større revision af den regionale vejledning for anvendelse af antibiotika. Den vigtigste ændring fra version 2 til version 3 er, at der nu er overensstemmelse med det nyligt udgivne lommekort med antibiotiske regimer for de akutte patienter, men også at der er flere behandlingsindikationer, og derved kan vejledningen være gældende på Rigshospitalet. Der er konsekvensrettet i doseringen af piperacillin/tazobactam til voksne til 4 g hver 6. time. Der er indsat nyt afsnit om behandlingen af dialyserelaterede infektioner, tilføjet nye antibiotika i tabel 1, 2 og 3, samt indføjet informationer om tilgængelige mixturer til børn i tabel 2. Der er rettet i anbefalingerne til patienter med nedsat nyrefunktion i tabel 3, og der er indsat rekommandationer for flere kirurgiske indgreb i tabel 5. Desuden er der rettet en del småfejl.

Disse retningslinjer er lavet i regi af Det Sundhedsfaglige Råd for klinisk mikrobiologi i Region Hovedstaden, med udgangspunkt i den nationale antibiotikapolitik, hvori det pointeres, at lægen skal udvise omhu i behandlingen af den enkelte patient, men også at antibiotisk behandling kun iværksættes, når dette sandsynligt vil afhjælpe patientens infektionssymptomer.

Der vil altid være tilfælde af infektioner hos enkelte patienter, der ikke er omfattet af disse retningslinjer, hvor man kan kontakte lægerne på klinisk mikrobiologisk afdeling eller på infektionsmedicinsk afdeling. Meget specifikke infektionsproblemstillinger, som ikke er behandlet i denne vejledning, må søges i de enkelte specialers rekommandationer.

Lokalt kan det vedtages, at en mere restriktiv antibiotikapolitik end angivet i denne vejledning, anvendes, såfremt lokale forhold taler derfor.

Infektionshygiejne er en vigtig del af det klinisk mikrobiologiske arbejdsmiljø, og den klinisk mikrobiologiske afdeling rådgiver i diagnostik, behandling og forebyggelse af hospitalserhvervede infektioner forårsaget af specielt resistente mikroorganismer.

Der er ikke inkluderet afsnit om isolation og podning for formodet bærertilstand eller infektion med sådanne mikroorganismer, hvorfor der henvises til de enkelte hospitalers vejledninger og datablade.

Til brug i primærsektor er der udarbejdet en særlig vejledning.

Stor tak til de talrige kollegaer, der har bidraget til enkeltafsnit.

Redaktionsgruppen 2018,

Jenny Dahl Knudsen

Jonas Boel

Birthe Riis Olsen

Thomas Benfield

Magnus Arpi

Niels Frimodt-Møller

Jens Otto Jarløv

Christian Østergaard

DOSERINGSPRINCIPPER

Farmakokinetisk-farmakodynamisk (PK-PD) dosering af antibiotika

Farmakokinetik (PK) beskriver, hvordan antibiotika optages, fordeles i - og elimineres fra kroppen.

Typisk anvendes serum-antibiotikakoncentrationen som surrogat markør for antibiotikakoncentrationen i kroppens væv og væsker, og PK-PD regler baseres derfor ud fra serumkoncentrationerne.

Farmakodynamik (PD) beskriver relationen mellem antibiotikakoncentrationen og effekten på mikroorganismer.

PK-PD omhandler relationen mellem antibiotikakoncentration i blodet og effekt på mikroorganismen over tid.

Ved MIC (Minimal Inhibitory Concentration) forstås den mindste koncentration af antibiotika, der netop kan hæmme mikroorganismens vækst.

Ved behandling med antibiotika er kun den ikke-protein-bundne del af betydning - den såkaldte frie fraktion - idet den fraktion, der er bundet til serumproteiner, er mikrobiologisk inaktiv.

Det er vigtigt at være opmærksom på interaktioner med anden medicin.

Absorptionen af visse antibiotika er afhængig af samtidig fødeintagelse, f.eks. nedsættes biotilgængeligheden af ciprofloxacin signifikant ved samtidig indtagelse af mælkeprodukter.

For optimering af dosering af de enkelte typer af antibiotika opereres med de såkaldte PK-PD parametre: fC_{max}/MIC , $fAUC/MIC$ og $fT_{>MIC}$ (f , frie = ikke-proteinbundne koncentration; C_{max} , peak-koncentrationen; AUC, arealet under koncentrationskurven; $T_{>MIC}$, den tid, antibiotikakoncentrationen ligger over MIC).

Hvis emnet ønskes yderligere belyst, henvises der til referencelisten, hvor en tabel beskriver reglerne for dosering af de forskellige antibiotikaklasser.

Eksempler på doseringsregler:

Betalaktam-antibiotika, dvs. penicilliner, cefalosporiner, og carbapenemer, er baktericidt-virkende stoffer, hvor effekten er minimalt afhængig af koncentrationen (der opnås et maksimalt bakteriedrab ved ca. $4 \times MIC$), men i høj grad afhængig af tiden, hvor koncentrationen er over MIC. For at opnå den maksimale effekt af disse stoffer, bør de doseres, så koncentrationen ligger over bakteriens MIC i mere end 50 % af doseringsintervallet. Dette betyder, at man ikke almindeligvis opnår noget yderligere ved højere koncentrationer. De fleste betalaktam-antibiotika har en relativ kort halveringstid (penicillin-G: ca. 30 min; ampicillin, cefuroxim, dicloxacillin, piperacillin og meropenem: ca. 1 time), hvorfor dosis bedst udnyttes ved hyppige mindre doseringer, f.eks. piperacillin 4 g hver

6. time, iv, ved sepsis med *E. coli* og *Klebsiella* sp. Betalaktam antibiotika giver sjældent anledning til resistensudvikling under behandling.

Aminoglykosider, dvs. gentamicin og tobramycin, er baktericidt virkende stoffer, hvor effekten er koncentrationsafhængig. For at opnå den maximale effekt af disse stoffer bør doseres således, at der opnås en koncentration på mindst 8 x bakteriens MIC, én gang i døgnet, dvs. én samlet dosering med 5 mg/kg i døgnet, f.eks. gentamicin eller tobramycin 360 mg x 1 dagligt til en patient på 70-80 kg. Aminoglykosider giver sjældent anledning til resistensudvikling under behandling.

Fluorkinoloner, f.eks. ciprofloxacin og moxifloxacin, er baktericidt virkende stoffer, hvor effekten er afhængig af den samlede døgndosis. Det er ikke betydende for bakteriedrabet, om dosis deles op eller gives samlet, så her er bivirkningsprofilen afgørende for doseringsformen. Fluorkinoloner giver hyppigere end betalaktam-antibiotika anledning til resistensudvikling under behandling.

Andre antibiotika, som makrolider (erythromycin, roxithromycin, clarithromycin, azithromycin) og clindamycin, linezolid og tetracycliner er bakteriostatisk virkende med meget forskellig halveringstid. Effekten er korreleret både til tid med aktivt stof og størrelsen af døgndosis. Disse stoffer giver ofte anledning til selektion af resistente mikroorganismer under behandling.

Behandlingsvarighed

I principippet behandles til mikroorganismerne er eliminerede. Optimal behandling vil oftest være med et antibiotikum, der eliminerer de patogene mikroorganismer, og være af kort varighed, for derved at mindske risikoen for bivirkninger hos patienter og pga. økologiske konsekvenser.

Behandlingsvarigheden afhænger af forhold hos patienten, mikroorganismen og typen af infektionssygdom.

Administrationsmåde

Den kritisk syge patient bør altid behandles intravenøst, fordi det er vigtigt hurtigt at opnå en aktiv behandling, og fordi absorptionen fra gastrointestinalkanalen kan være kompromitteret. Ved mindre kritisk sygdom kan behandlingen foregå peroralt eventuelt efter en initial intravenøs behandling. Ofte kan skiftes fra intravenøs til peroral behandling efter nogle dages behandling.

Peroral behandling er enklere og oftest billigere end intravenøs behandling.

Ved intravenøs behandling gennem et iv kateter er der altid risiko for kateterinfektioner.

Dosering ved nedsat nyre- og leverfunktion

Patienter kan ved kritisk sygdom have nedsat renal clearance, påvirket metabolisme i leveren, men også ofte et øget fordelingsvolumen for antibiotika, dvs. at nogle antibiotika elimineres langsommere ($t_{1/2}$ kan være længere), men fordeles på et større volumen (hvilket medfører lavere C_{MAX} -koncentrationer).

De fleste antibiotika udskilles renalt, hvorfor der ved svært påvirket nyrefunktion er nødvendigt at justere dosis (der henvises til tabel 3 sidst i dette dokument).

Ved nedsat leverfunktion vil dosis af de enkelte levermetaboliserede antibiotika som f.eks. metronidazol og linezolid skulle reduceres ved længerevarende brug, men dette må være et skøn i hvert enkelt tilfælde.

Dosering ved ekstrem vægt

Svær overvægt medfører en signifikant forhøjet risiko for underbehandling ved infektioner, idet en standard dosis af et antibiotikum ikke giver sufficiente koncentrationer.

Det er ofte størrelsen af dosis, der bør øges, hvorimod doseringsregimet (hvor ofte) kan være som hos normal-vægtige.

I principippet måler man patientens aktuelle vægt (Ak-V), og idealvægten (Id-V) forsøges skønnet.

For betalaktamer og glykopeptider doseres svarende til: $IdV + 0,3(AkV-IdV)$.

For fluorkinoloner og azoler doseres svarende til: $IdV + 0,5(AkV-IdV)$.

Dosis øges tilsvarende, **og i praksis** kan de første dages behandling være efter følgende principper.

Ved længere tids behandling vurderes situationen for den enkelte patient.

Vægt	Dosis	Eks.: ampicillin	Eks.: gentamicin eller tobramycin	Eks.: piperacillin/tazobactam*
Vægt 50-80 kg	normal dosering	2 g hver 6. time, iv	5 mg/kg (250-400 mg) hver 24. time, iv	4 g hver 6. time, iv
Vægt 80-100 kg	125 % af normal dosering	2,5 g hver 6 time, iv	5 mg/kg (400-500 mg) hver 24. time, iv	4 g hver 6. time, iv
Vægt 100-120 kg	150 % af normal dosering	3 g hver 6. time, iv	500 mg hver 24. time, iv	6 g hver 6. time, iv

Vægt 120-150 kg	200 % af normal dosering	4 g hver 6. time, iv	500 mg hver 24. time, iv	6 g hver 6. time, iv
Vægt over 150 kg	individuelle hensyn	-	500 mg hver 24. time, iv (evt supplere med andet)	Evt. 24 g som kontinuerlig infusion over 24 timer

* Ved septisk shock og ved *Pseudomonas* infektioner, startes med 4/0,5 g hver 6. time til normalvægtige (det behøver ikke stå her, da standard dosis nu er 4g x 4)
Der dosisjusteres normalt ikke hos voksne for vægt for metronidazol og linezolid.

Profylakse hos ekstremvægtige

Ved profylaktisk anvendelse af antibiotika ønskes at forhindre infektioner som følge af diverse indgreb. I principippet bør kun anvendes antibiotisk profylakse, såfremt dette er evidensbaseret. Ved lav/undervægt bør der tages stilling til idealvægten og forventet fordelingsvolumen for det givne antibiotikum, samt nyre- og leverfunktioner, som meget vel kan være normale (hvilket betyder normal elimination). Dosis og doseringsregime bør justeres efter individuelle hensyn.

Profylaktisk anvendelse af antibiotika generelt ved kirurgi

Antibiotisk profylakse kan ikke erstatte aseptisk/steril teknik, og man opnår kun fuld effekt af sin antibiotiske profylakse ved også at optimere de hygiejniske forhold omkring indgrebene. Antibiotisk profylakse bør altid gives ved anæstesiens start, oftest svarende til ca. 30 min før knivtid, og kan eventuelt suppleres under langvarige operationer og ved større blodtab. Ved profylakse er der således udelukkende tale om en peroperativ behandling.

Man bør altid være opmærksom på, om den anbefalede standardprofylakse er hensigtsmæssig for den individuelle patient, f. eks. ved MRSA, ESBL, CPO, VRE og andre særligt resistente bakterier, hvor der eventuelt skal erstattes/suppleres med andre antibiotika.

Der henvises til tabel 5 (sidst i dette dokument).

Dosering ved graviditet og amning

En del antibiotika bør kun anvendes til gravide og ammende patienter på tvingende indikation, hvorimod andre antibiotika er sikre at anvende. Der henvises til tabel 4 (sidst i dette dokument).

Dosering ved behandling af børn

Enkelte antibiotikaklasser kan ikke anvendes til børn, f.eks. tetracykliner, mens andre antibiotika ikke er tilstrækkeligt undersøgt eller fremkalder specielle bivirkninger hos børn.

Doseringen af antibiotika til børn skal tage hensyn til børnenes vægt, men også til at lægemidlernes metabolisme og elimination ofte er relativ hurtig. Der henvises til tabel 2 (sidst i dette dokument).

Måling af antibiotikakoncentrationer

Måling af antibiotikakoncentrationen i serum eller andre væsker kan være indiceret, f.eks. i følgende tilfælde:

- Risiko for toksiske bivirkninger
- Kritiske niveauer for effekt
- Risiko for underbehandling

I principippet kan koncentrationen af alle antibiotika måles i serum eller andre væsker, men der er sjældent indikation for måling af andre antibiotika end aminoglykosider og glykopeptider.

Der er tradition for at måle laveste værdi, C_{MIN} , (dal-værdien) for aminoglykosider (oftest gentamicin) og for glykopeptidet vancomycin, og begge antibiotika kan måles på få timer.

Målingen er uafhængig af, om der gives andre antibiotika samtidig.

Prøver til antibiotikakoncentrationsmålinger tages bedst om morgen, så der foreligger et svar om eftermiddagen. Eventuelt før næste dosering.

Aminoglykosider

Initial dosering: gentamicin eller tobramycin: 5 mg/kg ved 1. dosis, dog maksimalt 500 mg.

Behandling foregår oftest i max. 3 døgn, hvorfor serum-koncentrationsmålinger ikke er nødvendige. Se eventuelt også doseringsforslag i forhold til ekstrem vægt, i tabellen ovenfor.

Initial dosis gives efter vægt og er uafhængig af nyrefunktion, men kun afhængig af patientens vandfase. Ved mistanke om svært usædvanlige væskeforhold, som f.eks. ved meget svær overvægt, ved cirrose (+/- ascites) og lign., bør den initiale dosis ikke kun udregnes efter vægt.

Aminoglykosider er hurtigt baktericidt virkende, og særdeles egnede til kombinationsbehandling med f.eks. b-laktam antibiotika til behandling af sepsis, f.eks. i de første 1-3 døgn af behandlingen.

Effekten af aminoglykosider afhænger af, om man opnår en top-koncentration (C_{MAX}), der er ca. 8 gange bakteriens MIC for aminoglykosider, ca. én gang i døgnet,

Da de toksiske bivirkninger, nefro- og ototoksicitet, ses ved ophobning af aminoglykosider intracellulært i specifikke celler, er det vigtigt, at behandlingsvarigheden med disse præparater er så kort som mulig, og at man ikke påbegynder en ny behandling før efter 28 dages pause.

Man mäter enten dal-værdier, C_{MIN} , hvilket oplyser om ophobning af stofferne og dermed risiko for toksiske bivirkninger, eller man følger nomogrammet nedenfor.

Anbefalinger og justeringer:

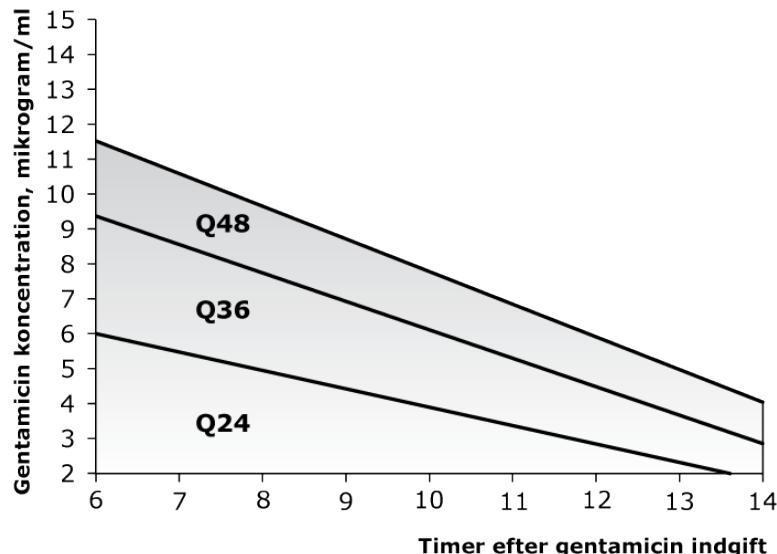
Ved nedsat nyrefunktion kan gives en anden dosis efter 24 timer, og tredje efter ca. 48 time:

Ved eGFR over 60 mL/min: 5 mg/kg igen (max 500 mg/døgn)

Ved eGFR 10-60 mL/min: 2 mg/kg (max 500 mg/døgn)

Ved eGFR under 10 mL/min: 0,5 mg/kg (max 500 mg/døgn)

Ved behov for længerevarende behandling, kan doseringsintervaller for dosis på 5 mg/kg identificeres i nedenstående figur

Nomogram for dosering af gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg 1 gang daglig, som kan hjælpe med at bestemme det optimale doseringsinterval for den samme dosis på 5 mg/kg.

Der tages en blodprøve til gentamicin eller tobramycin koncentrationsbestemmelse i intervallet 6-14 timer efter indgivet dosis. Hvis gentamicin eller tobramycin-koncentrationen ligger inden for området markeret "Q24", er serum gentamicin eller tobramycin koncentrationen i niveau og samme dosis gentages 24 timer efter seneste dosis. Hvis gentamicin eller tobramycin-koncentrationen ligger i området markeret "Q36", er der tegn på akkumulation, og dosis bør først gentages efter 36 timer. Ligeledes for "Q48".

Vancomycin

Initial dosering: vancomycin 1 g hver 12. time, iv

Vancomycin kan oftest gives uden, at det er nødvendigt at måle serum-koncentrationer.

Måling af serum-vancomycin udføres for at sikre patienten en optimal behandling, dvs. at serum vancomycin ikke falder til en værdi under 10 mikrogram/mL, da behandlingssvigt opstår ved koncentrationer under ca. 8 x MIC.

Laveste værdi, C_{MIN} (dal-værdien), dvs. umiddelbart inden næste dosering, bør være 10 - 20 mikrogram/mL.

Anbefalinger og justeringer

Måling af serumvancomycin foretages ikke rutinemæssigt, blot fordi patienten er i vancomycinbehandling, men kan være indiceret ved vancomycinbehandling af patienter med ekstrem vægt, og/eller ved svært påvirket nyre- eller leverfunktion.

Næste dosering af vancomycin bør ikke afvente svaret på koncentrationsmålingen.

Anden dosis justering efter måling af dalværdier ved mistanke om uhensigtsmæssigt niveau:

S-vancomycin: over 20 mikrogram/mL (efter ca. 12 timer), dosis reduceres, eller dosisintervallet forlænges.

S-vancomycin: under 10 mikrogram/mL (efter ca. 12 timer), dosis øges, eller dosisintervallet forkortes.

Ved påvirket nyrefunktion bør ikke anvendes flere nyretokiske stoffer som f.eks. gentamicin eller tobramycin, amphotericinB og vancomycin samtidig.

Penicillinallergi

Op til 10 % af hospitalspatienter angiver, at de er allergiske over for penicillin. En penicillinallergidiagnose kan have vidtrækende konsekvenser for patienten og kan betyde, at patienten afskæres fra behandling med samtlige betalaktam-antibiotika og alternativt må behandles med mindre effektive stoffer.

Man bør bedst muligt sikre, at en sådan allergidiagnose er korrekt.

Anafylaksi over for penicillin (type 1-allergi) er betinget af produktion af IgE med reaktivitet mod nedbrydningsprodukter af betalaktammolekylet og omfatter sygdomsmanifestationer som urticaria, angioødem, rhinitis, bronchospasme og anafylaktisk shock. Patienter med anafylaktisk reaktion bør skifte til en alternativ behandling med antibiotika af andre klasser, eventuelt efter aftale med klinisk mikrobiologisk afdeling.

Det samme gælder patienter med hæmolytisk anaemi (type 2-allergi), drug fever, artritis og nyrepåvirkning, knoglemarvpåvirkning eller erythema multiforme og erythema nodosum (type 3 allergi).

- Ved allergi overfor et penicillin må man formode, at der er allergi overfor alle penicilliner.
- Ved allergi overfor et cefalosporin må man formode, at der er allergi overfor andre cefalosporiner og ofte også overfor alle penicilliner.

- Der kan være krydsallergi mellem penicilliner og cefalosporiner (ikke hyppigt) og mellem penicilliner-cefalosporiner og carbapenemer (yderst sjældent).

Det store flertal af patienter, som reagerer på et penicillinpræparat - specielt ampicillin - frembyder imidlertid mindre alvorlige symptomer i form af medikamentelle eksantemer. Disse reaktioner er ikke IgE medierede og skal ikke automatisk tages som udtryk for penicillinallergi.

Patienter mistænkt for penicillinallergi kan undersøges for dette immunologisk (vha. undersøgelse for specifikt IgE og hudtest), eller man kan foretage en provokation under observation, dog ikke hvis der tidligere har været anafylaktiske reaktioner.

Ved "cave penicillin", bør man søge klarlagt, om det kan dreje sig om reaktioner af anafylakstypen, se ovenfor, og cefalosporiner bør så kun gives under observation og med forsigtighed - og ved anafylaktisk reaktion over for cefalosporiner kan carbapenemer anvendes under observation. Hvis allergien ikke er type1, kan cefalosporiner og carbapenemer anvendes under observation.

Særligt antibiotikaresistente bakterier

I Danmark har vi stadig en relativt lav forekomst af særligt antibiotikaresistente bakterier, men desværre ser vi også en stigning i resistensforekomster i Danmark.

Den rationelle brug af antibiotika er en af de vigtigste faktorer i begrænsning af udbredelsen af antibiotikaresistente bakterier

En betydelig øget forekomst af fluorkinolon resistens, ca. 15 %, ses hos gramnegative tarmbakterier.

Betalaktam resistens som AmpC og ESBL-produktion ses hos 5-10 % af *E. coli* og 10-20% hos *Klebsiella* arter.

For at hindre indførsel og spredning af multiresistente bakterier på danske hospitaler skal alle patienter, som overflyttes fra hospitaler uden for Skandinavien og Holland (indlagt mere end et døgn, inden for de seneste to måneder, eller har specielt disponerende faktorer og været indlagt inden for det seneste år), placeres på enestue, indtil der foreligger prøvesvar, der sandsynliggør, at patienten ikke er koloniseret eller inficeret med multiresistente bakterier.

Man skal være opmærksom på, at en eventuel infektion eller bærertilstand med resistente bakterier ikke altid kan påvises ved kontrolpodninger, hvis patienten er i antibiotisk behandling.

Se også lokale retningslinjer for podning og isolation af patienter.

Der fokuseres især på

- MRSA: methicillin-resistente *Staphylococcus aureus*

- ESBL (Extended spectrum betalactamases) -producerende og AmpC positive *E. coli* og *Klebsiella*, som er resistente over for mange β-laktamantibiotika.
- Fluorkinolon-resistens hos mange bakteriearter
- CPO, Carbapenem-resistens (f.eks. meropenemresistens) hos enterobakterier, *Pseudomonas* og *Acinetobacter* arter.
- VRE: Vancomycin-resistente enterokokker
- *Acinetobacter baumanii* med udtalt antibiotikaresistens

Der tilkommer kontinuerligt nye problemstillinger.

Ved behandling af infektioner med særligt antibiotikaresistente bakterier er et tæt samarbejde med klinisk mikrobiologiske afdelinger og hygiejeneorganisationerne af særlig vigtighed.

Vi henviser til regionale og lokale vejledninger herom, samt til [Sundhedsstyrelsens vejledning om MRSA](#)

SEPSIS OG SEPTISK SHOCK

Definition

Sepsis er en livstruende tilstand karakteriseret ved svær organpåvirkning på grund af et dysreguleret respons på infektion.

Septisk shock er hæmodynamisk påvirkning (systolisk BT under 90 mmHg) og/eller behov for vasopressor behandling og/eller s-laktat over 2 mmol/L på trods af adækvat volumenterapi.

Rettidig diagnosticering og behandling af sepsis/septisk shock er afgørende for prognosen.

Det anbefales at identificere patienter med mulig sepsis og septisk shock ved blandt andet at anvende "qSOFA-score", da SIRS kriterierne ikke anvendes længere.

Ved vurdering af organpåvirkning anbefales det at anvende "SOFA-score".

Sepsis definition

Mistænkt infektion
+
Organpåvirkning vurderet ved stigning i SOFA score på over/lig med 2 fra baseline værdi.

SOFA score (sequential (sepsis-related) organ failure assessment score)

Organ*	0 point	1 point	2 point	3 point	4 point
CNS Glasgow Coma Scale	15	13-14	10-12	6-9	under 6
Lunger PaO ₂ (kPa) over/lig med 10,7**	under 10,7**	under 10,7**	under 8,0**	Respirations understøttende behandling	Respirations understøttende behandling
Kredsløb Systolisk Blodtryk (mmHg)	over 100	under/lig med 100	Vasopressor behandling	Vasopressor behandling	Vasopressor behandling
Lever Bilirubin (mikromol/L)	under 20	20-32	33-101	102-204	over 204
Nyre Kreatinin (mikromol/L)	under 110	111-170	171-299	300-400	over 400
Koagulation Thrombocytaltal (x10 ³ /mikroL)	over/lig med 150	under 150	under 100	under 50	under 20

* Hvis udgangsværdier er ukendte, antages baseline SOFA score at være 0.

** Beregnet ud fra atmosfærisk luft.

Til hurtig identifikation af patienter i særlig risiko for kompliceret forløb før der foreligger svar på blodprøver, anvendes bedside-testen qSOFA:

qSOFA score (quick SOFA score)

- **Systolisk BT under/lig med 100 mmHg (1 point)**
- **Respirations frekvens over/lig med 22/min (1 point)**
- **Ændret mentalstatus (1 point)**

Hvis der er organpåvirkning har patienten sepsis og skal behandles som sådan. Ved qSOFA score over/lig med 2 er der særlig risiko for et kompliceret forløb i form af langvarigt ophold på intensiv eller død under indlæggelse.

Typer af bakteriæmi

Type	Ætiologi
Samfundserhvervet bakteriæmi (debut under 48 timer efter indlæggelse)	Enterobakterier (<i>E. coli</i> , <i>Klebsiella</i> o.lign.), pneumokokker, <i>Staphylococcus aureus</i> , streptokokker, enterokokker, m.m.
Hospitalserhvervet*/-associeret** bakteriæmi	Enterobakterier (<i>E. coli</i> , <i>Klebsiella</i> o.lign.), enterokokker, gærsvampe, <i>Staphylococcus aureus</i> , polymikrobiel ætiologi, m.m.

*: debut over/lig med 48 timer efter indlæggelse

**: Samfundserhvervet bakteriæmi, men haft hospitalskontakt inden for 30 dage før aktuelle indlæggelse (f.eks. tidligere indlæggelse, ambulant kontakt, dialyse, kemoterapi)

Mikrobiologisk diagnostik

Bloddyrkning af minimum 30 mL blod (børn: maximalt 1 % af barnets blodvolumen, typisk 0,5-4 mL)

Prøver fra muligt fokus, f.eks. luftvejssekret, urin, fæces, pus fra absces, sårpodning, spinalvæske.

Empirisk antibiotisk behandling

Ved sepsis/septisk shock og **kendt/sandsynligt fokus** (f.eks. pneumoni eller urinvejsinfektion) vælges antibiotisk behandling i henhold til efterfølgende specifikke afsnit. Det er ofte muligt at bestemme den definitive behandling og behandlingsvarigheden, efter 2-3 dage, når både fokus for infektionen og det infektiøse agens er kendt.

Samfundserhvervet sepsis – ukendt primært infektionsfokus

Tilstand	Antibiotika
Sepsis	<p>1. valg: ampicillin 2 g hver 6. time, iv + gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv, +/- metronidazol 500 mg hver 8. time, iv</p> <p>eller som 2. valg: piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv</p> <p><i>Ved penicillinallergi:</i> cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv + gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv, +/- metronidazol 500 mg hver 8. time, iv</p>
Septisk shock	piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv <i>Ved penicillinallergi:</i> meropenem 2 g hver 8. time, iv

Hospitalserhvervet og –associeret sepsis – ukendt primært infektionsfokus

Tilstand	Antibiotika
Sepsis	piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv <i>Ved penicillinallergi:</i> cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv
Septisk shock	piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv <i>Ved penicillinallergi:</i> meropenem 2 g hver 8. time, iv

Sepsis hos børn

Sepsis hos børn behandles som hos voksne. Dosering efter vægt som angivet i tabel 2.

Sepsis hos særlige patientgrupper

Neonatal sepsis	penicillin 50.000 IE/kg hver 6. time, iv + gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv eller ampicillin 50 mg/kg hver 6. time, iv + gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv
Mistanke om abdominalt fokus	Tillæg metronidazol

<p>Neutropeni ved pågående/nylig kemoterapi</p> <p>Immunsuppression (organtransplantation, TNF-, calcineurinhæmmere, etc.)</p> <p>Prednisolon behandling over/lig med 30 mg dgl.</p>	<p>piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv + gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv,</p> <p>Ved nedsat nyrefunktion, eller cisplatinbehandling, erstattes gentamicin/tobramycin med ciprofloxacin 400 mg hver 12. time, iv</p> <p>Overvej udvidet empirisk behandling for gærsvampe: caspofungin 70 mg (1. dosis) 50 mg hver 24. time, iv</p> <p>og for grampositive bakterier: vancomycin 1 g hver 12. time, iv</p> <p>Hvis patienten har været i antimikrobiel profylakse, vælges i principippet antibiotika med bredere spektrum og helst fra andre antibiotikaklasser, evt. kontakt til klinisk mikrobiolog.</p>
<p>Hæmodialyse, Ortopædkiruriske infektioner (artritis/proteseinfektion)</p> <p>iv misbruger</p>	<p>Ofte <i>Staphylococcus aureus</i>, suppleres med dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv, eller vancomycin 1 g hver 12. time, iv</p>
<p>Centralvenekateter</p>	<p>Ofte koagulasenegative stafylokokker, enterokokker og gærsvampe, overvej at supplere med vancomycin 1 g hver 12. time, iv og/eller fluconazol 400 mg hver 24. time, iv/po</p>
<p>MRSA, - begrundet mistanke om MRSA</p>	<p>Suppler med vancomycin 1 g hver 12. time, iv eller linezolid 600 mg hver 12. time, iv/po</p>
<p>Udenlandsrejse inden for 3 måneder</p>	<p>Evt. konferer med læge i infektionsmedicinsk eller klinisk mikrobiologisk afdeling. Overvej malaria, tyfus og andre "eksotiske" sygdomme. Anvend evt. i stedet for ampicillin eller piperacillin/tazobactam. ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv</p>
<p>Mistanke om CNS infektion</p>	<p>Lumbalpunktur. Kontakt infektionsmedicinsk afdeling, og følg vejledning for Akut bakteriel (purulent) meningitis hos voksne</p>

ENDOCARDITIS

Se eventuelt også Dansk Cardiologisk Selskabs konsensusrapport om Infektiøs endocarditis (www.cardio.dk).

Mikrobiologi

Overvejende a/non-hæmolytiske streptokokker, stafylokokker (*Staphylococcus aureus* og koagulasenegative stafylokokker) og enterokokker. Sjældnere β-hæmolytiske streptokokker og pneumokokker og gramnegative bakterier.

Diagnostik

Duke's kriterier

Duke's hovedkriterier:

1. Positiv bloddyrkning med
 - a) en organisme, som er kendt kardiotrop, fundet i 2 adskilte bloddyrkninger
 - b) viridans grupper af streptokokker (C + G), *Streptococcus bovis*
 - c) HACEK (*Haemophilus*, *Aggregatibacter* (*Actinobacillus*), *Cardiobacterium*, *Eikenella*, *Kingella*)
 - d) *Staphylococcus aureus* eller enterokokker (erhvervet uden for hospital, ukendt fokus)
 - e) mindst 2 sæt positive bloddyrkninger taget med mindst 12 timers interval eller mindst 3 sæt positive bloddyrkninger taget med mindst 1 times interval
2. Ekkardiografi
 - a) med mobile vegetationer, som ikke kan forklares med andre fænomener
 - b) nyopstået perivalvulær kavitet, nyopstået randlækage ved protese, sikkert nyopstået klapinsufficiens

Duke's underkriterier:

1. Disponerende hjertesygdom eller iv misbrug
2. Temperatur over 38,0 °C
3. Vaskulære komplikationer, såsom arterielle embolier, septisk lungeinfarkt, mykotisk aneuryisme, intrakraniel blødning, Janeway læsioner
4. Immunologiske komplikationer: glomerulonephritis, hæmorrhagiske retinalæsioner, splinter blødninger, positiv reumafaktor
5. Ekkardiografi forenelig med, men ikke diagnostisk for infektiøs endokarditis

6. Mikrobiologisk mistanke: bloddyrkninger som ikke er dækket i hovedkriterierne eller serologiske tegn på aktiv infektion med mikroorganismer, som kan optræde ved infektiøs endokarditis

Sikker diagnose:

- begge hovedkriterier opfyldt, eller
- et hovedkriterie + 3 underkriterier, eller
- 5 underkriterier

Mulig diagnose:

Klinik, bloddyrkning og ekkokardiografi foreneligt med, men ikke diagnostisk for endocarditis

Bloddyrkninger

- Tages tidsforskudt for at dokumentere den for infektiøs endocarditis karakteristiske kontinuerte bakteriæmi
- Der tages mindst tre sæt bloddyrkninger og der gives ikke antibiotika, før dette er gennemført, hvert sæt bloddyrkninger bør omfatte minimum 20 mL blod - I akutte og svære tilfælde tidsforskydes bloddyrkningerne 1 time, i mindre akutte tilfælde 12 timer
- Patienter, der er kardielt instabile, må vurderes mhp. på operationsindikation, og den antibiotiske behandling nøje overvejes.
- Hos patienter, der er kardielt stabile, med endocarditis med ukendt agens, som allerede er behandlet med antibiotika, og hvor behandlingen skønnes uvirksom, bør behandlingen stoppes, hvis ekkokardiografi er negativ (dvs. ikke tegn på absces, truende hjertesvigt, emboli eller ruptur). Bloddyrkning gennemføres derefter som 2 sæt dagligt i en uge uden antibiotikabehandling.

Hos kardielt instabile patienter må behandlingen ofte ændres uden pause til anden dosering eller andre antibiotika med samtidig vurdering af operationsindikation.

PCR undersøgelser

16/18S-PCR undersøgelser på blod og hjerteklap materiale er muligt, og et positivt resultat bør sammenholdes med bloddyrkningsresultater og klinik. Et negativt PCR resultat udelukker ikke diagnosen endocarditis.

Serologi

Serologiske undersøgelser er af betydning ved sjældne årsager til endocarditis som Q-feber, *Bartonella* og *Rickettsia* arter.

Ekkokardiografi

Ekkokardiografi har afgørende betydning både for at stille diagnosen endocarditis og for at vurdere evt. kardielle komplikationer under behandlingen.

Hos patienter med native hjerteklapper er sensitiviteten af trans-thorakal ekkokardiografi (TTE) kun 50-60 %, mens specificiteten er høj (over 90 %).

Transøsofageal ekkokardiografi (TEE) udført af en erfaren person har hos patienter med native klapper både høj sensitivitet og høj specificitet (begge over 90 %).

Hos patienter med kunstige hjerteklapper er sensitiviteten af TTE helt nede på ca. 30%, mens TEE ved en erfaren operatør fortsat har høj sensitivitet på over 90 %.

Antibiotisk behandling

Empirisk behandling og behandling af dyrkningsnegativ endocarditis

Penicillin: 400 mg svarer til 600.000 IE; 800 mg = 1,2 mill.IE; 1 mill.IE = 667 mg

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
Native hjerteklapper		
Uden kendt penicillinallergi	ampicillin 3 g hver 6. time, iv (sv. til 50 mg/kg hver 6. time) suppleret med dicloxacillin 3 g hver 6. time, iv (sv. til 50 mg/kg hver 6. time) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	4-6 uger 4-6 uger de 2 første uger
Ved penicillinallergi	meropenem 2 g hver 8. time, iv (sv. til 30 mg/kg hver 8. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	4-6 uger de første 2 uger
Ved IgE-medieret penicillinallergi	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	4-6 uger de 2 første uger
Hjerteklapproteser		
	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	6 uger de første 2 uger

	suppleret med rifampicin 600 mg hver 12. time, iv/po (sv. til 10 mg/kg hver 12. time, iv/po) eller fusidin 500 mg hver 8. time, po (sv. til 8 mg/kg hver 8. time, po)	6 uger 6 uger
--	--	------------------

Endocarditis med streptokokker/pneumokokker med MIC for penicillin under/lig med 0,125 mikrogram/mL

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
Uden kendt penicillinallergi	penicillin-G 5 mill.IE (~3 g) hver 6. time, iv (sv. til 65.000 IE/kg (~40 mg/kg) hver 6. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
Ved penicillinallergi	ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv (sv. til 25 mg/kg hver 24. time, iv) eller meropenem 2 g hver 8. time, iv (sv. til 30 mg/kg hver 8. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
Ved IgE-medieret penicillinallergi	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)

Endocarditis med streptokokker/pneumokokker med MIC for penicillin over 0,125 mikrogram/mL

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
Uden kendt penicillinallergi	penicillin-G 5 mill.IE (~3 g) hver 6. time, iv (sv. til 65.000 IE/kg (~40 mg/kg) hver 6. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser) de 2 første uger

Ved penicillinallergi	ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv (sv. til 30 mg/kg hver 24. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg) eller meropenem 2 g hver 8. time, iv (sv. til 30 mg/kg hver 8. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	4-6 uger(native) 6 uger (proteser) de 2 første uger 4-6 uger (native) 6 uger(proteser) de 2 første uger
Ved IgE medieret penicillinallergi	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)

Endocarditis med enterokokker*

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
Native klapper og hjerteklapprotese		
Uden kendt penicillinallergi	ampicillin 50 mg/kg hver 6. time, iv suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	6 uger de første 2 uger
Ved penicillinallergi	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv) suppleret med gentamicin eller tobramycin 3 mg/kg hver 24. time, iv (max 240 mg)	6 uger de første 2 uger

*Forudsætningen er, at enterokok-isolatet er testet for, og fundet følsomt for penicillin

* Ved Penicillin MIC mindre end eller lig 8 mikrogram/ml kan anvendes benzylpenicillin,
alternativt ampicillin. Ved penicillin eller ampicillin MIC over 8 mikrogram/ml da vancomycin
plus gentamicin.

* Ved fund af gentamicin højresistente enterokokker kan ampicillin plus ceftriaxon (4Gx1) være en behandlingsmulighed. Konferering med klinisk mikrobiolog anbefales mhp. udvidet resistensbestemmelse og behandlingsvalg.

Endocarditis med stafylokokker

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
Ved hjerteklapproteser behandles i 6 uger, og nedenstående regimer suppleres med		
	rifampicin 600 mg hver 12. time, po (sv. til 7 mg/kg hver 12. time, po) eller fusidin 500 mg hver 8. time, po (sv. til 8 mg/kg hver 8. time, po)	
Penicillin følsomme stafylokokker	penicillin-G 5 mill.IE (~3 g) hver 6. time, iv (sv. til 65.000 IE/kg (~40 mg/kg) hver 6. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
Methicillin følsomme stafylokokker	dicloxacillin 3 g hver 6. time, iv (sv. til 45 mg/kg hver 6. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
Ved penicillin allergi og methicillin følsomme stafylokokker	cefuroxim 3 g hver 8. time, iv (sv. til 45 mg/kg hver 8. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
Ved type-1 penicillinallergi og methicillin følsomme stafylokokker	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
Methicillin resistente stafylokokker (MRSA og MR-KNS)	vancomycin 1 g hver 12. time, iv (sv. til 15 mg/kg hver 12. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)

Endocarditis med HACEK bakterier

HACEK bakterier: Haemophilus arter, Aggregatibacter arter (bl.a. den tidligere Actinobacillus actinomycetemcomitans), Cardiobacterium arter, Eikenella corrodens og Kingella arter.

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
Ved native hjerteklapper behandles i 4-6 uger, ved hjerteklapproteser behandles i 6 uger		
	ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv (sv. til 30 mg/kg hver 24. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)

Ved IgE medieret penicillinallergi	ciprofloxacin 400 mg hver 12. time, iv (sv. til 6 mg/kg hver 12. time, iv)	4-6 uger (native) 6 uger (proteser)
------------------------------------	--	--

Endocarditis med svampe

Antibiotika	Præparat og dosis	Varighed
	ambisome 4 mg/kg hver 24. time, iv eller caspofungin (70 mg første dag) 50 mg hver 24. time, iv, dog hvis patienten vejer over 70 kg, 70 mg hver 24. time,	Over/lig med 8 uger, efterfulgt af po behandling, afhængig af resistens

Profylakse mod infektøs endocarditis

Antibiotikaprofylakse kan anvendes til specielle patientgrupper ved specielle indgreb, som procedurer relateret til mund, tænder og ved indgreb med tegn på aktiv infektion i trachea og eosophagus.

Profylakse gives kun til tandindgreb med risiko for blødning.

I forbindelse med operation i andre organsystemer gives profylakse kun, hvis der er tegn på aktiv infektion.

Endocarditis profylakse gives kun til patientgrupper med særlig høj risiko for endocarditis, dvs.:

- patienter med tidlige endocarditis
- patienter med hjerteklapproteser
- patienter med visse medfødte hjertesygdomme
- inden for seks måneder efter vellykket behandling (kirurgisk/device) af medfødte defekter i hjertet, hvor der er indsatt protesemateriale
- patienter med ikke-korrigerede cyanostiske hjertesygdomme, herunder palliative shunts og "conduits"
- patienter med ikke-fuldt-korrigerede hjertesygdom, hvor der resterer utæthed i umiddelbar nærhed af indsatt protesemateriale (patch/device)

Endocarditis antibiotikaprofylakse generelt til ovennævnte patientgrupper og indgreb

Præparat	Dosis til voksne	Dosis til børn
Når peroral profylakse skønnes muligt		

amoxicillin eller pivampicillin po, 1 time før indgreb (ampicillin optages meget dårligt)	2 g	50 mg/kg
Ved penicillinallergi: roxithromycin po, 1 time før indgreb	300 mg	150 mg
Når intravenøs profylakse skønnes hensigtsmæssig		
ampicillin iv, 30-60 minutter før indgreb	2 g	50 mg/kg
Ved penicillinallergi: cefuroxim iv, 30-60 minutter før indgreb	1,5 g	50 mg/kg
Ved penicillinallergi, type 1: vancomycin iv, givet over 1 til 2 timer før indgreb	15 mg/kg	20 mg/kg

Endocarditis antibiotikaprofylakse ved procedurer og pågående infektion, i urogenital eller gastrointestinalkanal til ovennævnte patientgrupper

Præparat	Dosis til voksne	Dosis til børn
ampicillin iv, 30-60 minutter før indgreb (gentages efter 2 timer), plus gentamicin eller tobramycin iv, 30-60 minutter før indgreb	2 g 1,5 mg/kg	50 mg/kg 1,5 mg/kg
Ved penicillinallergi vancomycin iv, givet 1-2 timer før indgreb plus gentamicin eller tobramycin iv, 30-60 minutter før indgreb	15 mg/kg 1,5 mg/kg	20 mg/kg 1,5 mg/kg

INFEKTIONER I CENTRALNERVESYSTEMET

Purulent meningitis

Mikrobiologi

Højest forekommende årsager til samfundserhvervet purulent meningitis er meningokokker og pneumokokker. Sjældnere årsager hæmolytiske streptokokker gruppe B og *Escherichia coli* hos nyfødte, *Haemophilus influenzae*, *Listeria monocytogenes* (ældre og svækkede) og *Staphylococcus aureus*. Ved *Mycobacterium tuberculosis* og *Cryptococcus neoformans* (immunsupprimerede patienter) og syfilis, henvises til infektionsmedicinsk afdelingsinstruks. Antibiotisk behandling af meningitis/ventriculitis efter neurokirurgiske indgreb henvises ligeledes til neurokirurgisk afdelingsinstruks.

Husk at alle patienter mistænkt for meningitis skal isoleres, indtil meningoksygdom er afkræftet, eller der er givet 24 timers relevant behandling.

Alle mistænkte og bekræftede meningitis tilfælde skal af den behandelnde læge anmeldes pr. telefon til Styrelsen for Patientsikkerhed (tidligere embedslægen) på telefonnr. 70220268 og efterfølgende skriftligt.

Mikrobiologisk diagnostik

Bloddyrkning samt lumbalpunktur. Cerebrospinalvæske sendes til akut mikroskopi og dyrkning efter aftale med vagthavende kliniske mikrobiolog. Husk ekstra glas til evt. supplerende diagnostik (PCR).

Ved mistænkt otologisk fokus (især pneumokokker) sendes mellemøresekret til mikrobiologisk undersøgelse.

Ved mistanke om meningokoksygdom tages der også svælgpodning.

Materiale fra pettechie(r) kan sendes til dyrkning.

MAT (meningokok antistof titer) kan tages initialt og efter 14 dage.

Antibiotisk behandling generelt

Intravenøse antibiotika og steroid behandling startes straks efter bloddyrkning og lumbalpunktur.

Ved klinisk mistanke om meningokok-meningitis, kan antibiotika gives inden lumbalpunktur, men efter bloddyrkning.

Immunmodulerende behandling med steroid, dexamethason 10 mg hver 6. time, iv, (børn: 0,15 mg/kg hver 6. time, iv) i 4 døgn. Skal opstartes hurtigst muligt og inden for 4 timer efter opstart af adækvat antibiotisk behandling i meningitisdoser Det anbefales, at steroidbehandlingen seponeres ved påvist meningitis af andre mikrobiologiske årsager end pneumokokker og *H. influenzae*.

Steroidbehandling anbefales ikke til meningitis hos neonatale børn.

Hurtig diagnose og hurtig start af behandling er en vigtig prognostisk faktor. Den videre behandling foregår efter konference med infektionsmedicinske specialafdelinger.

Den antibiotiske behandling er særdeles afgørende for overlevelse, hvorfor præparatvalg og dosis skal optimeres, se her nedenfor

Initial behandling, præparatvalg

Klinisk tilstand	præparat
Klinisk oplagt meningokok infektion	penicillin-G
Alle voksne over 50 år uden penicillinallergi Neonatale mindre end 1 måned	*ceftriaxon + penicillin eller ampicillin
Børn ældre end én måned Voksne under 50 år	*ceftriaxon
Ved penicillinallergi som tidligere anafylaktisk shock, astma eller urticaria efter penicillin behandling	*ceftriaxon
Ved formodning samtidig cefalosporin-allergi	meropenem
Ved penicillinallergi og samtidig mistanke om <i>Listeria</i> meningitis	meropenem

*Penicillin/ampicillin kan udelades, hvis patienten er over 1 måned og under 50 år gammel og uden risikofaktorer for *Listeria monocytogenes* i form af immunosuppressiv behandling, diabetes, cancer eller graviditet.

Vedligeholdelsesbehandling

Mikroorganisme	præparat og varighed*
Meningokokker	penicillin-G iv, i 7 dage
Pneumokokker	penicillin-G iv, i 10* (-14) dage
<i>Haemophilus influenzae</i>	ceftriaxon iv, i 7 (-10)* dage,

<i>Listeria monocytogenes</i>	penicillin-G eller ampicillin iv, i 21 dage evt. i kombination med gentamicin eller tobramycin iv, i 3 dage
Penicillin følsomme stafylokokker	penicillin-G iv, i min 14 dage
Penicillin resistente, methicillin følsomme stafylokokker	cefuroxim iv, i min 14 dage evt. i kombination med rifampicin po/iv
<i>E. coli</i>	ceftriaxon iv, i 14 dage
Gruppe B streptokokker	penicillin-G iv, i 14 dage evt. i kombination med gentamicin eller tobramycin iv, i 14 dage
Ukendt ætiologi:	ceftriaxon iv, i 10 dage + penicillin-G eller ampicillin iv, de 2 første døgn

* Behandling i 7 dage (*Haemophilus*) eller 10 dage (*S. pneumoniae*) alene til ukomplicerede tilfælde med fuld restitution under indlæggelsen og hos patienter som ikke har haft behov for behandling i respirator.

Doseringsregime efter vægt

Penicillin: 400 mg svarer til 600.000 IE; 800 mg = 1,2 mill.IE; 1 mill.IE = 667 mg

Vægt i kg	Ca. alder i år	penicillin-G, iv	ampicillin*, iv	ceftriaxon, iv	cefuroxim, iv	meropenem, iv
10	1	0,5 mill.IE hver 4. time	0,33 g hver 4. time	1 g hver 24. time	0,5 g hver 8. time	0,4 g hver 8. time
20	5	1 mill.IE hver 4. time	0,67 g hver 4. time	2 g x hver 24. time	1 g hver 8. time	0,8 g hver 8. time
30	9	1,5 mill.IE hver 4. time	1 g hver 4. time	2,5 g x hver 24. time	1,5 g hver 8. time	1,2 g hver 8. time
40	12	2 mill.IE hver 4. time	1,33 g hver 4. time	3 g x hver 24. time	2 g hver 8. time	1,6 g hver 8. time
50	14	2,5 mill.IE hver 4. time	1,67 g hver 4. time	4 g x hver 24. time	2,5 g hver 8. time	2 g hver 8. time
60+	14+	3 mill.IE hver 4. time	2,0 g hver 4. time	4 g x hver 24. time	3 g hver 8. time	2 g hver 8. time

*) børn under 4 kg gives højst 25 mg/kg/døgn

Profylakse mod meningokokmeningitis/sepsis

Ved mistænkt meningokok-sygdom skal Styrelsen for Patientsikkerhed (tidligere embedslægen) altid kontaktes telefonisk af den behandelnde læge på telefonnr. **70220268**.

Profylakse til husstandspersoner og andre med tæt kontakt til patienter med meningokok-meningitis (efter aftale med overlæge i Styrelsen for Patientsikkerhed):

Voksne: ciprofloxacin 500 mg, po (som engangsdosis)

Børn: ciprofloxacin 20 mg/kg, po (max. 500 mg, som engangsdosis)

Hvis ciprofloxacin er kontraindiceret (graviditet, allergi), kan der anvendes:

Voksne: ceftriaxon 250 mg, im (som engangsdosis)

Børn: ceftriaxon 125 mg, im (som engangsdosis)

Hvis ciprofloxacin er kontraindiceret, og der er mistanke om cefalosporin allergi, kontaktes klinisk mikrobiologisk eller infektionsmedicinsk afdeling for råd.

Aseptisk (viral) meningitis

Mikrobiologi

Hyppigst enterovirus, men også HSV-2, VZV og sjældent andre virus.

Mikrobiologisk diagnostik

Cerebrospinalvæske sendes til PCR-undersøgelse for relevante virus.

Behandling

Antiviral behandling er ikke indiceret ved viral meningitis. Ved fund af HSV/VZV i cerebrospinalvæsken og hvis patienten er alment påvirket kan acyclovir behandling dog overvejes (behandlingseffekt er udokumenteret).

acyclovir 10 mg/kg hver 8. time, iv i 3-5 dage

eller

valaciclovir 1 g hver 12. time, po i 7 dage

Viral meningoencephalitis

Mikrobiologi

Hyppigst VZV og HSV-1, men kan også forårsages af andre virus.

Mikrobiologisk diagnostik

Cerebrospinalvæske sendes til PCR-undersøgelse for VZV/HSV + evt. andre virus. Ved symptomer mere end 7 dage og/eller mistanke om VZV vasculitis suppleres med intrathekal antistofindeks for HSV/VZV (SSI)

Behandling

acyclovir 10 mg/kg hver 8. time, iv i min. 14 dage

Neonatal meningoencephalitis:

aciclovir 20 mg/kg hver 8. time, iv i 21 dage, efterfulgt po behandling i 3-12 måneder

Behandling er en specialistopgave, og patienten bør overflyttes til infektionsmedicinsk afdeling til videre behandling og diagnostik, til tæt monitorering.

Hjerneabsces

Mikrobiologi

Hyppigst forårsaget af ikke-hæmolytiske streptokokker (fra øvre luftveje), men også *Staphylococcus aureus*, anaerobe bakterier og blandingsinfektioner findes som årsag.

Mikrobiologisk diagnostik

Bloddyrkning og CT/MR-scanning. Ofte foretages kirurgisk drænage/fjernelse af abscessen og materiale sendes til mikrobiologisk undersøgelse (mikroskopi, dyrkning og resistensundersøgelse, evt. PCR).

Empirisk antibiotisk behandling

penicillin-G 5 mill.IE (~3 g) hver 6. time, iv
+ metronidazol 500 mg hver 8. time, iv

Ved penicillinallergi: cefuroxim 3 g hver 8. time, iv
+ metronidazol 500 mg hver 8. time, iv

Behandlingen justeres i henhold til undersøgelsessvar.

Behandlingslængden afhænger af klinik/kirurgi og mikrobiologiske fund og er en specialistopgave.

Ved absces efter neurokirurgisk indgreb eller ved mistanke om *S. aureus* infektion foretrækkes cefuroxim frem for penicillin.

Neuroborreliose

Mikrobiologi

Skyldes infektion med bakterien *Borrelia*, der overføres til mennesker ved bid af skovflåter.

Der findes forskellige *Borrelia* arter, bl.a. *B. afzelii*, *B. garinii*, og *B. burgdorferi* sensu stricto.

Mikrobiologisk diagnostik

Lumbalpunktur samt medfølgende blodprøve. Pleocytose (mononukleær) i cerebrospinalvæsken og intrathekal *Borrelia* specifik antistof syntese. Patienter med

neuroborreliose kan være seronegative for specifikke antistoffer op til 6-8 uger efter debut af neurologiske symptomer (radikulære smerter, kranienervepareser (hyppigst facialisparese) og/eller ekstremitetspareser).

Antibiotisk behandling

Voksne: penicillin-G 5 mill.IE (~3 g) hver 6. time, iv i 10-14 dage
Ved penicillinallergi: ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv i 10-14 dage
eller
doxycyclin 200 mg hver 12. time po 1. døgn, efterfulgt af 100 mg
hver 12. time i 10-14 dage

Børn: penicillin-G: 0,1 mill IE/kg (60 mg/kg) hver 6. time, iv i 10-14 dage
Ved penicillinallergi: ceftriaxon 50 mg/kg hver 24. time, iv i 10-14 dage

Efter indledende iv behandling, kan voksne og børn over 8 år, færdiggøre behandlingen med peroral doxycyclin.

INFEKTIONER I ØJNE

Purulent conjunctivitis

Mikrobiologi

Højest frekvente bakterier er pneumokokker, *Haemophilus influenzae*, *Staphylococcus aureus*, *Moraxella catarrhalis*. Endvidere *Neisseria gonorrhoeae* og *Chlamydia trachomatis* (spædbørn) og *Pseudomonas sp.* (kontaklinsebærere). Mange tilfælde forårsages af virus, især adenovirus og herpesvirus.

Mikrobiologisk diagnostik

Podning til bakteriologisk undersøgelse med eSwabs. Til diagnostik af *C. trachomatis*, anvendes Chlamydia-urethra-podepind og transportmedium. Til undersøgelse for virus anvendes vatpind, der rystes og trykkes af på indersiden af et glas med virustransportmedium.

Empirisk antibiotisk behandling

tobramycin øjendråber 0,3 % hver 12. time,
eller
fusidin øjendråber/salve 1 % hver 12. time,
eller
kloramfenikol øjensalve 0,5 % hver 4. time,
behandling til symptomfrihed, dog max 7 dage.

Tobramycin foretrækkes som første valg til kontaklinsebrugere.

Hvis der ikke ses klinisk effekt efter 3 dages behandling, skiftes til andet af ovennævnte valgmuligheder, efter podning.

Behandlingen justeres efter mikrobiologisk diagnose og resistensbestemmelse.

Behandling af specielle fund

N. gonorrhoeae hos nyfødte kræver øjeblikkelig behandling:

ceftriaxon 35 mg/kg (max. 125 mg) som engangsdosis, im

C. trachomatis hos nyfødte:

clarithromycin mikstur 7,5 mg/kg hver 12. time, po i 14 dage.

C. trachomatis hos voksne:

azithromycin 1 g som enkeltdosis, po

Herpes conjunctivitis:

aciclovir øjensalve hver 4-5. time i 5 dage

Keratitis

Mikrobiologi

Cornea infektioner forårsages hyppigst af bakterier som pneumokokker og *Staphylococcus aureus*. Endvidere ses *Pseudomonas* spp. og andre gramnegative stave (kontaktilinsebærere) samt *Neisseria gonorrhoeae* og *Chlamydia trachomatis* (spædbørn). Mange tilfælde er forårsaget af virus, især herpesvirus og adenovirus. Sjældnere ses parasitære årsager til keratitis som *Acanthamoeba*, *Leishmania* og *Onchocerca volvulus*.

Diagnostik og terapi

Er en akut specialistopgave, kontakt øjenafdelingen på Glostrup Hospital.

Herpes keratitis:

aciclovir 400 mg hver 4-5. time (sv. til fem gange dagligt) i 10 dage
+ aciclovir øjensalve hver 4-5. time i 10 dage

Endophthalmitis

Mikrobiologi

Hæmatogen infektion med pneumokokker, *Neisseria meningitidis*, *Staphylococcus aureus*, gramnegative enterobakterier, *Bacillus cereus*, og *Candida arter*.

Diagnostik og terapi

Der ses et skyet glaslegeme. Er en akut specialistopgave, kontakt øjenafdelingen på Glostrup Hospital.

Panophthalmitis

Er en akut specialistopgave, kontakt øjenafdelingen på Glostrup Hospital.

INFEKTIONER I ØVRE LUFTVEJE

Tonsilitis/pharyngitis acuta

Mikrobiologi

Hypigt forårsaget af virus, hos en tredjedel hæmolytiske streptokokker gruppe A (*Streptococcus pyogenes*) og G og C (*Streptococcus dysgalactiae*). Sjældent ses andre bakterier som *Fusobacterium necrophorum* (Lemierre´s disease), *Arcanobacterium haemolyticum*, og yderst sjældent ses *Corynebacterium diphtheriae* (rejseanamnese).

Mikrobiologisk diagnostik

Halspodning til dyrkning og resistensbestemmelse og/eller antigenpåvisning.

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne: penicillin-V 1 mill.IE (~667 mg) hver 8. time, po i 7 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po i 7 dage
eller
roxithromycin 150 mg hver 12. time, po i 7 dage

Børn: penicillin-V (30.000-40.000 IE/kg (~20-25 mg/kg) hver 8. time, po i 7 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 7,5 mg/kg/døgn hver 12. time, po i 7 dage
(maximalt 1 g/døgn)

Recidiverende pharyngitis/tonsilitis:

Ved første recidiv, gentage behandlingen, ved flergangsrecidiv kan eventuelt behandles med amoxicillin/clavulansyre.

* Clarithromycin er kontraindiceret ved samtidig behandling med atorvastatin, cabergolin, ketoconazol, lovastatin, pimozid, quetiapin, sekalealkaloider, simvastatin og verapamil.

Clarithromycin hæmmer omsætningen/virkningen af carbamazepin, ciclosporin, clopidogrel, fentanyl, midazolam, tacrolimus, theophyllin, triazolam og warfarin, hvilket kan give anledning til forhøjede plasmakoncentrationer af disse lægemidler. Clarithromycin metaboliseres via CYP3A4-systemet. Se i øvrigt pro.medicin.dk

Otitis media

Mikrobiologi

Ved akut otitis media ses oftest virus, *Streptococcus pneumoniae*, *Hæmophilus influenzae* (specielt hos mindre børn), *Moraxella catarrhalis*, og sjældent hæmolytiske streptokokker.

Ved kronisk otitis media ses oftest *Hæmophilus influenzae* og andre Gram negative stave samt anaerobe bakterier. Ca. 1/3 af alle tilfælde er dyrknings-negative.

Mikrobiologisk diagnostik

I komplicerede tilfælde kan podes fra mellemøresekret, eventuelt efter paracentese.

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne: penicillin-V 1 mill.IE (~667 mg) hver 6 time, po i 5 dage
eller

pivampicillin 700 g hver 8. time, po i 5 dage
eller

amoxicillin 750 g hver 8. time, po i 5 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po i 5 dage
eller

roxithromycin 150 mg hver 12. time, po i 5 dage

Børn under 6 måneder bør altid behandles, børn på 6 måneder til 2 år bør revurderes efter et døgn, hvis der ikke gives antibiotika:

amoxicillin 15 mg/kg hver 8. time, po i 5 dage

Ved manglende effekt kan dosis af amoxicillin øges til 30 mg/kg hver 8. time, po i 5 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 7,5 mg/kg hver 12. time, po i 5 dage
(maximalt 1 g/døgn)

Børn over 6 måneder: penicillin-V 40.000 IE/kg (25 mg/kg) hver 8. time, po i 5 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 7,5 mg/kg hver 12. time, po i 5 dage
(maximalt 1 g/døgn)

Kronisk otitis media

Der er normalt ingen indikation for antibiotisk behandling før prøvetagning.

Kommentarer

Børn under 2 år med akut otitis media bør oftest behandles med antibiotika. Ved akut otitis media ses spontan helingsfrekvens i relation til pneumokokker på ca. 15 %, men for *M. catarrhalis* og *H. influenzae* er den ca. 50 %.

Fund af *Staphylococcus aureus* og eller *Pseudomonas aeruginosa* i ørepodninger kan stamme fra øregangen.

Paracetamol og lignende har en væsentlig plads i smertebehandlingen ved otitis media.

* Clarithromycin er kontraindiceret ved samtidig behandling med atorvastatin, cabergolin, ketoconazol, lovastatin, pimozid, quetiapin, sekalealkaloider, simvastatin og verapamil. Clarithromycin hæmmer omsætningen/virkningen af carbamazepin, ciclosporin, clopidogrel, fentanyl, midazolam, tacrolimus, theophyllin, triazolam og warfarin, hvilket kan give anledning til forhøjede plasmakoncentrationer af disse lægemidler. Clarithromycin metaboliseres via CYP3A4-systemet. Se i øvrigt pro.medicin.dk

Sinuitis/sinusitis

Mikrobiologi

Streptococcus pneumoniae, *Hæmophilus influenzae*, hæmolytiske streptokokker og *Moraxella catarrhalis*. Sjældent *Staphylococcus aureus*, gramnegative stave og anaerobe bakterier.

Mikrobiologisk diagnostik

Podning er sædvanligvis ikke nødvendig, men der kan foretages dyrkning af sekret fra bihule.

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne: penicillin-V 1 mill.IE (~667 mg) hver 6. time, po i 7 dage
eller

pivampicillin 700 mg hver 8. time, po i 7 dage
eller

amoxicillin 750 mg hver 8. time, po i 7 dage

Ved penicillinallergi: moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po i 5 dage

Børn: amoxicillin 15 mg/kg hver 8. time, po i 7 dage

Ved manglende effekt kan dosis af amoxicillin øges til 30 mg/kg hver 8. time, po

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 7,5 mg/kg hver 12. time, po i 5 dage
(maximalt 1 g/døgn)

Kommentarer

Antibiotika er ikke indiceret ved de fleste tilfælde af akut sinusitis. Detumescerende næsedråber kan have en plads i behandlingen. Sinusitis frontalis og ethmoidalis kan give alvorlige orbitale og intrakranielle komplikationer. Sinusitis maxillaris og frontalis ses først efter henholdsvis 3 og 6 års alderen.

Behandlingen af kronisk sinusitis er en specialistopgave, og antibiotika anvendes efter påviste mikroorganismér i purulent sekret.

* Clarithromycin er kontraindiceret ved samtidig behandling med atorvastatin, cabergolin, ketoconazol, lovastatin, pimozid, quetiapin, sekalealkaloider, simvastatin og verapamil.

Clarithromycin hæmmer omsætningen/virkningen af carbamazepin, ciclosporin, clopidogrel, fentanyl, midazolam, tacrolimus, theophyllin, triazolam og warfarin, hvilket kan give anledning til forhøjede plasmakoncentrationer af disse lægemidler. Clarithromycin metaboliseres via CYP3A4-systemet. Se i øvrigt pro.medicin.dk

Epiglottitis acuta

Mikrobiologi

Langt hyppigst *Hæmophilus influenzae* type B.

Mikrobiologisk diagnostik

Bloddyrkning. Svælgpodning bør udelades pga. risiko for luftvejsobstruktion.

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne: ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv i 5 dage

Børn: ceftriaxon 50-100 mg/kg hver 24. time, iv i 5 dage

Tussis convulsiva (kighoste)

Mikrobiologi

Bordetella pertussis og *Bordetella parapertussis*.

Mikrobiologisk diagnostik

Lufvejssekret til PCR undersøgelse.

Empirisk antibiotisk behandling

Børn: clarithromycin* 7,5 mg/kg hver 12. time, po i 7 dage
(maximalt 1 g/døgn)

Voksne: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po i 7 dage
eller
roxithromycin 150 mg hver 12. time, po i 7 dage

Kommentarer

Isolation kan ophøre efter start af makrolid behandling.

Som profylakse til eksponerede børn under 2 år gives azithromycin behandling i 3 dage.

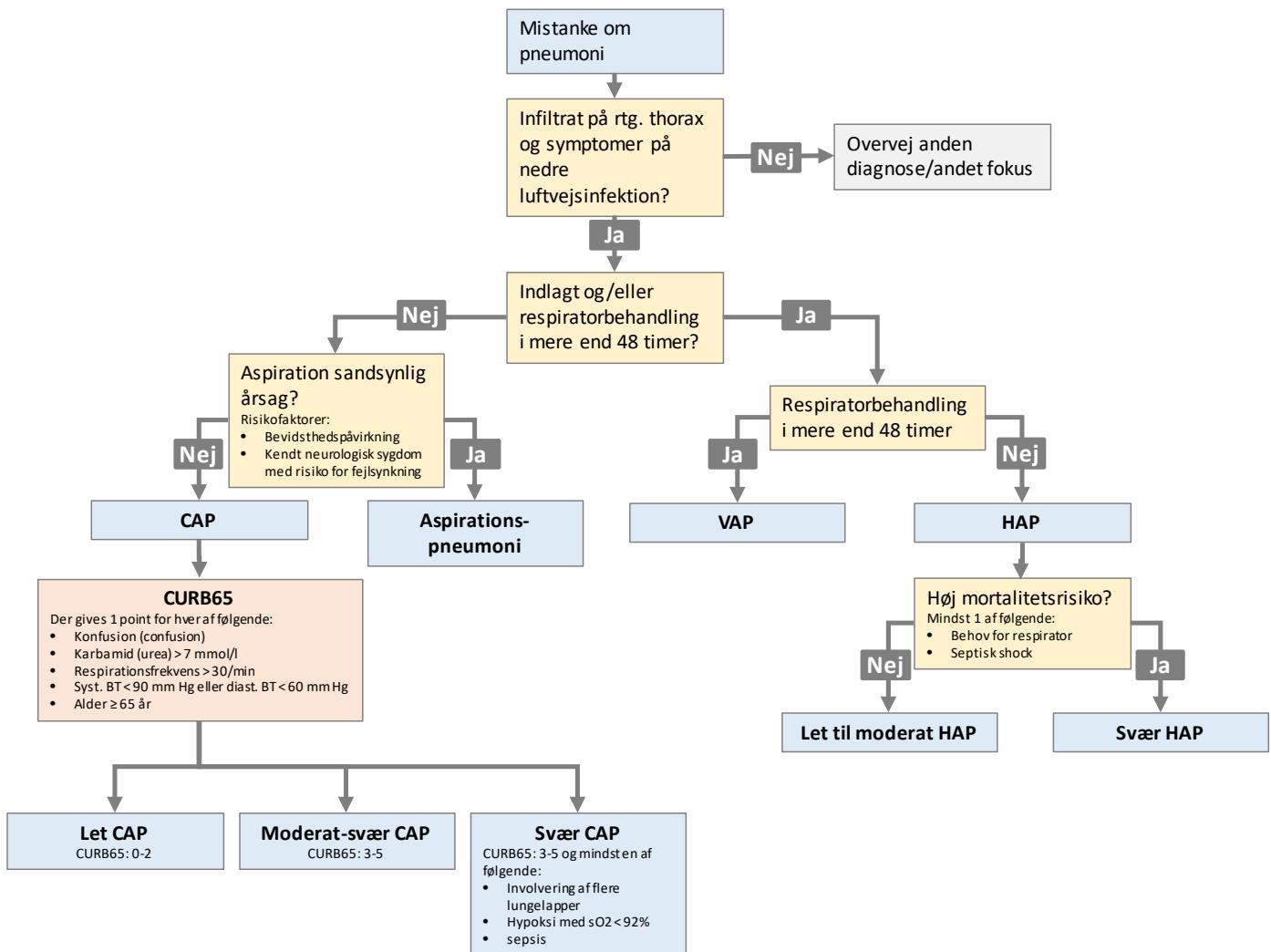
Smittevarighed uden behandling er 6 uger efter start af det konvulsive stadium.

* Clarithromycin er kontraindiceret ved samtidig behandling med atorvastatin, cabergolin, ketoconazol, lovastatin, pimozid, quetiapin, sekalealkaloider, simvastatin og verapamil.
Clarithromycin hæmmer omsætningen/virkningen af carbamazepin, ciclosporin, clopidogrel,

fentanyl, midazolam, tacrolimus, theophyllin, triazolam og warfarin, hvilket kan give anledning til forhøjede plasmakoncentrationer af disse lægemidler. Clarithromycin metaboliseres via CYP3A4-systemet. Se i øvrigt pro.medicin.dk

INFEKTIONER I NEDRE LUFTVEJE

Algoritme til vurdering af patienter med mulig pneumoni

Risikovurdering af patienter i henhold til CURB-65

CURB-65 score systemet	Point
Confusion	1
Urea (carbamid over/lig med 7 mmol/L)	1
Respirationsfrekvens over 30/min.	1
Blodtryk (diastolisk under 60 eller systolisk under 90 mm Hg)	1
Alder over/lig med 65 år	1

Vejledende tolkning	
CURB-65 under 2	Ambulant behandling med mindre: Hypoxi (saturation under 92 %, pO ₂ under 8 kPa) Radiologisk involvering af flere lapper Sociale forhold der ikke tillader det Patienten der ikke kan behandles peroralt
CURB-65 lig med 2	Overvej indlæggelse
CURB-65 over/lig med 3	Indlæggelse og behandle som svær pneumoni
CURB-65 over/lig med 4	Overvej semiintensiv/intensiv observation

Samfundserhvervet pneumoni

Mikrobiologi

Hippigst *Streptococcus pneumoniae* (ca. 50 %) og virus (Respiratory Syncytial Virus, Influenza virus, mm). Sjældnere *Chlamydophila pneumoniae*, *Mycoplasma pneumoniae*, *Hæmophilus influenzae*, *Legionella pneumophila*, *Chlamydophila psittaci*, *Staphylococcus aureus*, hæmolytiske streptokokker, m.m.

Mikrobiologisk diagnostik

Luftvejssekret til mikroskopi og dyrkning. Bloddyrkning. Evt. undersøgelse for *Legionella*, *Mycoplasma*, *Chlamydophila* og luftvejsvirus (PCR på luftvejssekret) samt *Legionella* og pneumokok antigen (antigen i urin, LUT og PUT). Nasalsug hos børn til PCR for virus, *Legionella*, *Mycoplasma*, *Chlamydophila* og *Chlamydia trachomatis* (under 3 måneder).

Empirisk antibiotisk behandling

Patienten kan overgå til peroral behandling ved klinisk stabilitet. Valg af præparat er afhængig af mikrobiologiske fund, og CURB-65 score.

Let pneumoni (CURB-65: 0-2):

Voksne: penicillin 1 mill.IE (~667 mg) hver 6. time, iv/po i 5 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv/po i 5 dage

Ved overgang til **peroralbehandling** følges anbefalingerne i afsnittet "Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster". Hvis ætiologi forsæt er ukendt kan der skiftes til følgende

Voksne: penicillin 1 mill.IE (~660 mg) hver 6. time, po

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po

Behandlingsvarigheden samlet for i.v. og p.o. er 5 dage.

Moderat svær pneumoni (CURB-65: 3-5)

Voksne: penicillin 2 mill.IE (~1333 mg) hver 6. time, iv/po i 7 dage
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv/po i 7 dage

Ved overgang til **peroralbehandling** følges anbefalingerne i afsnittet "Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster". Hvis ætiologi forsæt er ukendt kan der skiftes til følgende

Voksne: penicillin 2 mill.IE (~1330 mg) hver 6. time, po
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po

Behandlingsvarigheden samlet for i.v. og p.o. er 7 dage.

SVÆR pneumoni (CURB-65: 3-5 med involvering af flere lapper på rtg. Af thorax eller hypoxi med O₂-sat. Mindre end 92 % eller sepsis med organdysfunktion)

Voksne: piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv i 7 dage,
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv/po i 7 dage

Ved overgang til **peroralbehandling** følges anbefalingerne i afsnittet "Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster". Hvis ætiologi forsæt er ukendt kan der skiftes til følgende

Voksne: penicillin 2 mill.IE (~1330 mg) hver 6. time, po
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po

Behandlingsvarigheden samlet for i.v. og p.o. er 7 dage.

Børn, ikke septisk shock, empirisk antibiotisk behandling:

penicillin-G 25.000 IE/kg (~12 mg/kg) hver 6. time, iv i 7 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 7.5 mg/kg/døgn hver 12. time, po i 7 dage
(maximalt 1 g/døgn)

Ved manglende fremgang:

piperacillin/tazobactam 80/10 mg/kg hver 6. time, iv i 7 dage,
+ clarithromycin* 7.5 mg/kg/døgn hver 12. time, po i 7 dage
(maximalt 1 g/døgn)

* Clarithromycin er kontraindiceret ved samtidig behandling med atorvastatin, cabergolin, ketoconazol, lovastatin, pimozid, quetiapin, sekalealkaloider, simvastatin og verapamil. Clarithromycin hæmmer omsætningen/virkningen af carbamazepin, ciclosporin, clopidogrel, fentanyl, midazolam, tacrolimus, theophyllin, triazolam og warfarin, hvilket kan give anledning til forhøjede plasmakoncentrationer af disse lægemidler. Clarithromycin metaboliseres via CYP3A4-systemet. Se i øvrigt pro.medicin.dk

Undtagelser – pneumoni hos særlige patientgrupper

Patient med Intravenøs stofmisbrug:

penicillin 1 mill.IE (~667 mg) hver 6. time, iv/po

+ flucloxacillin eller dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv/po

Hyppig hospitalskontakt (ambulant behandling, dialyse og lign.):

piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv i 7 dage,

eller

amoxicillin/clavulansyre 1,0/0,25 g hver 8. time, po i 7 dage

Udenlandsrejse

Ved mistanke om penicillinresistant *S. pneumoniae* pneumoni (dvs. erhvervelse af pneumoni udenfor Nord-Europa) gives inj. ceftriaxon 2 g dgl., indtil resistensbestemmelse foreligger. Ved mistanke om *Legionella* infektion suppleres med clarithromycin.

Hospitalserhvervet pneumoni (HAP)

Mikrobiologi

Variabel. Ofte pneumokokker og gramnegative stave, herunder *E. coli*, andre tarmbakterier, *Pseudomonas* arter og *Staphylococcus aureus*. Sjældnere ses *Legionella* arter.

Mikrobiologisk diagnostik

Luftvejssekret til mikroskopi og dyrkning. Bloddyrkning. Evt. undersøgelse for *Legionella*, *Mycoplasma*, *Chlamydophila* og luftvejsvirus. PCR på luftvejssekret, og *Legionella* og pneumokok antigen i urin (LUT og PUT).

Empirisk antibiotisk behandling af let-moderat HAP

Voksne: piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv

Børn: cefuroxim 50 mg/kg hver 8. time, iv

Ved overgang til **peroralbehandling** følges anbefalingerne i afsnittet "Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster". Hvis ætiologi forsæt er ukendt kan der skiftes til følgende

Voksne: penicillin 2 mill.IE (~1330 mg) hver 6. time, po

Ved penicillinallergi: moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po

Behandlingsvarigheden samlet for i.v. og p.o. er 7 dage.

Empirisk behandling af svær HAP

Voksne: piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv

Ved penicillinallergi: meropenem 1 g, hver 8. time, iv
+ clarithromycin 500 mg hver 12. time, iv

Børn: cefuroxim 50 mg/kg hver 8. time, iv

Ved overgang til **peroralbehandling** følges anbefalingerne i afsnittet "Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster". Hvis ætiologi forsæt er ukendt kan der skiftes til følgende

Voksne: penicillin 2 mill.IE (~1330 mg) hver 6. time, po
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po

Ved penicillinallergi: moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po

Behandlingsvarigheden samlet for i.v. og p.o. er 7 dage.

Behandling af ventilator-associeret pneumoni (VAP)

Mikrobiologi

Variabel. Ofte pneumokokker og gramnegative stave, herunder *E. coli*, andre tarmbakterier, *Pseudomonas* arter og *Staphylococcus aureus*. Sjældnere ses *Legionella* arter.

Mikrobiologisk diagnostik

Luftvejssekret til mikroskopi og dyrkning. Bloddyrkning. Evt. undersøgelse for *Legionella*, *Mycoplasma*, *Chlamydophila* og luftvejsvirus. PCR på luftvejssekret, og *Legionella* og pneumokok antigen i urin (LUT og PUT).

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne: piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv
 + ciprofloxacin 400 mg hver 12. time, iv

Ved penicillinallergi: meropenem 1 g hver 8. time, iv
 + ciprofloxacin 400 mg hver 12. time, iv

Ved overgang til **peroralbehandling** følges anbefalingerne i afsnittet "Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster". Hvis ætiologi forsøt er ukendt kan der skiftes til følgende

Voksne: amoxicillin/clavulansyre 500/125 mg hver 8. time, po
 + ciprofloxacin 500 mg hver 12. time, po

Ved penicillinallergi: moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po

Behandlingsvarigheden samlet for i.v. og p.o. er 7 dage.

Behandling af pneumoni ved kendt ætiologi og resistensmønster

Pneumokok pneumoni

penicillin 1 mill.IE (~667 mg) hver 6. time, iv/po i 5 dage

Ved penicillinallergi: clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv/po i 5 dage

***Legionella* pneumoni**

clarithromycin* 500 mg hver 12. time iv/po i 14 dage
eller
ciprofloxacin 400/500 mg x 2 iv/po i 14 dage
eller
moxifloxacin 400 mg x 1 iv/po i 14 dage

Mycoplasma pneumoni

clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv/po i 10 dage,
eller
roxitromycin 150 mg hver 12. time, po i 10 dage

***Chlamydophila psittaci* pneumoni (ornitose)**

doxycyklin 100 mg x 2 iv/po i 14 dage
eller
clarithromycin* 500 mg hver 12. time, iv/po i 14 dage

***Chlamydophila pneumoniae* pneumoni**

Som ved *Mycoplasma pneumoni*

***Haemophilus influenzae* pneumoni**

Når isolatet er ampicillininfølsomt:

ampicillin 1 g hver 6. time, iv i 7 dage
eller
pivampicillin 1 g hver 6. time, po i 7 dage
eller
amoxicillin 1 g hver 6. time, po i 7 dage

Ved ampicillinresistens:

cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv i 7 dage
eller
moxifloxacin 400 mg hver 24. time, iv/po i 7 dage

***Moraxella catarrhalis* pneumoni**

cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv i 7 dage
eller
amoxicillin/clavulansyre 1/0,25 g hver 8. time, po i 7 dage

***Staphylococcus aureus* pneumoni**

dicloxacillin eller flucloxacillin 1 g hver 6. time, iv/po i 14 dage

Klebsiella pneumoniae* og andre enterobakterier, samt *Pseudomonas aeruginosa

Den antibiotiske behandling planlægges efter resistensbestemmelse i samarbejde med klinisk mikrobiologisk afdeling.

Kronisk obstruktiv lungesygdom (KOL) med eksacerbation

Mikrobiologi

Streptococcus pneumoniae, *Hæmophilus influenzae* og *Moraxella catarrhalis* vil ofte kolonisere det purulente trakealsekret, sjældnere *Pseudomonas* sp., *Staphylococcus aureus* og *Candida* sp, den ætiologisk betydning er usikker uden samtidig påvisning af pneumoni.

Mikrobiologisk diagnostik

Trachealsekret (evt. repræsentativt ekspektorat) til mikrobiologisk diagnostik. Bloddyrkning før antibiotika-behandling.

Empirisk antibiotisk behandling

amoxicillin 750 mg hver 8. time, po i 5 dage

Ved penicillinallergi: doxycyklin 100 mg hver 12. time første døgn, derefter 100 mg hver 24. time, po i 4 dage

KOL og påvist pneumoni

Patienter med KOL og påvist pneumoni, som kræver indlæggelse betragtes for praktiske formål, som havende en CURB-65 mere end eller lig med 3, behandles som en moderat eller svær pneumoni (se empirisk behandling af samfundserhvervet pneumoni).

Patienten kan overgå til peroral behandling ved klinisk stabilitet. Valg af præparat er afhængigt af mikrobiologi.

Aspirationspneumoni

Patienten kan overgå til peroral behandling ved klinisk stabilitet. Præparat afhængigt af mikrobiologi. Samlet varighed sædvanligvis 7-10 dage.

Mikrobiologi

Mundhulebakterier, dvs. streptokokker, anaerobe bakterier, *Staphylococcus aureus*, *Candida* sp., mm.

Mikrobiologisk diagnostik

Trachealsekret (evt. repræsentativt ekspektorat) til mikrobiologisk diagnostik. Bloddyrkning før antibiotika-behandling.

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne:

1. valg:

penicillin 2 mill.IE hver 6. time i.v.

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, po/iv i samlet (iv/po) 7 døgn.

2. valg:

piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, po/iv i samlet (iv + po) 7 døgn.

Skift til peroral:

penicillin 2 mil.IE hver 6. time, po

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, po

Ved penicillinallergi:

cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, po/iv

Skift til peroral:

moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po

Børn:

cefuroxim 50 mg/kg hver 8. time, iv

+ metronidazol 10 mg/kg hver 8 time, iv

Pleuraempyem

Mikrobiologi

Ofte *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus pneumoniae*, hæmolytiske streptokokker, *Hæmophilus species*, og anaerobe bakterier.

Mikrobiologisk diagnostik

Aspirat/drænvæske til mikroskopi og dyrkning om muligt. Bloddyrkning. Trachealsekret til dyrkning.

Empirisk antibiotisk behandling

cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, po/iv

Samlet behandlingsvarighed er 3-6 uger. Behandlingen planlægges i samråd med infektionsmedicinsk eller lungemedicinsk og klinisk mikrobiologiske afdelinger.

Influenza

Mikrobiologi

Nye Influenzavirustyper opstår jævnligt, og humane influenzavirus opdeles i A, B og C og karakteriseres yderligere ved tilstedeværelsen af forskellige hæmaglutinin (H) og neuramidase (N) proteiner.

Mikrobiologisk diagnostik

PCR undersøgelse på nasal eller luftvejssekret, podnig fra svælg eller nasopharynx.

Under en influenzaepidemi, ofte uge 40 til 20 i Danmark, kan forekomsten følges på [Influenza-nyt](#)

Retningslinjer for håndtering af Influenza www.infmed.dk (udgivelser-guidelines).

Diagnosen er klinisk, og der er ikke indikation for prøvetagning hos ambulante patienter med ukompliceret influenzalignende billede.

Antibiotisk behandling

Dette gives hovedsagelig til risikogrupper og indenfor 48 timer efter symptomdebut, ved behov for indlæggelse gives også senere end indenfor 48 timer efter symptomdebut.

Voksne og børn over 40 kg: oseltamivir 75 mg hver 12. time, po i 5 dage.

Børn 23-40 kg: oseltamivir 60 mg hver 12. time, po i 5 dage.

Børn 15-23 kg: oseltamivir 45 mg hver 12. time, po i 5 dage.

Børn under 15 kg: oseltamivir 30 mg hver 12. time, po i 5 dage.

Oseltamivir er ikke godkendt til personer under 1 år.

Profylakse efter eksponering (særlige situationer):

Voksne og børn over 40 kg: oseltamivir 75 mg hver 24. time, po i 5 dage.

Børn 23-40 kg: oseltamivir 60 mg hver 24. time, po i 5 dage.

Børn 15-23 kg: oseltamivir 45 mg hver 24. time, po i 5 dage.

Børn under 15 kg: oseltamivir 30 mg hver 24. time, po i 5 dage.

Profylakse ved lunge og andre thoraxkirurgiske operationer:

Se venligst tabel 5.

INFEKTIONER I MAVE-TARMKANALEN

Gastroenteritis

Mikrobiologi

Infektion med f.eks. *Salmonella* spp., *Shigella* spp., *Campylobacter* spp., *Yersinia* spp., diarefremkaldende *E. coli* (VTEC, EPEC, ETEC og EIEC), *Vibrio* spp., *Clostridium difficile*, *Giardia lamblia*, *Entamoeba histolytica*, cryptosporidier, rotavirus, adenovirus eller norovirus. Rejseanamnese er vigtig pga. mange ciprofloxacin-resistente *Salmonella* i Asien, Mellemøsten og Afrika

Forgiftning med toxiner produceret af *Staphylococcus aureus*, *Clostridium perfringens* eller *Bacillus cereus*.

Mikrobiologisk diagnostik

Fæces prøver til PCR/dyrkning og resistens for tarmpatogene bakterier.

Fæcesprøver og duodenalsekret til PCR/mikroskopi for parasitter.

Empirisk antibiotisk behandling

Mange gastrointestinale infektioner er selvlimiterende og kræver ikke antibiotisk behandling.

Ved sepsis og behov for iv behandling:

ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv

til svar på mikrobiologisk resistensundersøgelse foreligger.

Efter mikrobiologisk diagnose og resistensbestemmelse gives antibiotika ud fra følgende retningslinjer, hvis tilstanden skønnes behandlingskrævende.

En længere behandlingsvarighed er indiceret ved zoonotisk salmonellainfektion hos immunsupprimerede og ved samtidig positiv bloddyrkning.

Final antibiotisk behandling

Mikroorganisme	Behandling	Alternativ
<i>Salmonella typhi</i> , <i>Salmonella paratyphi</i> (anmeldelsespligtige)	ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv i 10 (-14) dage peroral behandling efter resistensbestemmelse	ciprofloxacin 400 mg iv eller 500 mg po hver 12. time. eller ampicillin eller amoxicillin 2 g hver 8. time, iv/po eller sulfamethoxazol/trimetoprim 800/160 mg hver 12. time, po eller

		azithromycin 500 mg hver 24. time, po
Øvrige <i>Salmonella</i> spp., (zoonotiske) <i>Shigella</i> spp. (anmeldelsespligtig), <i>Yersinia</i> spp.	ciprofloxacin 500 mg hver 12. time, po i 5 dage Ved bakteriæmi: ceftriaxon 2 g hver 24. time, iv i 10 (-14) dage	Efter resistensbestemmelse
<i>Campylobacter</i> spp.	clarithromycin 500 mg hver 12. time, po i 5 dage, eller azithromycin 500 mg hver 24. time, po i 3 dage	Efter resistensbestemmelse
<i>E. coli</i> , EPEC	Efter resistensbestemmelse	
<i>E. coli</i> , VTEC (anmeldelsespligtig)	Det er usikkert om antibiotisk behandling kan fremprovokere Hæmolytisk Uræmisk Syndrom, HUS, hvorfor behandling generelt frarådes. Kontakt klinisk mikrobiolog	

Clostridium difficile

Der henvises til den regionale vejledning.: [Behandling af patienter med toksinproducerende *Clostridium difficile* infektion](#)

Behandlingskrævende *C. difficile* infeldioner behandles første gang peroralt med vancomycin kapsler eller infusionsvæske 125 mg, po hver 6. time i 10 dage

dog kan ved lette tilfælde anvendes metronidazol 500 mg, po hver 8. time i 10 dage

Ved recidiverende tilfælde eller specielle komplikationer, henvises til den regionale vejledning.

Behandlingen af *C. difficile* associeret diarre udenfor hospitaler er gjort vederlagsfrit for patienten.

Tarmparasitter

Behandlingen er oftest en specialistopgave.

Parasit	Første valg/kommentarer	Alternativt valg
Anchylostoma arter	albendazol 400 mg hver 12. time, po i 7 dage	ivermetin 200 mikrogram/kg hver 24. time, po i 2 dage (ikke anvendeligt til børn under 15 kg)
Ascaris lumbricoides (= spolorm)	albendazol 400 mg hver 24. time, po i 3 dage	mebendazol 100 mg hver 12. time, po i 3 dage
<i>Cryptosporidium</i> arter	Selvlimiterende hos immunkompetente	nitazoxamid 500 mg hver 12. time, po i 3 dage
<i>Diphyllobothrium</i> arter (= fiskebændelorm)	praziquantel 5-10 mg/kg som engangsdosering, po	niclosamid (voksne) 2 g, (børn over 1 år: 50 mg/kg) som enkeldosis, po
Echinococcus	albendazol 400 mg (~7,5 mg/kg) hver 12. time, po i mindst 30 dage (kirurgisk tømning af cyster)	
Entamoeba histolytica	metronidazol 750 mg hver 8. time, po i 10 dage	
Enterobius vermicularis (= børneorm)	mebendazol 100 mg, po 3 gange med 2 ugers mellemrum	albendazol 400 mg, po 2 gange med 2 uges mellemrum
<i>Giardia lamblia</i>	metronidazol 2 g hver 24. time i 3 dage	metronidazol 250 mg hver 8. time, po i 5-7 dage
Microsporidier	albendazol 400 mg (~7,5 mg/kg) hver 12. time, po i mindst 30 dage	
<i>Schistosoma</i> arter	praziquantel 40-60 mg/kg po, som engangsdosering, kan evt gentages eftersom 6 uger	
Strongyloides stecoralis	ivermetin 200 mikrogram/kg hver 24. time, po i 2 dage	albendazol 400 mg hver 12. time, po i 7 dage
Tania solium (= svinebændelsorm) <i>Ved cysticercosis</i>	praziquantel 5-10 mg/kg som engangsdosering, po albendazol 400 mg hver 12. time, po i 10-30 dage, suppleres med dexamethason	niclosamid (voksne) 2 g, (børn over 1 år: 50 mg/kg) som enkeldosis, po

Peritonitis (spontan, primær, non kirurgisk)

Mikrobiologi

Højest ses gramnegative tarmbakterier, enterokokker, orale streptokokker, anaerobe bakterier og *Candida* arter. Sjældent *Listeria monocytogenes*.

Mikrobiologisk diagnostik

Ascites aspirat til mikroskopi, dyrkning og resistens, eventuelt i en aerob bloddyrkningsskolbe.

Empirisk antibiotisk behandling

piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv.

Ved *penicillinallergi*: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv.

Behandlingen justeres efter svar på mikrobiologiske undersøgelser.

Divertikulitis

Kun ved tegn på akut infektion i forbindelse med divertikulitis anvendes antibiotika, ved abscessdannelser anbefales prøve fra disse til mikrobiologisk undersøgelse, bloddyrkning,

ampicillin 2 g hver 6. time iv,

+ gentamicin 5 mg/kg hver 24. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, iv/po

Ved *penicillinallergi*: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv

+ gentamicin 5 mg/kg hver 24. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, iv/po

Intraabdominale kirurgiske infektioner

Mikrobiologi

Blandet tarmflora, enterobakterier, enterokokker, *Bacteroides* spp. og *Candida* spp.

Mikrobiologisk diagnostik

Pus fra abscesser, drænsekret, podninger til (mikroskopi) dyrkning og resistensundersøgelser.

Bloddyrkning.

Empirisk antibiotisk behandling

piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time, po/iv

+ fluconazol (800 mg 1. dosis) 400 mg hver 24. time, iv/po.

Ved *penicillinallergi*: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv,

+ gentamicin 5 mg/kg hver 24. time, iv i maximalt 3 dage

- + metronidazol 500 mg hver 8. time, po/iv
- + fluconazol (800 mg 1. dosis) 400 mg hver 24. time, iv/po.

Metronidazol 500 mg x 3 po/iv kan erstattes af metronidazol suppositorier 1 g x 2.

Hvis patienten er septisk suppleres med gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv i maximalt 3 dage.

Ved re-operation, perforeret hulorgan, recidiverende eller persistenterende peritonitis

Behandlingsvarigheden ved perforede hulorganer er minimum 3 dage, men kan være længere, specielt ved fækal peritonitis. Behandlingen justeres efter svar på mikrobiologiske undersøgelser.

Profylakse og præemptiv behandling ved abdominal kirurgi

I tabel 5 (findes sidst i dette dokument) angives profylakse og præemptiv behandling ved diverse operationer, rene, kontaminerede og for primære - og sekundære kirurgiske interventioner.

Nekrotiserende pancreatitis

Mikrobiologi

Hos ca. 1/3 af patienterne er nekroserne initialt sterile. Én eller flere af *E. coli* og andre enterobakterier, enterokokker og *Candida sp* ses hyppigt.

Mikrobiologisk diagnostik

Vævsprøver til mikroskopi, dyrkning og resistensundersøgelser. Bloddyrkning.

Empirisk antibiotisk behandling

- piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv
- + fluconazol (800 mg 1. dosis) 400 mg hver 24. time, iv/po.

Behandlingen justeres efter svar på mikrobiologiske undersøgelser.

Ulcus duodeni og ulcus ventriculi

Mikrobiologi

Helicobacter pylori er den vigtigste patogenetiske faktor ved ulcussygdom og forekommer hos næsten alle patienter med ulcus duodeni og ca. 2/3 af patienter med ulcus ventriculi.

Mikrobiologisk diagnostik

Biopsi fra ulcus, til dyrkning og resistensundersøgelse.

Empirisk antibiotisk behandling

Behandlingen består af en uges kombinationsbehandling med en protonpumpehæmmer og 2 antibiotika

amoxicillin 1 g hver 12. time, po i 7 dage
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po i 7 dage.

Ved penicillinallergi: metronidazol 500 mg hver 12. time, po i 7 dage
+ clarithromycin* 500 mg hver 12. time, po i 7 dage.

Ved påvist clarithromycin-resistens:

amoxicillin 1 g hver 12. time, po i 7 dage
+ metronidazol 500 mg hver 12. time, po i 7 dage.

Ved behandlingssvigt

Protonpumpehæmmer og bismuth 125 mg hver 6. time, po i 14 dage
+ metronidazol 500 mg hver 12. time, po i 14 dage
+ tetracyklin 500 mg hver 6. time, po i 14 dage.

* Clarithromycin er kontraindiceret ved samtidig behandling med atorvastatin, cabergolin, ketoconazol, lovastatin, pimozid, quetiapin, sekalealkaloider, simvastatin og verapamil. Clarithromycin hæmmer omsætningen/virkningen af carbamazepin, ciclosporin, clopidogrel, fentanyl, midazolam, tacrolimus, theophyllin, triazolam og warfarin, hvilket kan give anledning til forhøjede plasmakoncentrationer af disse lægemidler. Clarithromycin metaboliseres via CYP3A4-systemet. Se i øvrigt pro.medicin.dk

URINVEJSINFEKTIONER

Retningslinjer for tolkning af urinanalyse

Kriterier for signifikant bakteriuri er over/lig med 10^3 bakterier/mL for *Escherichia coli* og *Staphylococcus saprophyticus*, og for de fleste andre uro-patogene bakterier til over/lig med 10^4 bakterier/mL. For urin udtaget ved blærepunktur eller nefrostomi er grænsen 10^1 bakterier/mL urin. Ved urinvejsinfektion vil der oftest være leukocyturi.

Urinmikroskopি kan påvise 10^{4-5} bakterier/mL. Negativ mikroskopি kan således ikke udelukke urinvejsinfektion, og anvendes derfor ikke på hospitaler.

Urinstiks har en diagnostisk sensitivitet på ca. 70 %, og en specifitet på ca. 80 %. Et negativt resultat betyder ikke, at infektion kan udelukkes. Urinstiks kan ikke erstatte en dyrkning og resistens undersøgelse.

Akut ukompliceret cystitis

Patienter er sædvanligvis afebrile ved ukompliceret cystitis. Ved feber og påvirket almentilstand, må akut pyelonephritis, og eventuelt urosepsis mistænkes.

Mikrobiologi

Oftest *E. coli*, mindre hyppigt *S. saprophyticus*, *Klebsiella sp.*, enterokokker, mm.

Mikrobiologisk diagnostik

Midtstråleurin til klinisk mikrobiologisk afdeling mhp. kvantitativ dyrkning. Ved vanskelighed ved opsamling af midtstråleurin, kan man med fordel opsamle urinprøve ved en-gangs katerisation.

Empirisk antibiotisk behandling

pivmecillinam 400 mg hver 8. time, po i 5 dage,
eller

trimethoprim 200 mg hver 12. time, po i 5 dage.

Der justeres efter dyrkning og resistenssvar.

Asymptomatisk bakteriuri og urinvejsinfektion hos gravide/lakterende kvinder

Mikrobiologisk diagnostik

Helst 2 x midtstråleurin til undersøgelse i klinisk mikrobiologisk afdeling mhp. kvantitativ dyrkning. Kun fund af samme bakterie i begge uriner skal give anledning til behandling. Urinstix er ikke tilstrækkelig god til diagnostik af UVI hos gravide.

Empirisk antibiotisk behandling

Ved penicillinallergi:

pivmecillinam 400 mg hver 8. time, po i 5 dage.
nitrofurantoin 100 mg hver 8. time, po i 5 dage, **dog ikke i tredie trimester**
eller
cefuroxim-axetil 500 mg hver 8. time, po i 5 dage
kontakt evt. klinisk mikrobiologisk afdeling.

Cystitis hos børn, mænd, postmenopausale kvinder, patienter med anomalier, etc. (≈ kompliceret cystitis)

Drenge og mænd skal urologisk vurderes efter første urinvejsinfektion, piger og kvinder bør undersøges efter anden infektion. Urinvejsinfektioner hos mænd betragtes traditionelt som altid værende komplicerede, og kan være tegn på prostatitis, epididymitis etc. Screening og behandling af asymptotisk bakteriuri anbefales ikke for præmenopausale ikke-gravide kvinder, postmenopausale kvinder, kvinder med diabetes og raske mænd.

Mikrobiologisk diagnostik

Urinprøve til klinisk mikrobiologisk afdeling mhp. kvantitativ dyrkning.

Fra børn anbefales 2 x midtstråleurin, - barnet kan med fordel sidde omvendt på toilettet for at undgå forurening fra genitalia.

Empirisk antibiotisk behandling

Voksne: pivmecillinam 400 mg hver 8. time, po i 6-10 dage.

Ved penicillinallergi: ciprofloxacin 500 mg hver 12. time, po i 6 dage.

Børn over 2 år: pivmecillinam 7-8 mg/kg hver 8. time, po i 7 dage
eller
nitrofurantoin 1 mg/kg hver 8. time, po i 7 dage
eller
amoxicillin/clavulansyre 50/12,5 mg/kg hver 6. time, po.

Børn under 2 år: (behandles som pyelonefritis)
ampicillin 50 mg/kg hver 6. time, iv
+ gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv.

Justering efter dyrkning og resistenssvar.

Behandlingsperioden kan være længere end de ovenfor anførte.

Drenge og mænd skal urologisk vurderes efter første urinvejsinfektion, piger bør undersøges efter anden infektion. Urinvejsinfektioner hos mænd betragtes traditionelt som altid værende komplicerede, og skyldes ofte afløbshindringer pga prostatahypertrofi, men kan være tegn på prostatitis, epididymitis etc.

Recidiverende urinvejsinfektioner

Der bør foretages urologisk udredning af alle drenge og mænd efter første episode, og kvinder med tre eller flere episoder/år. Forebyggelse af recidiverende urinvejsinfektion hos børn under 5 år er vigtig pga. risiko for varige nyreskader.

Forebyggelse af urinvejsinfektion ved surgøring af urinen er oftest ineffektiv.

Langvarig antibiotikabehandling (2-6 uger) evt. efterfulgt af recidivprofilakse.

Gentagne urinvejsinfektioner kan hos mænd være tegn på prostatitis. Valg af antibiotika afhænger af resultaterne af dyrkning og resistensbestemmelse.

Til recidivprofilakse kan anvendes én af en lang række forskellige antibiotika, prøv før sengetid fx:

trimethoprim 100 mg, pivmecillinam 200 mg, eller nitrofurantoin 50 mg (dog i max 6 måneder og med lungefunktionskontrol)

For at undgå resistensudvikling kan evt alterneres imellem disse stoffer med ca. 3 - 4 ugers mellemrum.

Mikrobiologi

E. coli, *Klebsiella spp.*, *Proteus spp.* samt andre Gramnegative stave. Desuden ses enterokokker og *S. saprophyticus*.

Mikrobiologisk diagnostik

Urinprøve til klinisk mikrobiologisk afdeling mhp. kvantitativ dyrkning.

Cystitis hos patienter med kateter á demeure

Bakteriuri hos patienter med kronisk blærekateter behandles almindeligvis ikke.

Ved symptomer på infektion behandles med antibiotika efter dyrknings- og resistensvar, i kombination med seponering af kateter eller kateterskift.

Prostatitis, akut og kronisk bakteriel

Mikrobiologi

Hippigst *E. coli*, *Klebsiella spp.* og *Proteus spp.* og enterokokker og *Pseudomonas sp.*

Mikrobiologisk diagnostik

Eventuelt en prostata biopsi, eller en urinprøve til klinisk mikrobiologisk afdeling mhp. kvantitativ dyrkning, efter massage af prostata. Eventuelt kan sædprøve undersøges med dyrkning og resistensundersøgelse.

Empirisk antibiotisk behandling

Behandling efter mikrobiologiske fund og resistensmønster.

Ved fund af *Pseudomonas sp.*, anbefales behandling med to antibiotika initialt.

Pga prostatas utilgængelighed for mange antibiotika, foretrækkes fluorkinoloner.

Ved fund af *Enterococcus faecalis* anbefales dog amoxicillin 1 g hver 6. time, po

Behandlingsvarighed ved akut bakteriel prostatitis er minimum 10 dage.

Behandlingsvarighed ved kronisk prostatitis er minimum 4 uger.

Akut pyelonephritis/urosepsis

Mikrobiologi

Hyppigst *E. coli*, *Klebsiella spp.* og *Proteus spp.* og enterokokker.

Mikrobiologisk diagnostik

Urindyrkning og bloddyrkning.

Empirisk antibiotisk behandling

ampicillin 2 g hver 6. time, iv

+ gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv

+ gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv.

Behandlingen justeres i henhold til dyrkningssvar.

Ved pyelonefritis bør ikke anvendes gentamicin ved akut svær eller moderat akut nyrepåvirkning.

eGFR er ikke egnet til at vurdere den akutte nyreinsufficiens.

Samlet behandlingslængde er sædvanligvis 10 dage, men er afhængig af klinikken. Efter 2-5 dage kan overgås til peroral behandling med egnet antibiotikum efter resistenssvar, f.eks.:

pivmecillinam 800 mg hver 8. time, po.

INFEKTION I RELATION TIL DIALYSE

Mikrobiologi

Højest *Staphylococcus aureus*, Koagulase negative stafylokokker, enterokokker og enterobacteriaceae som *E. coli*, og *Klebsiella* spp. Sjældnere ses *Pseudomonas* sp. og *Candida* sp.

Mikrobiologisk diagnostik

Ved tegn på sepsis og infektioner i relation til dialyse, skal bloddyrkes med minimum 4 kolber.

Ved tegn på infektion ved slanger, tunneler, indstikssteder, mm., podes fra stedet.

Ved skift af katetre, kan kateterspidsen sendes i sterilt spidsgals til mikrobiologisk undersøgelse.

Ved mistanke om peritonitis hos peritonealdialysepatienter tages to sæt bloddyrkningsskolber, i alt fire kolber, hver med 8-10 mL med udløbsvæske.

Empirisk antibiotisk behandling

Til peritonaldialyse patienter: vancomycin + gentamicin intraperitonealt

Vancomycin gives hver 7. dag:

Vægt under 60 kg:	1 g vancomycin intraperitonealt
Vægt 60-80 kg:	1,5 g vancomycin intraperitonealt
Vægt over 80 kg:	2 g vancomycin intraperitonealt

Gentamicin gives hver 24. time:

Vægt under 60 kg:	30 mg gentamicin intraperitonealt
Vægt 60-80 kg:	40 mg gentamicin intraperitonealt
Vægt over 80 kg:	60 mg gentamicin intraperitonealt

Final behandling efter dyrkningsfund

Behandlingsvarighed: sædvanligvis 14 dage

Empirisk antibiotisk behandling til patienter med centrale vene eller arteriekatetre det første døgn:

piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv
+ vancomycin 1 g hver 12. time,

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv
+ vancomycin 1 g hver 12. time,

Initial behandling som ovenfor, men der skal tages stilling til dosis efter clearance, det videre forløb, og specielt efter dyrkningsfund.

Det anbefales at skifte ven/arteriekatetre, om muligt.

INFEKTIONER I GENITALIER OG SEKSUELTT OVERFØRBARE INFEKTIONER

Mikrobiologi

Urethritis: *Chlamydia trachomatis*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Mycoplasma genitalium*. Sjældnere *Trichomonas vaginalis*, HSV (herpes simplex virus), og adenovirus.

Salpingitis/endometritis/underlivsbetændelse: *Chlamydia trachomatis* og *Neisseria gonorrhoeae*. Sjældnere *Mycoplasma genitalium* og bakterier fra vaginalfloraen (anaerobe bakterier, *Gardnerella vaginalis*, streptokokker, stafylokokker, *E. coli* og *Haemophilus influenzae*).

Cervicitis: *Chlamydia trachomatis*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Mycoplasma genitalium*, *Trichomonas vaginalis* og HSV (hyppigst primær infektion med HSV-2).

Vulvo-vaginitis: *Trichomonas vaginalis*, *Candida sp.* og hæmolytiske streptokokker gruppe B.

Bakteriel vaginose: anaerobe bakterier (f.eks. *Prevotella sp.* og *Mobiluncus sp.*), *Gardnerella vaginalis*, *Ureaplasma*, og *Mycoplasma* arter.

Epididymitis: *Chlamydia trachomatis*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Mycoplasma genitalium*, *E. coli* og *Pseudomonas sp.* (akut).

Mikrobiologisk diagnostik

Ved almen påvirkning og mistanke om sepsis: bloddyrkning og dyrkning fra alle relevante foci (inkl. podning fra cervix og punktur af evt. absces)

Chlamydia trachomatis og *Neisseria gonorrhoeae*: undersøges sammen ved genamplifikation (NAT/TMA/SDA/PCR) undersøgelse i podning fra relevante foci (cervix, urethra, vagina, rektum, fauces) eller urin. Kvinder: cervixpodning eller vaginalpodning; Mænd: først-ladt urin eller podning fra urethra. Hvis positiv for *N. gonorrhoeae* foretages supplerende podning fra cervix, urethra, rektum og fauces med henblik på dyrkning og resistensbestemmelse.

Podningssvar afventes ikke før opstart af behandling. Kontrolpodning for *N. gonorrhoeae* til D+R fra fauces, urethra, cervix og rektum efter 1 uge (ved positiv D+R) eller efter 4 uger (ved positiv TMA/SDA/PCR og negativ D+R). Ved prøve positiv for klamydia, anbefales ny prøve efter 3 måneder.

Positive *C. trachomatis* prøver fra rektum sendes rutinemæssigt til undersøgelse for LGV.

Mycoplasma genitalium: Påvises ved PCR-undersøgelse. Kvinder: cervixpodning eller vaginal podning, og først-ladt urin eller podning fra urethra. Mænd: først-ladt urin eller podning fra uretra. Kontrolpodning efter 3-4 uger ved positiv prøve.

Herpes simplex virus: Klinisk diagnose, evt. podning fra relevante elementer til PCR-undersøgelse.

Candida sp.: Podning/svampeskrab til mikroskopi og/eller dyrkning. Species-diagnostik og evt. resistensbestemmelse ved manglende respons.

Trichomonas vaginalis: Først ladt urin eller podning fra urethra og vagina til PCR undersøgelse.

Bakteriel vaginose: Amsels kriterier (3 ud af 4 skal være opfyldt): pH over 4,5 i fluor, positiv amintest (fiskelugt ved tilsætning af 10 % KOH), påvisning af "clue cells", grå-hvidt homogent udflåd.

Empirisk antibiotisk behandling

Ved påvirket almen tilstand og mistanke om sepsis med fokus i indre genitaler gives (empirisk):

ampicillin 2 g hver 6. time, iv
+ gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv
+ metronidazol 500 mg hver 8. time, iv/po.

Ved penicillinallergi: clindamycin 600 mg hver 8. time, iv/po
+ gentamicin eller tobramycin 5 mg/kg hver 24. time, iv
+ metronidazol 500 mg hver 8. time, iv/po.

Behandling og behandlingsvarighed justeres i henhold til resultaterne af de mikrobiologiske undersøgelser. Behandlingsvarigheden er oftest 2 uger.

Antibiotisk behandling efter mikrobiologisk diagnostik

***Treponema pallidum* (syfilis)**

Der henvises til Dermato-Venerologisk ambulatorium ved Bispebjerg Hospital eller Gentofte Hospital eller infektionsmedicinske afdelinger.

Chlamydia trachomatis

Ukompliceret (*cervicitis/urethritis*):

azithromycin 1 g som engangsdosis po,
eller
doxycyklin 100 mg hver 12. time, po i 7 dage.

Kompliceret (*salpingitis/epididymitis/PID*):

doxycyklin 100 mg hver 12. time, po i 14 dage,
evt. + metronidazol 500 mg hver 8. time, po i 14 dage.

Proktitis (*lymphogranuloma venereum (LGV) og non-LGV C. trachomatis*):

doxycyklin 100 mg hver 12. time, po i mindst 21 dage (LGV)
doxycyklin 100 mg hver 12. time, po i 7 dage (non-LGV).

Gravide: azithromycin 1 g som engangsdosis, po.

Partnerbehandling: Partnere indtil et år før symptomdebut bør testes.

Såfremt mere end 1 år siden sidste seksuelle kontakt, bør den sidste partner testes.

Neisseria gonorrhoeae

Patienter kan henvises til behandling i Dermato-Venerologisk ambulatorium ved Bispebjerg Hospital eller Gentofte Hospital.

Ukompliceret (infektion i urethra, cervix, rektum eller svælg):

ceftriaxon 500 mg (cum lidocain) som engangsdosis, im
+ azithromycin 2 g po som enkeldosis.

Hvis isolatet er påvist følsomt for ciprofloxacin:

ciprofloxacin 500 mg som engangsdosis, po.

Kompliceret (epididymitis/salpingitis/PID):

ceftriaxon (cum lidocain) 500 mg som engangsdosis, im
+ doxycyklin 100 mg hver 12. time, po i 14 dage
evt. + metronidazol 500 mg hver 8 time, iv/po i 14 dage.

Gravide: ceftriaxon 500 mg (cum lidocain) som engangsdosis, im.

Partnerbehandling: Partnere indtil 3 måneder før symptomdebut bør testes.

Såfremt mere end 3 måneder siden sidste seksuelle kontakt bør den sidste partner testes og behandles.

Mycoplasma genitalium

azithromycin 500 mg som første dosis, efterfulgt af 250 hver 24. time, po i 4 dage.

Ved påvist makrolidresistens:

moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po i 7 dage.

Ureaplasma spp.

Det er usikkert om fundet af Ureaplasma kan være en markør for vaginose hos kvinder og lige så usikkert associeret til non-gonoroisk urethritis hos mænd. Det bør overvejes om behandling er påkrævet.

clarithromycin 500 mg hver 12. time i 10 dage

Trichomoniasis

metronidazol 500 mg hver 8. time, po i 7 dage.

Partnerbehandling: Partnere bør undersøges for seksuelt overførbare sygdomme og

behandles for *T. vaginalis* uafhængigt af resultat.

Non-gonoroisk urethritis (NGU)

doxycyklin 100 mg hver 12. time, po i 7 dage,

eller

azithromycin 1 g som engangsdosis, po.

Partner behandling: Partnere indtil en måned før symptomdebut bør testes.

Bakteriel vaginose

metronidazol 500 mg hver 12. time, po i 7 dage,

eller

metronidazol vagitorier 500 mg hver 8. time, vaginalt i 5 dage.

Gravide: Der er ingen kontraindikation for behandling med metronidazol i graviditeten. Peroral behandling anbefales pga. risiko for subklinisk infektion i øvre genitaltrægt.

Partnerbehandling: Ingen indikationer for behandling af mandlige partnere.

Hos kvinder, som har sex med kvinder ses BV hyppigt hos begge kvinder, hvorfor partnerbehandling mindsker recidivraten.

Vulvovaginal candidiasis

Ukompliceret: 100 mg clotrimazol 1 % vaginalcreme, hver 24 time, intravaginalt i 3 dage,
eller
clotrimazol vaginaltablet 500 mg, som engangsdosis, intravaginal
eller
fluconazol 150 mg som engangsdosis, po.

Ved recidiv og 1. gangs mykose:

fluconazol 150 mg som engangsdosis, po.

Komplicerede tilfælde (gentagne mykoser, non-*C. albicans* spp., diabetes mellitus, graviditet eller immunsuppression):

after resistensforhold, eller

clotrimazol vagitorier 200 mg hver 24. time, intravaginalt i 5 dage,
efterfulgt af clotrimazol vagitorier 200 mg, 2 x ugentligt i 6 måneder,
eller

fluconazol 150 mg x hver 24. time i 7 dage gentaget hver måned i 6
måneder.

Gravide: Lokal azolbehandling i 7 dage.

Partnerbehandling: Vanligvis ikke indiceret, men kan være indiceret i tilfælde, hvor
partner har balanitis.

Candida balanitis/balanoposthitis

Ukompliceret: clotrimazol 1 % creme hver 12 time, lokalt i 7 dage.

Kompliceret (svære eller behandlingsresistente tilfælde, eller immunsuppression):

fluconazol 150 mg som engangsdosis, po.

Herpes genitalis/labialis

Første kliniske episode: aciclovir 200 mg hver 4-5. time (5 gange i døgnet), po i 10 dage
eller

valaciclovir 1 g hver 12. time, po i 10 dage.

Forlænget behandling ved vedvarende systemiske symptomer, fortsat udvikling af nye
læsioner og kompliceret sygdom.

Recidiv: Oftest selvlimiterende og milde tilfælde. Eventuelt kan man behandle
med samme dosis som ovenfor, po i 3-5 dage.

Vedligeholdelse: Hos patienter med hyppige og smertefulde recidiver kan der
kontinuerligt behandles med aciclovir 400 mg hver 12. time, po eller
valaciclovir 500 mg hver 24. time.

Gravide og fødende

Ved primær oral herpes i graviditeten

aciclovir 400 mg hver 6. time, po i 7 dage

eller

valaciclovir 500 mg hver 12. time, po i 7 dage

Evt efterfulgt af behandling med samme i 2 uger op til forventet fødsel og frem til fødslen

Profylakse aciclovir 400 mg hver 12. time, po i 5 dage

eller

valaciclovir 500 mg hver 12. time, po i 5 dage.

Epidydimitis

Empirisk behandling: ciprofloxacin 500 mg/400 mg hver 12. time, po/iv

Orchitis

Empirisk behandling: ciprofloxacin 500 mg/400 mg hver 12. time, po/iv

INFEKTIONER I KNOGLER OG LED

Osteomyelitis

Mikrobiologi

Hyppigst *Staphylococcus aureus*, og hæmolytiske streptokokker. Sjældnere *Kingella kingae* og *Haemophilus influenzae* (børn < 5 år), *Salmonella* spp., *Pseudomonas* spp. og andre gramnegative stave.

Hos patienter med fremmedlegemer ses hyppigst koagulasenegative stafylokokker, Coryneforme stave og *Staphylococcus aureus*, mindre hyppigt enterokokker og gramnegative stave.

Mikrobiologisk diagnostik

Bloddyrkning, pus eller væv til mikroskopi og dyrkning. Desuden eventuelt implantat.

Eventuelt 16S/28S rDNA-PCR undersøgelser ved negative dyrkninger og opretholdt infektionsmisanke.

Empirisk antibiotisk behandling

dicloxacillin 1 g hver 6.time, iv.

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv.

Ved nyligt indsæt implantat bør bredspektret behandling anvendes, efter prøvetagning, vancomycin, eventuelt i kombination med andre bredspekterte antibiotika, til resultatet af mikrobiologisk diagnostik foreligger.

Ofte gives behandlingen iv i de første 2 uger.

Behandlingen justeres i henhold til resultaterne af de mikrobiologiske undersøgelser:

Ved *S. aureus*: dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv/po
eller
flucloxacillin 1 g hver 6.time, po.

Hvis *S. aureus* isolatet er penicillin følsomt (ses hos 15-20 %) gives penicillin 2 mill.IE hver 6. time, iv/po.

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv.

Andre mikroorganismær: Behandlingen bør konfereres med klinisk mikrobiologisk afdeling.

Ved akut osteomyelitis behandles indtil klinik, SR og CRP er normaliseret, ofte 6-12 uger hos voksne, og 3-6 uger hos børn.

Ved kronisk osteomyelitis behandles ligeledes til sikker normalisering af infektionsparametre, dog min. i 3 mdr.

Ostitis i tilslutning til frakturkirurgi og indsatte alloplastikker

Mikrobiologi

Hypigt *Staphylococcus aureus* og koagulasenegative stafylokokker, coryneforme stave, sjældnere ses hæmolytiske streptokokkerenterokokker, gramnegative stave og anaerobe bakterier.

Mikrobiologisk diagnostik

Aspireret ledvæske, pus og/eller væv (5 sterilt tagne biopsier) til mikroskopi og dyrkning.
Bloddyrkning. En prøve med en virulent mikroorganisme, eller minimum samme lav-virulente mikroorganisme i 2 af 5 prøver, regnes som signifikant.
Eventuelt 16/18S PCR undersøgelser ved negative dyrknings og opretholdt infektionsmistanke.

Empirisk antibiotisk behandling

dicloxacillin 1 g hver 6.time, iv.

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv.

Behandlingen justeres i henhold til resultaterne af de mikrobiologiske undersøgelser.

Fra prøvetagning til de initiale negative svar på de mikrobiologiske undersøgelser, ofte 5 dage, gives behandlingen iv. Hvis der ved operationen ikke var kliniske tegn på infektion, og der forefindes negative dyrkingssvar, seponeres behandlingen.

Dyrkningen er falsk negativ i ca. 15 % ofte pga. pågående eller tidligere antibiotisk behandling.

Om muligt, anbefales antibiotika pause i minimum 2 dage forud for prøvetagning.

Ved fremmedlegeme-infektioner forårsaget at *S. aureus* og koagulasenegative stafylokokker, kan man overveje at supplere den definitive behandling med rifampicin 600 mg x 2, dgl., po, hvis bakterierne er rifampicinfølsomme, og der stadig er et fremmedlegeme *in situ*, - dog først når operationssåret er helet/lukket.

De første 2 uger gives oftest intravenøs behandling, og ved tilfredsstillende klinisk og paraklinisk respons fortsættes med peroral behandling.

Behandlingstype og -varighed er afhængig af de kliniske tegn ved infektionen, det infektiøse agens, tiden fra den primære operation og om fremmedlegemet fjernes eller er *in situ*.

Ved tidlig infektion, dvs inden for 30 dage, og mulighed for kirurgisk oprensning uden fjernelse af protesen, vælges ofte et betalactam antibiotikum + rifampicin behandling i 3 måneder ved total hoftealloplastik, og 3-6 måneder efter total knæalloplastik.

Ved sene infektioner, vælges ofte fjernelse af protesen, afhængig af patient og mikroorganisme. Ved 1-stadie revision indsættes ny protese, og der gives specifik antibiotisk behandling i 3 måneder.

Ved 2-stadie fjernes protesen, ofte indsættes gentamicinholidg spacer, og der gives specifik antibiotisk behandling i 4-12 uger efterfulgt af minimum to ugers pause og observation før indsættelse af ny protese.

Ved amputation i forbindelse med proteseinfektioner gives efterfølgende antibiotika i minimum 2 døgn, hvis al inficeret væv og materialet er fjernet.

Hvis det ikke er muligt at fjerne alle fremmedlegemer, gives antibiotika i min. 12 uger.

Profylakse

Anbefalet antibiotisk profylakse ved ortopædkirurgiske indgreb til den almindelige voksne patient er angivet i **tabel 5**, ved forskellige indgreb og med og uden implantation af fremmedlegemer.

Der skal altid tages hensyn til eventuelle tidligere infektioner og behandling.

Det anbefales ikke længere at give antibiotisk profylakse rutinemæssigt til alle patienter, der inden for de seneste to år har fået implanteret ledproteser, og får større tandbehandlinger og andre kirurgiske indgreb – fravært naturligvis den antibiotiske profylakse man i øvrigt giver ved det pågældende indgreb.

Ostitis i tilslutning til vaskulær insufficiens

Mikrobiologi

Hyppigst *Staphylococcus aureus*, hæmolytiske streptokokker, anaerobe bakterier, eventuelt sammen med gramnegative stave (enterobakterier, *Pseudomonas spp. m.fl.*).

Diagnose

Pus og/eller væv til mikroskopi og dyrkning. Eventuelt 16/18S PCR undersøgelser ved negative dyrkningsresultater og opretholdt infektionsmistanke. Bloddyrkning. Ved fisteldannelse skal dette anføres på rekvisitionseddlen. Overflade- og fistelgangspodninger er ikke velegnede i diagnostikken.

Behandling

Specifik antibiotisk behandling justeres efter mikrobiologiske fund ved dyrkning og resistensundersøgelser.

Artritis

Mikrobiologi

Hyppigst *Staphylococcus aureus*, sjældnere pneumokokker, gonokokker, hæmolytiske streptokokker, gramnegative stave, forskellige anaerobe bakterier og TB.

I relation til ledproteser ses hyppigt koagulasenegative stafylokokker.

Reaktiv artritis ses i relation til en lang række infektioner med bakterier (*Yersinia*, *Salmonella*, *Campylobacter*, meningokokker, gonokokker (disse to sidstnævnte er vel langt hyppigst egentlige septiske artritter), m.fl.) og virus (Parvovirus, CMV, Rubella m.fl.).

Eventuelt 16S/18S rDNA-PCR undersøgelser ved negative dyrkninger og opretholdt infektionsmisanke.

Diagnostik

Ledvæske til mikroskopি og dyrkning, evt. både i spidsglas og til opformering i bloddyrkningsskolber. Bloddyrkning. Eventuelt PCR undersøgelser for bakterier og svampe.

Empirisk antibiotisk behandling

penicillin-G (2 mill.IE (~1,2 g) hver 6. time, iv
+ dicloxacillin 1 g hver 6.time, iv.

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv.

Når mikrobiologisk diagnose foreligger, justeres behandlingen efter de samme retningslinjer som under osteomyelitis med hensyn til iv og po behandling.

Behandlingsvarighed: voksne ofte 4-6 uger, kortere behandlingstid hos børn, ofte 10-14 dage.

Kommentarer

Krystalsynovitis kan simulere bakteriel artritis, og ledvæsken bør undersøges for krystaller.

Spondylodiscitis

Mikrobiologi

Oftest *Staphylococcus aureus*, sjældnere gramnegative stave og andre bakterier.

Diagnostik

Bloddyrkning og om muligt biopsi.

Empirisk behandling

dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv.

Når mikrobiologisk diagnose foreligger, justeres behandlingen efter de samme retningslinjer som under osteomyelitis med hensyn til iv og po behandling.

Behandlingsvarighed: voksne 6-12 uger, kortere behandlingstid hos børn.

Final behandling

Final behandling efter mikrobiologiske resistensundersøgelser

Antibiotisk behandling ved Modic-forandringer

Der er en pågående diskussion i den videnskabelige litteratur om Modic1- forandringer set på MR-scanninger af vertebrae, er tegn på infektioner, og dette skulle oftest forårsages af *Propionibacterium acnes*. For nuværende skønner redaktionsgruppen, at der ikke er overbevisende dokumentation for en sådan sammenhæng, og vil derfor fraråde at man rutinemæssigt starter antibiotisk behandling på Modic-forandringer

INFEKTIONER I HUD OG BLØDDELE

Erysipelas

Mikrobiologi

Hyppigst hæmolytiske streptokokker gruppe A, B, C, G og *Staphylococcus aureus*, evt. i kombination.

Diagnostik

Podning eller biopsi fra sår eller bullae. Bloddyrkning.

Empirisk behandling

penicillin 1 mill.IE (~667 mg) hver 6. time, iv/po
evt. suppleret med dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv eller
flucloxacillin eller dicloxacillin 1 g hver 6. time, po.
(dette supplement anbefales specielt til patienter med diabetes).

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1500 mg, hver 8. time, iv
eller
clarithromycin 500 mg x 2, po
eller
roxitromycin 150 mg x 2, po.

Behandling justeres efter dyrkningssvar. Behandlingsvarighed er 5 døgn. Behandlingen bør forlænges ved forsinket respons.

Nekrotiserende fasciitis/synergistisk gangræn

Mikrobiologi

Hæmolytiske streptokokker, især gruppe A og G, *S. aureus*, enterobakterier (*E. coli*, *Klebsiella*), *Pseudomonas*, anaerobe stave (*Clostridium* sp., *Bacteroides* sp.) og kokker (Peptostreptokokker).

Der er oftest en blandingsinfektion med mange forskellige bakterier.

Mikrobiologisk diagnostik

Væv, pus til akut mikroskopi og dyrkning. Bloddyrkninger.

Empirisk antibiotisk behandling

Antibiotika, akut kirurgi, intensiv terapi og evt. hyperbar iltbehandling.

meropenem 2 g hver 8. time, eller cefuroxim 3 g, iv hver 8. time, iv

+ clindamycin 600 mg hver 8. time, iv.

Justeres efter mikrobiologiske undersøgelser og klinisk forløb.

Synergistisk gangræn med aerobe og anaerobe bakterier:

meropenem 2 g hver 8. time, iv

+ clindamycin 600 mg hver 8. time, iv.

Hæmolytiske streptokokker gruppe A eller gruppe C/G:

penicillin-G 5 mill.IE (~3 g) hver 6. time, iv

+ clindamycin 600 mg hver 8. time, iv.

Desuden kan der gives immunglobulin

Hæmolytiske streptokokker sammen med *S. aureus*:

cefuroxim 3 g hver 8. time, iv

+ clindamycin 600 mg hver 8. time, iv.

Desuden kan der give immunglobulin

Postoperative (superficielle) sårinfektioner

Mikrobiologi

Staphylococcus aureus, gramnegative stave, anaerobe bakterier.

Mikrobiologisk diagnostik

Podning, biopsi. Ved feber eller lign. foretages også bloddyrkning.

Behandling

Primært spaltning af cikatricen. Oftest er antibiotisk behandling ikke nødvendig.

Kommentarer

Forekomst af absces, og evt. osteomyelitis bør overvejes.

Ved Fournier's gangræn og andre typer af synergistiske bløddelsinfektioner kræves altid omfattende kirurgisk revision suppleret med antibiotisk behandling, se nekrotiserende fasciitis.

Traumebehandling

Åbne frakturer med mindre eller moderate bløddelslæsioner

dicloxacillin 2 g hver 6. time, iv, i 2-3 dage

+ metronidazol 500 mg hver 8. time iv/po i 2-3 dage

Åbne frakturer og store bløddelsdefekter og/ eller svært forurenede sår

meropenem 2 g hver 8. time, iv

+ metronidazol 500 mg hver 8. time iv/po

Se venligst også tabel 5.

Bidsår

Empirisk behandling af bidsår af almindelige husdyr, med perkutan læsion

penicillin 1 mill.IE (~667 mg) hver 6 time, iv/po i 6 dage

eller

amoxicillin/clavulansyre 1,0/0,25 g hver 8. time, po i 6 dage.

Ved penicillinallergi: moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po/iv i 6 dage.

Empirisk behandling af bidsår af mennesker, med perkutan læsion

amoxicillin/clavulansyre 1,0/0,25 g hver 8. time, po i 6 dage.

Ved penicillinallergi: moxifloxacin 400 mg hver 24. time, po/iv i 6 dage.

Behandling og profylakse efter andre bidsår, se tabel 5, sidst i dette dokument.

Kroniske venøse/arteriosklerotiske sår

Mikrobiologi

Hæmolytiske streptokokker, *Staphylococcus aureus*, fækal blandingsflora og *Pseudomonas* spp.

Mikrobiologisk diagnostik

Podning, biopsi.

Behandling

Skal behandles med sårpleje og lokale midler, f.eks. sålv, røde bade og lignende, men kan kræve systemisk antibiotisk behandling.

Behandlingen justeres efter mikrobiologiske undersøgelser og det kliniske forløb.

Hæmolytiske streptokokker:

penicillin 1 mill.IE (~667 mg) hver 6. time, po/iv i 14 dage.

- ved samtidig tilstedeværelse af *S. aureus*, suppleres med, eller gives i stedet:

dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv

eller

flucloxacillin eller dicloxacillin 1 g hver 6. time, po.

Pseudomonas aeruginosa:

piperacillin/tazobactam 4,0/0,5 g hver 6. time, iv
+ ciprofloxacin 750 mg hver 12. time, po i 14 dage.

Recidiverende furunkulose (voksne)

Mikrobiologi

Staphylococcus aureus, eventuelt MRSA (methicillinresistente *S. aureus*)

Mikrobiologisk diagnostik

Podning fra elementer og næse.

Behandling

Dagligt i 5 dage:

Helkropsvask (incl. håret) med 4 % klorhexidinsæbe og lokalbehandling i begge næsefløje med 2 % mupirocin salve hver 8. time
Dagligt skift af undertøj, håndklæder og sengetøj, der vaskes så varmt som muligt, helst over 60 grader.

Kommentarer

Kontakt eventuelt hygiejnesygeplejersken for yderligere information.

Den diabetiske fod

Symptomer på infektion fra den diabetiske fod kan være vague, hvorfor et diabetisk fodsår som udgangspunkt bør mistænkes for at være inficeret. Et inficeret diabetisk fodsår kan udvikle sig hurtigt til en infektion af bløddele eller knogle og i værste fald til en amputationskrævende tilstand.

Mikrobiologi

Oftest *Staphylococcus aureus*, men enterobakterier og *Pseudomonas spp.* ses også.

Mikrobiologisk diagnostik

Forud for behandlingsstart udføres sårbiopsi eller podning.

Empirisk antibiotisk behandling

flucloxacillin eller dicloxacillin 1 g hver 6. time, po,
eller
dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv,

evt. i kombination med penicillin 1 mill. IE (~667 mg) hver 6. time,
iv/po.

Ved penicillinallergi: clindamycin 600 mg hver 8. time, iv/po.

Behandlingen justeres efter mikrobiologiske undersøgelser og klinisk forløb.

Herpes Zoster

Mikrobiologi

Skyldes reaktivering af Varicella Zoster Virus fra et sensorisk ganglie.

Patienten kan smitte ikke seropositive med VZV og derved primær infektion (skoldkopper)

Mikrobiologisk diagnostik

Podning fra vesikel til PCR undersøgelse

Behandling

valaciclovir 1 g hver 8. time, po i 7 dage

INFEKTION I RELATION TIL INTRAVENØSE KATETRE

Ved infektion i relation til intravenøse katetre, anbefales fjernelse/skift af kateteret.

Mikrobiologi

Overvejende *Staphylococcus aureus*, koagulasenegative stafylokokker. Sjældnere ses gramnegative stave. Hos kritisk syge patienter ses desuden hyppigt enterokokker og *Candida* spp.

Mikrobiologisk diagnostik

Ved mistanke om kateterinfektion: Bloddyrkning fra centrale venekateter (CVK) og perifer vene, mistanken om kateter-infektion bedes anført på prøvesedlerne.

Kateterspids fra seponeret CVK: Kateterspidsen afklippes med steril teknik og sendes i tørglas.

Ved lokal infektion/tunnelinfektion: Bloddyrkning, podning og evt. aspiration af pus til mikroskop og dyrkning.

Empirisk antibiotisk behandling

dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv

eller

vancomycin 1 g hver 12. time, iv.

Se desuden også under afsnittet Sepsis.

Antibiotisk behandling efter mikrobiologisk diagnose

Ved S. aureus: dicloxacillin 1 g hver 6. time, iv/flucloxacillin 1 g hver 6. time, po.

Ved penicillinallergi: cefuroxim 1,5 g hver 8. time, iv i 14 dage.

Ved Candida sp.: efter følsomhed, i 14 dage efter seneste fund

Koagulasenegative stafylokokker (hvis ikke andre foci for infektion), en dosis dækkende antibiotika samtidig med seponering af kateteret, f.eks.

vancomycin 1 g som enkelt dosis, iv eller

dicloxacillin 1 g som enkelt dosis, iv eller

cefuroxim 1,5 g som enkelt dosis, iv.

Antibiotikakateterlås (Catheter lock)

Kan anvendes som profylakse i permanente iv katetre, eller ved kateterinfektioner, hvor kateteret ikke umiddelbart kan fjernes.

Ca. 2 mL af en høj antibiotikakoncentration, evt. også indeholdende heparin, lægges ind i katetret efter infusioner.

Ved fund af grampositive bakterier:

vancomycin ca. 2 mg/mL.

Ved fund af gramnegative bakterier:

gentamicin eller tobramycin ca. 2 mg/mL,

eller

ciprofloxacin ca. 2 mg/mL.

Ved fund af gærsvampe: konventionel amphotericinB ca. 2 mg/mL.

BEHANDLING AF VIRUSSYGDOMME

HIV/AIDS behandling

Der henvises til Infektionsmedicinsk afdeling.

Hepatitis A, B, C og E

Der henvises til Infektionsmedicinsk og gastroenterologisk afdeling.

Herpes simplex virus type 1 og 2 (HSV-1 og HSV-2)

HSV-1 infektion på slimhinder og hud ses hyppigt hos børn og unge, mens HSV-2 infektion ofte ses på slimhinde og hud på genitalia. HVS kan forårsage alvorlige komplikationer ved udbrud omkring fødsel. Begge typer af virus kan give begge typer af infektioner. Efter primær infektion findes virus latent i de sensoriske ganglier og kan reaktiveres til infektioner.

Behandling: Se venligst under infektioner i genitalia og seksueltoverførbare sygdomme
HSV kan forårsage alvorlige infektioner i indre organer, herunder i CNS (encephalitis, meningitis), og neonatal herpes simplex virusinfektion. Behandling: Se venligst under viral meningoencephalitis.

HSV kan forårsage conjunctivitis og keratitis. Behandling: Se venligst infektioner i øjne
Profylakse mod HSV infektioner hos immunsupprimerede patienter:

voksne	aciclovir 800 mg hver 12. time, po eller valaciclovir 500 mg hver 12. time, po
børn	aciclovir 10-20 mg/kg hver 6. time, po

Human herpesvirus type 6, HHV-6

Herpesvirus 6B forårsager børnesygdommen Exanthema subitum. Kan være behandelingskrævende hos immunsupprimerede patienter.

Diagnostik: Man påviser virus ved PCR for virus DNA i blod og andre vævsvæsker.

Behandling ganciclovir: 5 mg/kg hver 7. dag, iv/po.

Varicella Zoster Virus, VZV

Primærinfektion skoldkoppeinfektion ses hos 90 % i alderen 1 og 14 år.

Ses som alvorlige infektioner hos nyfødte og immunkompromitterede patienter, bl.a. encephalitis. Kan sjældent forårsage alvorlige fosterskader som følge af primær infektion hos gravide (i de første 20 uger af graviditeten). Efter primærinfektionen etablerer virus sig latens i ganglier og kan ved reaktivering forårsage herpes zoster ("Helvedes ild").

Diagnostik: Man påviser virus ved PCR for virus DNA i spinalvæske, vesikelvæske, podninger fra hud og slimhinder, og andre vævsvæsker. Serologi på blod og spinalvæske, inklusiv intrathecaltest, hvis symptomer har været tilstede mere en 7 dage.

Behandling af primær infektion

Voksne: aciclovir 10 mg/kg hver 8. time iv i 7 dage,
eller
aciclovir 800 mg hver 4-5. time, (5 gange dagligt), po i 7 dage.

Børn: aciclovir 10 mg/kg hver 8. time, iv i 7 dage,
eller
aciclovir 20 mg/kg hver 5. time, (5 gange dagligt), po i 7 dage.

Profylakse og seroterapi: VZV eksponerede, seronegative gravide bør tilbydes VZIG (Zoster immunoglobulin), og dette indgives så hurtigt som muligt efter eksposition, men op til 10 dage efter eksposition.

Varicella Zoster immunglobulin kan gives til nyfødte med Varicella neonatorum. Risikoen er størst for barnet hvis moderen udvikler bvariceller 7 dage før til 7 dage før fødslen.
Herpes Zoster se venligst under infektion i hud og bløddle

Cytomegalovirus, CMV

Betydende CMV-infektioner ses oftest hos immunsupprimerede patienter, men også hos gravide og nyfødte, hvor både primære og recidiverende infektioner kan forårsage kongenitale skader hos fosteret.

Transplantationspatienter, specielt lungetransplanterede, er ofte i profylaktisk behandling med gancyclovir pga den høje risiko for infektion, og CMV negative recipenter med positive donorer er i størst risiko.

Ca. 60% af den voksne befolkning er seropositiv.

Diagnostik: Serologi: Blod til IgG IgM, inkl. IgG aviditet. Molekylærbiologisk påvisning af virus i blod, urin og andre vævsvæsker.

Behandling af CMV infektion er en specialistopgave, og initialt foretrækkes iv behandling frem for po.

Eventuel profylaktisk behandling kan anvendes til immunsupprimerede patienter.

Ved påvist eller mistænk resistens, kontaktes klinisk mikrobiologisk afdeling.

Prioriteret liste over antivirale midler til forebyggelse og behandling af patienter med normal nyrefunktion (estimeret eGFR over 70 mL/min) for CMV)

Præparat	Profylakse og vedligeholdelsesbehandling	CMV Behandling
Valganciclovir	900 mg hver 24. time, po	900 mg hver 12. time, po/iv
Ganciclovir	5 mg/kg hver 24. time, iv/po	5 mg/kg hver 12. time, iv/po
Foscarnet	90 mg/kg hver 24. time, iv	60 mg/kg hver 12. time, iv
Valaciclovir	2 g hver 6. time, po	Bruges ikke
Aciclovir	10 mg/kg hver 8. time, iv	Bruges ikke
Cidofovir ¹	3 mg/kg hver 7. dag, iv	5 mg/kg hver 7. dag, iv

¹ Seponeres ved stigning mere end 0,5 over serum creatinin baseline. Behandlingen skal ledsages af oral probenezid (2 g po, 3 timer før, og 1 g, po 2 og 8 timer efter indgift af cidofovir)

Epstein-Barr virus, EBV

Næste alle mennesker smittes i løbet af livet med EBV, som akut infektiøs mononukleose (oftest unge voksne), og der etableres en latent infektion efter afsluttet akut infektion, uden komplikationer.

EBV kan medvirke til udvikling af visse typer B-celle maligniteter, bl.a. Burkitt's, Hodgkin's og AIDS-relaterede lymfomer, samt Post-Transplant Lymphoproliferative Disease (PTLD) og nasopharynx-cancer.

Diagnostik: Man påviser virus DNA ved PCR i blod, spinalvæske og andre vævsvæsker.

Svælgpodning kan ikke anvendes til diagnostik af infektion.

Serologi på blodprøve.

Tolkning af serologiske undersøgelser, se lokale datablade, og i referencelisten.

Behandling Er ikke indiceret ved ukompliceret mononukleose.

Hos immunsupprimerede patienter er EBV behandlingen en specialistopgave.

Enterovirus

Diagnostik: Påvises ved PCR for virus RNA i spinalvæske, vesikelvæske, fæces, og evt blod og andre vævsvæsker.

Behandling Der findes ingen behandlinger med dokumenteret effekt.

Influenzavirus

Se venligst afsnittet under luftvejsinfektioner.

Parvovirus B19

Parvovirus forårsager børnesygdommen Erythema infectiosum (lussingesyge), og sjældnere hepatitis og meningitis. Kan være årsag til føtal hydrops, føtal anæmi hos fostre efter primær infektion af gravide. Der kan ses anæmi og pancytopeni hos immunkompromitterede.

Diagnostik: Serologi: Blod til IgG og IgM.iditet. Molekylærbiologisk påvisning af virus DNA i blod, spinalvæske, amnionvæske, knoglemarv og andre vævsvæske.

Behandling: Patienter med høj viræmi eller symptomgivende infektion hos immundefekte, kan behandles med immunglobulin intravenøst og eventuel også med intrauterin blodtransfusion.

Gravide skal følges på obstetrisk afdeling.

Respiratorisk syncytialvirus, RSV

RSV-infektion ses hyppigst som bronchiolitis og pneumoni hos små børn og unge, men kan ses som alvorlige nedre luftvejsinfektioner hos immunsupprimerede patienter.

RSV infektion hos voksne risikopatienter kan være ligeså alvorlige som influenzainfektioner.

Beskyttelsen efter overstået infektion er kun kortvarig.

Diagnostik: Podning fra svælg og/eller næse til antigen eller molekylærbiologisk påvisning af virus.

Virus findes intracellulært i luftvejenes celler, og materialet skal derfor indeholde celler.

Behandling

Som profylakse efter eksponering, kan gives monoklonalt antistof (palivizumab) til nyfødte og særligt utsatte patienter.

Til svært immundefekte patienter med langvarig, alvorlig og invasiv RSV infektion.

ribavirin 11 mg/kg hver 8. time, iv/po i 3 dage, derefter 7 mg/kg hver 8. time, iv/po.

TABELLER

Tabel 1. Normaldoser og vigtigste indikationsområder for de hyppigst anvendte antibiotika

Doserne angiver normale vedligeholdelsesdoser for normalvægtige voksne (50-80 kg). Ved alvorlige infektioner og til overvægtige patienter, kan det være nødvendigt at øge dosis.

Penicillin-V: 400 mg svarer til 600.000 IE; 800 mg = 1,2 mill.IE; 1 mill.IE = 667 mg

Antibiotikum	Normaldosis per dag	Vigtigste indikationsområder
Ampicillin	2 g hver 6. time, iv	Enterokokker og <i>Hæmophilus spp.</i>
Amoxicillin ± clavulansyre	1 g ± 0,25 g hver 8. time, po	Øvre og nedre luftvejsinfektioner
Azithromycin	1 g, po (engangsdosis)	<i>Chlamydia trachomatis</i>
Aztreonam	2 g hver 8. time, iv	Gramnnegative bakterier
Cefotaxim	2 g hver 8. time, iv	Gramnegative bakterier
Ceftazidim +/- avibactam	2 g hver 8. time, iv	Gramnegative bakterier og <i>Pseudomonas sp.</i> i komb. med aminoglykosid
Ceftopirol	500 mg hver 8. time, iv	Pneumoni, MRSA, mm
Ceftolozan/tazobactam	1,0/0,5 g hver 8 time, iv	Resistente Gramnegative bakterier
Ceftriaxon	2-(4) g hver 24. time, iv	Sepsis efter udenlandsrejse, initialbehandling, 4 g ved bakteriel meningitis
Cefuroxim	1,5 g hver 8. time, iv	Sepsis
Cefuroxim axetil	500 mg hver 8. time, po	Urinvejsinfektioner, mm
Ciprofloxacin	400 mg x 2, iv / 500 mg hver 12. time, po	Gramnegative stave, bl.a. <i>Salmonella sp.</i>
Antibiotikum	Normaldosis per dag	Vigtigste indikationsområder
Clarithromycin	500 mg hver 12. time, iv/po	Atypisk pneumoni

Clindamycin	600 mg hver 8. time, iv/po	Stafylokokker og anaerobe infektioner
Colistin	4,5 mill.IE hver 12. time, iv (~ 240 mg hver 12 time, iv) eller 2,5 mg/kg hver 12. time)	Specielle gramnegative bakterier
Daptomycin	4-6 mg/kg hver 24. time, iv	Specielle grampositive bakterier
Dicloxacillin	1 g hver 6. time, iv/po	Stafylokokker
Doxycyclin	100 mg hver 12.-24. time, po	Borreliose og andre specielle infektioner
Ertapenem	1-2 g hver 24. time, iv	Specielle gramnegative bakterier
Fosfomycin	ikke markedsført 4-6 g hver 6. time, iv	Urinvejsinfektion Specielle Gramnegative bakterier
Flucloxacillin	1 g hver 6. time, po	Stafylokokker
Fusidin	500 mg hver 8. time, po	Stafylokokker i komb. med andet præparat
Gentamicin	5 mg/kg hver 24. time, iv	Sepsisbehandling i komb. med ampicillin
Linezolid	600 mg hver 12. time, iv/po	MRSA, VRE
Pivmecillinam	400 mg hver 8. time, po	Urinvejsinfektion, gramnegative stave
Mecillinam	1 g hver 8. time, iv	Sepsis af gramnegative stave
Meropenem	1-2 g hver 8. time, iv	Alvorlige bakterieinfektioner

Antibiotikum	Normaldosis per dag	Vigtigste indikationsområder
--------------	---------------------	------------------------------

Antibiotikum	Normaldosis per dag	Vigtigste indikationsområder
Metronidazol	500 mg hver 8. time, iv/po; 1 g hver 12. time, rektalt	Anaerobe bakterier. Parasitter
Moxifloxacin	400 mg hver 24. time, po/iv	Alvorlige bakterieinfektioner
Nitrofurantoin	100 mg hver 8. time, po	Ukomplicerede urinvejsinfektioner
Penicillin	1-2 mill.IE hver 6. time, iv/po	Pneumoni. Alle penicillinfølsomme bakterier
Piperacillin/tazobactam	4/0,5 g hver 6. time, iv	Alvorlige abdominale infektioner
Pivampicillin	500-700 mg hver 6. time, po	Ampicillinfølsomme bakterier
Rifampicin	3-600 mg hver 8. time, po	Stafylokokker i kombination med andet præparat
Roxithromycin	150 mg hver 12. time, po	Atypiske pneumonier
Sulfamethizol	1 g hver 12. time, po	Ukomplicerede urinvejsinfektioner
Sulfotrim	1600/320 mg hver 6. time, iv/po	<i>Pneumocystis pneumoniae</i>
Tetracyclin	500 mg x 2, po	Specielle infektioner
Tigecyclin	(100 mg 1. dosis) 50 mg hver 12. time, iv	Specielle infektioner
Trimethoprim	200 mg hver 12. time, po	Ukomplicerede urinvejsinfektioner
Vancomycin	1 g hver 12. time, iv 125 mg hver 6. time, po	Grampositive bakterier <i>Clostridium difficile</i> associeret diare.
Aciclovir	800 mg hver 8. time, po; 200 mg hver 5. time (5 gange dagligt), po	Herpes simplex meningitis. Varcella Zoster
Valaciclovir	1 g hver 8. time po	Cytomegalovirus

Ambisome (liposomal AmphotericinB	3 mg/kg hver 24. time, iv	Alvorlige svampeinfektioner
Anidulafungin	(200 mg 1. døgn) 100 mg x 1, iv	Alvorlige svampeinfektioner
Caspofungin	(70 mg 1.døgn) 50 mg x 1, iv	Alvorlige svampeinfektioner
Fluconazol	(800 mg 1. døgn) 400 mg hver 24. time, iv/po	Behandling og profylakse af svampeinfektion
Flucytosin	2,5 g hver 6. time, po/iv,	Cryptokokmeningitis i komp. med amphotericinB
Isavuconizol	200 mg hver 8. time første seks gange, derefter 200 mg hver 12.-24. time, iv	Behandling af svampeinfektion
Itraconazol	200 mg hver 12. time, po	Behandling af svampeinfektion
Posaconazol, enterotablet	300 mg hver 24. time, po	Profylakse af svampeinfektion
Voriconazol	(6 mg/kg iv/400 mg hver 12. time, po 1. døgn), 4 mg/kg hver 12. time, iv/200-400 mg hver 12. time, po	Behandling af svampeinfektion

Tabel 2. Dosering af antibiotika til børn

Dosering til børn beregnes ud fra barnets vægt, som angivet i skemaet nedenfor,

- der gives aldrig mere end svarende til almindelig voksen dosis.

Særlig forsigtighed ved dosering til præmature og spæde (under 1 måned, eller under 2 kg):

Kontakt vagthavende på pædiatrisk afdeling, eller klinisk mikrobiologisk afdeling.

Penicillin: 400 mg svarer til 600.000 IE; 800 mg = 1,2 mill.IE; 1 mill.IE = 667 mg

Antibiotikum	Total Døgn dosis og administrationsmåde	Fordeles på antal doser	Findes som mixtur
Amoxicillin	50 mg/kg, po	3-4	x
Amoxicillin ± clavulansyre	50 mg/kg, po	3-4	x
Ampicillin	150 mg/kg, iv	3	
Azithromycin	10 mg/kg, po/iv	1	x
Aztreonam	90 mg/kg, iv	3	
Cefotaxim	150 mg/kg, iv	3	
Ceftazidim	150-200 mg/kg, iv	3	
Ceftazidim +/- avibactam	Erfaring savnes		
Ceftopirol	Erfaring savnes		
Ceftolozan-tazobactam	Erfaring savnes		
Ceftriaxon	50 mg/kg, iv/im; (meningitis 100 mg/kg, iv)	1	
Cefuroxim	150 mg/kg, iv/im	3	
Cefuroxim axecil	10-15 mg/kg, po (max 1 g dgl)	2	x
Ciprofloxacin	20-40 mg/kg, po/iv (max 750 mg dgl)	2	x
Clarithromycin	15 mg/kg, po/iv	2	x

Antibiotikum	<u>Total Døgn dosis</u> og administrationsmåde	Fordeles på antal doser	Findes som mixtur
Clindamycin	30 mg/kg, po	3-4	x
Colistin	5 mg/kg, iv	2	
Daptomycin*	5-10 mg/kg iv	1	
Dicloxacillin	50 mg/kg, iv/po	3	
Doxycyclin**	2-4 mg/kg, po*	2	
Ertapenem	30 mg /kg, iv	2	
Flucloxacillin	50 mg/kg, iv/po	3-4	x
Fucidin	30 mg/kg, po	3	x
Gentamicin	5-7 mg/kg, iv	1	
Linezolid	30 mg/kg, po/iv	2-3	
Mecillinam	20-30 mg/kg, po	3	
Meropenem	60 mg/kg, iv (meningitis 120 mg/kg)	3	
Metronidazol	20-50 mg/kg, iv/po	3-4	x
Moxifloxacin	Anbefales ikke til børn		
Nitrofurantoin	5-7 mg/kg, po	3-4	x
Penicillin	200.000 IE/kg, (133 mg/kg) iv/im/po	3-6	x
Piperacillin/tazobactam	200-300 mg/kg, iv	3-4	
Pivampicillin	35-70 mg/kg, po	3	
Rifampicin	20 mg/kg, po	2	x
Roxithromycin***	Anbefales ikke til børn-		

Antibiotikum	<u>Total Døgn dosis</u> og administrationsmåde	Fordeles på antal doser	Findes som mixtur
Sulfamethizol	50 mg/kg, po	3	x
Sulfotrim	50/10 mg/kg, po (pneumocystis pneumoni 100/20 mg/kg)	2-4	X
Tigecyclin****	2,4 mg/kg (max 100 mg)	2	
Trimethoprim	8-12 mg/kg, po	2	X
Vancomycin	40 mg/kg, iv (systemiske infektioner) 50 mg/kg, po (<i>Clostridium difficile</i> associated diare)	2-3 4	X
Aciclovir	50-60 mg/kg, iv/po	3	x
Anidulafungin**	1,5 mg/kg, iv	1	
Ambisome (liposomal amphotericinB)	3-5 mg/kg, iv	1	
Caspofungin	50 mg/m ² , iv (første døgn 70 mg/m ² , iv)	1	
Fluconazol	12 mg/kg, po/iv	2	x
Itraconazol	5-10 mg/kg	1-2	
Micafungin	3 mg/kg	1	
Posaconazol**	15 mg/kg, po	3	X
Voriconazol**	9 mg/kg, iv/po	2	X

* Anvendes kun til børn ældre end 1 år, se i øvrigt dosering efter alder i produktresume

** Doxycyclin anvendes almindeligvis kun til børn over 8 år

*** Anvendes kun til børn med vægt over 40 kg

**** Doseringsforslag til 8-12-årige børn

Tabel 3. Dosering af antibiotika ved nedsat nyrefunktion

Doserne angiver normale vedligeholdelsesdoser for normalvægtige voksne.

Glomerulærfiltration rate, eGFR.

Nyrepåvirkning:

Let	eGFR: 50-80 mL/min
Moderat, kontinuerlig dialyse (intensiv afd):	eGFR: 10-50 mL/min
Svær, ved anuri, peritoneal- og hæmodialyse	eGFR: under 10 mL/min

eGFR kan ikke anvendes til vurdering af nyrefunktionen ved akut nyreinsufficiens

Penicillin: 400 mg svarer til 600.000 IE; 800 mg = 1,2 mill.IE; 1 mill.IE = 667 mg

Antibiotikum	Normaldosis	Dosis per døgn ved nedsat nyrefunktion bør justeres yderligere efter 3-4 dages behandling		
		Let eGFR: 50-80mL/min	Moderat eGFR: 10-50 mL/min; kontinuerlig dialyse	Svær eGFR: under 10 mL/min; intermitterende dialyse
Ampicillin	2 g hver 6. time, iv	uændret	2 g hver 12. time, iv	2 g hver 24. time, iv
Amoxicillin ± clavulansyre	1,0 g/0,125 g hver 8. time, po	uændret	1,0 g/0,125 g hver 12. time, po	1,0 g/0,125 g hver 24. time, po
Azithromycin	500 mg hver 24. time, po	uændret	uændret	uændret
Cefotaxim	2 g hver 8. time, iv	uændret	2 g hver 12. time, iv	2 g hver 24. time, iv
Ceftazidim +/- avibactam	2 g hver 8. time, iv	uændret	2 g hver 12. time, iv	1 g hver 24. time, iv
Ceftopirol	500 mg hver 8. time, iv	uændret	500 mg hver 12. time, iv	250 mg hver 12. time, iv
Ceftolozan- tazobactam	1,0/0,5 g hver 8. time, iv	uændret	500/250 mg hver 8. time, iv	250/125 mg hver 8. time, iv
Ceftriaxon	2 g hver 24. time, iv	uændret	uændret	uændret
Antibiotikum	Normaldosis	Dosis per døgn ved nedsat nyrefunktion bør justeres yderligere efter 3-4 dages behandling		

		Let eGFR: 50-80mL/min	Moderat eGFR: 10-50 mL/min; kontinuerlig dialyse	Svær eGFR: < 10 mL/min intermitterende dialyse
Cefuroxim	1,5 g hver 8. time, iv	uændret	1,5 g hver 12. time, iv	1,5 g hver 24. time, iv
Cefuroxim axecil	500 mg hver 8. time, po	uændret	500 mg hver 12. time, po	500 mg hver 24. time, po
Ciprofloxacin	400 mg hver 12. time, iv 500 mg hver 12. time, po	uændret uændret	uændret uændret	200 mg hver 12. time, iv 250 mg hver 12. time, po
Clarithromycin	500 mg hver 12. time, po/iv	uændret	uændret	500 mg hver 24. time, po/iv
Clindamycin	600 mg hver 8. time, iv/po	uændret	uændret	uændret
Colistin	4,5 mill.IE hver 12. time, iv	uændret	3 mill.IE hver 12. time, iv	3 mill.IE hver 24. time, iv
Dicloxacillin	1 g hver 6. time, iv/po	uændret	uændret	Uændret
Doxycyclin	100 mg hver 12. time, po	uændret	uændret	uændret
Ertapenem	1-2 g hver 24. time, iv	uændret	500 mg hver 24. time, iv	250 mg hver 24. time, iv
Flucloxacillin	1 g hver 6. time, iv/po	uændret	uændret	Uændret
Fosfomycin	4-6 g hver 6. time, iv	uændret	2 g hver 6. time	1 g hver 6. time
Fusidin	500 mg hver 8. time, iv/po	uændret	uændret	uændret
Gentamicin	5 mg/kg hver 24. time, iv	Doseres efter serumkoncentration, se specialinstruks		
Linezolid	600 mg hver 12. time, iv/po	uændret	uændret	uændret
Meropenem	1 g hver 8. time, iv	uændret	1 g hver 12. time, iv	1 g hver 24. time, iv

Antibiotikum	Normaldosis	Dosis per døgn ved nedsat nyrefunktion bør justeres yderligere efter 3-4 dages behandling		
		Let eGFR: 50- 80mL/min	Moderat eGFR: 10-50 mL/min; kontinuerlig dialyse	Svær eGFR: < 10 mL/min intermitterende dialyse
Metronidazol	500 mg hver 8. time, iv/po 1 g hver 12. time, rektalt	uændret uændret	uændret uændret	250 mg x3 1 g hver 24. time, rektalt
Moxifloxacin	400 mg hver 24. time, iv/po	uændret	uændret	uændret
Nitrofurantoin	100 mg hver 8. time, po	uændret	Anvendes ikke	Anvendes ikke
Penicillin G/V	2 mill.IE hver 6. time, iv/po	uændret	uændret	1 mill.IE 12. time, po/iv
Piperacillin/tazobac- tam.	4,0 g/0,5 g hver 6. time, iv	uændret	4,0 g/0,5 g hver 8. time, iv	4,0 g/0,5 g hver 12. time iv
Pivampicillin	500 mg hver 8. time, po	uændret	uændret	uændret
Rifampicin	300 mg hver 8. time, po	uændret	uændret	uændret
Roxythromycin	150 mg hver 12. time, po	uændret	uændret	uændret
Sulfamethizol	1g hver 12. time, po	uændret	uændret	1 g hver 24. time, po
Tetracyclin	500 mg x 2, po	uændret	500 mg hver 24. time	500 mg hver 24. time
Tigecyclin	(100 mg 1. dosis) 50 mg hver 12. time, iv	uændret	uændret	uændret
Trimethoprim	200 mg hver 12. time, po	uændret	Uændret	100 mg hver 12. time, po
Vancomycin	1 g hver 12. time, iv	uændret	1 g hver 24. time, iv hyppige Se-kon- centrations målinger	Efter hyppige Se- koncentrations målinger

Antibiotikum	Normaldosis	Dosis per døgn ved nedsat nyrefunktion bør justeres yderligere efter 3-4 dages behandling		
		Let eGFR: 50- 80mL/min	Moderat eGFR: 10-50 mL/min; kontinuerlig dialyse	Svær eGFR: < 10 mL/min intermitterende dialyse
Aciclovir	200-800 mg hver 6. time, po	uændret	100-400 mg hver 6. time, po	25-100 mg hver 6. time, po
Oseltamivir	75 mg hver 12. time, po	30 mg hver 12. time, po	30 mg hver 24. time, po	30 mg en gang, og efter dialyse, po
Valaciclovir	1 g hver 8 time, po 500 mg hver 12. time, po	uændret uændret	500 mg hver 8 time, po 250 mg hver 12. time, po	250 mg hver 8. time, po 250 mg hver 12. time, po
Ambisome	3 mg/kg hver 24. time, iv	uændret	uændret	uændret
Amphotericin B	0,25-1 mg/kg hver 24. time, iv	uændret	uændret	uændret
Anidulafungin	100 mg hver 24. time, iv	uændret	uændret	uændret
Caspofungin	50 mg hver 24. time, iv	uændret	uændret	uændret
Fluconazol	400 mg hver 24. time, iv/po	uændret	uændret	200-400 mg hver 24. time po/iv
Isavuconazol	200 mg hver 8. time første seks gange, derefter 200 mg hver 12.-24. time, iv	uændret	uændret	uændret
Itraconazol	200 mg hver 12. time, po	uændret	uændret	100 mg hver 24. time, iv
Posaconazol, entero- tablet	300 mg hver 24. time, po	uændret	uændret	uændret
Voriconazol	200 mg hver 12. time, po 200 mg hver 12. time, iv	uændret uændret	uændret bør ikke anvendes iv	uændret bør ikke anvendes iv

Tabel 4. Antibiotika til gravide og lakterende kvinder

I principippet bør gravide og lakterende kvinder ikke behandles med antibiotika, medmindre der er en velbegrundet mistanke om en infektion, hvor man skønner, at behandlingen vil være til væsentlig gavn for kvinden eller barnet.

Under "Produkt resume" er angivet, hvilke restriktioner/anbefalinger, der er angivet i de godkendte produktresumeeer (www.produktresume.dk).

Under "Litteratur" er kun angivet, hvis forfatterne finder anledning til at give anden anbefaling end den angivne under "produktresume", med en henvisning til relevant litteratur angivet efter tabellen.

- ++ ingen kendte humane eller dyreeksperimentelle fund, men humane data kan være insufficiente
- + kan anvendes, der er dyreeksperimentelle fund, men ingen humane fund, eller humane data kan være insufficiente
- bør kun anvendes, hvis der ikke er alternativer, da der er påvist humane fund
- bør ikke anvendes

Antibiotika klasse	1. trimester		2. trimester		3. trimester		Laktation
	Præparerater	Produkt resume	Litteratur	Produkt resume	Litteratur	Produkt resume	Litteratur
ANTIBAKTERIELLE MIDLER							
Betalactam							
Penicilliner							
penicillin, ampicillin, amoxicillin, mecillinam, piperacillin-tazobactam, dicloxacillin, flucloxacillin	++	++	++	++	++	++	++

Cephalosporiner								
	cefuroxim, cefotaxim, ceftriaxon, ceftazidim	++	++	++	++	++	++	++
Carbapenem								
	meropenem,	+	+	+	+	+	+	+
	Ertapenem	+	?	+	?	+	?	?
	Imipenem	-	?	-	?	-	?	-
Makrolider								
	erythromycin, azithromycin	++	++	++	++	++	++	++
	Clarithromycin	-	+	-	+	-	+	++
	Roxithromycin	-	+	-	+	-	+	++
Aminoglycosider								
	gentamicin, tobramycin, netilmicin	--	--	--	--	--	--	--
Quinoloner								
	ciprofloxacin,	-	+	-	+	-	+	-
	Moxifloxacin	--	?	--	?	--	?	--
Glycopeptid								

	vancomycin,	+	+	+	+	+	+	+
	daptomycin, teicoplanin	-	?	-	?	-	?	-
Tetracyclin								
	tetracyclin	-	-	--	--	--	--	--
	doxycyckin*							
	Tigecyclin	--	?	--	?	--	?	--
Andre antibakterielle midler								
	Sulfamethizol	+	+	+	+	-	+ ⁵	-
	Trimethoprim	-	-	-	-	-	-	-
	trim-sulfa	-	--	-	--	--	--	--
	Nitrofurantoin	+	+	+	+	--	--	--
	Fucidin	+	?	+	?	-	?	-
	Metronidaxol	+	+	+	+	+	+	-
	Clindamycin	+	+	+	+	+	+	-
	Chloramphenicol Øjensalve	+	?	+	?	+	?	+
	Linezolid	-	?	-	?	-	?	-
	colistin/polymycin B	-	?	-	?	-	?	-

	inhalation							
	Rifampicin	+	+	+	+	+	+	+
	Ethambutol	+	+	+	+	+	+	+
	Pyrazinamid	+	+	+	+	+	+	+
	Isoniazid	+	+	+	+	+	+	+
ANTIVIRALIA								
	Herpes midler							
	Aciclovir	+	+	+	+	+	+	+
	Valaciclovir	-	+	-	+	-	+	-
	Famiciclovir	+	?	+	?	+	?	-
	Ganciclovir	-	?	-	?	-	?	-
	Influenza midler							
	zanamivir inhalation	-	?	-	?	-	?	-
	Oseltamivir	-	+	-	+	-	+	-?
	Hepatitis midler							
	Lamivudin	-	+	-	+	-	+	-
	Ribavirin	--	?	--	?	--	?	--
	HIV-midler							

	Der henvises til infektionsmedicinsk rådgivning															
ANTIMYKOTISKE MIDLER																
Amphotericin B																
	ambisome	++	++	++	++	++	++	-								
Triazoler																
	fluconazol døgndosisunder/lig med 150 mg døgndosis over 150 mg	-	+	-	-	-	--	-								
	Voriconazol	-	--	--	--	--	--	-								
	Posaconazol	-	?	-	?	-	?	-								
Echinocandiner																
	Caspofungin, anidulafungin, micafungin	-	-	-	-	-	-	+								
Andre antimykotikse midler																
	Flucytocin	-	--	-	--	-	--	-								
	Griseofulvin	--	--	--	--	--	--	-								
	Terbinfine	-	+	-	+	-	+	-								
	clotrimazol vaginalt	++	++	++	++	++	++	++								

	miconazol vaginalt	-	-	-	-	-	-	+
--	--------------------	---	---	---	---	---	---	---

***Doxycyclin anbefales som malariaprofylakse ved nødvendige rejser til kvinder i 1. trimester**

Tabel 5. Antibiotikaprofylakse, præemptiv og perioperativ behandling

Doserne angiver normale vedligeholdelsesdosører for normalvægtige voksne.

Dosis kan i visse tilfælde være større (se specielle instrukser).

VAS betyder, at antibiotika gives ved anæstesiens start, optimalt 30 minutter før Incis Ion.

Ved længerevarende indgreb, dvs. over 2 timer og ved store blodtab, gives yderligere antibiotisk profylakse.

Penicillin: 400 mg svarer til 600.000 IE; 800 mg = 1,2 mill.IE; 1 mill.IE = 667 mg

Indikationer	Præparatvalg	Dosering og Behandlingsvarighed	
Endocarditis profylakse			
Tandbehandling, instrumentering og operationer hos ptt. med hjerteanomalier, indopererede hjerteklapper eller tidligere endocarditis	amoxicillin eller ampicillin	2 g, po 1 time før eller 2 g én gang, iv VAS	
	roxythromycin eller cefuroxim	300 mg, po 1 time før eller 1,5 g én gang, iv VAS	
Thorax kirurgi*^{1,2}	<i>Coronar arteriel bypass, primær operation uden infektion*¹ (Første valg)</i>	dicloxacillin +gentamicin	2 g, iv VAS, + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1 g dicloxacillin gives igen ved operation over 2 timer
		cefuroxim + gentamicin	1,5 g iv VAS + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1,5 g cefuroxim gives igen ved operation over 2 timer
	<i>Pacemaker, heartmate og lign. anlæggelser, primær operation uden infektion*¹ (Første valg)</i>	dicloxacillin + gentamicin	2 g, iv VAS, + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1 g dicloxacillin gives igen ved operation over 2 timer
		cefuroxim + gentamicin	1,5 g hver 6. time, iv + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1,5 g cefuroxim gives igen ved operation over 2 timer

<i>Lungekirurgi, primær operation uden infektion*¹ (Første valg)</i>	dicloxacilin + gentamicin	2 g, iv VAS, + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1 g dicloxacillin gives igen ved operation over 2 timer
<i>Andet valg og ved penicillinallergi*¹</i>	cefuroxim + gentamicin	1,5 g iv VAS + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1,5 g cefuroxim gives igen ved operation over 2 timer
<i>Lungekirurgi, patienter med pågående eller nylige infektion</i>	Profylaksen konfereres med klinisk mikrobiologisk speciallæge	-

*¹Patienter men moderat eller svær nyrepåvirkning forud for thoraxkirurgiske indgreb bør ikke behandles med aminoglycosider, hvorfor gentamicin-regimet her erstattes af ciprofloxacin 400 mg, iv hver 12. time.

*² Det anbefales at anvende mupirucin salve, 2%, to gange dagligt, i hvert næsebor, samt daglig helkropsvask med klorhexidin sæbe, 4%, i én dag forud og fire dage efter alle elektive thoraxkirurgiske operationer

Gastro-intestinal kirurgi	Akut primær abdominal kirurgi Uden perforation af hulorganer ventrikkel, duedenum, pancreas, galdeblære, ileum, colon	1. valg: ampicillin + gentamicin + metronidazole eller 2. valg: piperacillin/tazobactam + metronidazol	2 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS + 500 mg en gang, iv VAS eller 4,0/0,5 g en gang, iv VAS + 500 mg en gang, iv VAS
	<i>Ved penicillinallergi</i>	cefuroxim + gentamicin + metronidazol	1,5 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS + 1 g en gang, iv VAS
	Akut primær eller sekundært abdominalt indgreb, med perforation af hulorganer	piperacillin/tazobactam + metronidazol + fluconazole	4,0/0,5 g hver 6. time, iv + 500 mg hver 8. time, iv + (800 mg 1. gang) + 400 mg hver 24. time, iv/po i minimum 3 dage
	<i>Ved penicillinallergi</i>	cefuroxim + gentamicin + metronidazol + fluconazole	1,5 g hver 8. time, iv + 5 mg/kg hver 24 time i max 3 døgn, iv VAS + 500 mg hver 8. time, iv + (800 mg 1. gang) 400 mg hver 24. time, iv/po

		i minimum 3 dage
Diagnostisk laboraskopi	Intet	
Elektiv laparaskopiske cholecystectomi <i>Ved penicillinallergi</i>	Intet ved laboraskopisk kirurgi eller ampicillin + gentamicin eller piperacillin/tazobactam cefuroxim + gentamicin	eller 2 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS eller 4,0/0,5 g én gang, iv VAS 1,5 g én gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS
Øvre abdomen indgreb, f.eks. PEG anlæggelse og åbning af øvre mavetarmkanal oral for colon, uden spild <i>Ved penicillinallergi</i>	Intet ved lav infektions-risiko eller ampicillin + gentamicin eller piperacillin/tazobactam cefuroxim + gentamicin	eller 2 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS eller 4,0/0,5 g én gang, iv VAS 1,5 g én gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS
Hernie operationer, åbne eller laboraskopiske, evt med indsættelse af net	Intet ved lav infektions-risiko eller ampicillin + gentamicin eller piperacillin/tazobactam	eller 2 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS eller 4,0/0,5 g én gang, iv VAS

	Ved penicillinallergi	cefuroxim + gentamicin	1,5 g én gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS
	Appendicitis, uden perforation	ampicillin + gentamicin + metronidazole eller piperacillin/tazo bactam + metronidazol	2 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS eller 4,0/0,5 g én gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS
	Ved penicillinallergi	cefuroxim + metronidazol	1,5 g én gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS
	Appendicitis med perforation	ampicillin + gentamicin + metronidazole efterfulgt af ampicillin + gentamicin + metronidazol eller ciprofloxacin + metronidazol i 3 døgn eller amoxicillin/clavul ansyre + metronidazol i 3 døgn eller piperacillin/tazo bactam + metronidazol efterfulgt af piperacillin/tazo bactam + metronidazol eller ciprofloxacin + metronidazol i 3 døgn	2 g en gang, iv VAS + 5 mg/kg en gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS efterfulgt af 2 g hver 6. time, iv + 5 mg/kg hver 24. time, iv + 500 mg hver 8. time, iv eller 500 mg hver 12. time, po + 500 mg hver 8. time, po i 3 døgn eller 1,0/0,25 g hver 8. time, po + 500 mh hver 8 time, po i 3 døgn eller 4,0/0,5 g én gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS efterfulgt af 4,0/0,5 g hver 6. time, iv + 1 g hver 12. time, rektalt eller 500 mg hver 12. time, po + 500 mg hver 8. time, po i 3 døgn
	Ved penicillinallergi:	cefuroxim + metronidazol efterfulgt af cefuroxim	1,5 g én gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS efterfulgt af 1,5 g hver 8. time, iv

		+ metronidazol eller ciprofloxacin + metronidazol i 3 døgn	+ 1 g hver 12. time, rektalt eller 500 mg hver 12. time, po + 500 mg hver 8. time, po i 3 døgn
	Levertransplantation Transplantation af pancreas, ileum mm.	meropenem + vancomycin + anidulafungin	2 g hver 8 time, iv + 1 g hver 12. time + 200 mg (1. gang), derefter 100 mg hver 24. time Ofte i 1-5 dage
Ortopæd- kirurgi	Elektive operationer med implantation af fremmedlegemer, uden forudgående infektion	dicoxacillin	2 g, én gang, iv VAS + 1 g én gang, iv postoperativt
	<i>Ved penicillinallergi</i>	cefuroxim	1,5 g én gang, iv VAS + 1,5 g én gang, iv postoperativt
	Elektive operationer med implantation af fremmedlegemer, med forudgående infektion	Afhængig af tidligere infektions agens og resistensmønster	
	Traumer Åbne fraktruer, mindre bløddelslæsioner, seneskader, etc.	dicoxacillin evt. + metronidazol	2 g hver 6. time, iv evt. + 500 mg hver 8. time, iv/po
	<i>Ved penicillinallergi</i>	cefuroxim evt. + metronidazol	1,5 g hver 8. time, iv evt. + 500 mg hver 8. time, iv/po
	Større traumer Betydende åbne fraktruer, større bløddelslæsioner, etc.	meropenem evt. + metronidazol	2 g hver 8. time, iv evt. + 500 mg hver 8. time, iv/po
	Amputation pga. ischæmi og uden mistanke om infektion	penicillin	5 mill IE (~3 g), iv VAS
	ved gangræn	piperacillin/tazob actam + metronidazol	4,0/0,5 g hver 6. time, iv + 500 mg hver 8. time, iv

ved påvist infektion	efter mikrobiologiske fund	
Nekrotiserende fasciitis	meropenem + clindamycin evt + Immunglobulin	2 g hver 8. time, iv + 600 mg hver 8. time, iv evt + 25 g hver 24. time, iv (max 3 dage)
Abscesser Primær suturering <i>Ved penicillinallergi</i>	dicloxacillin cefuroxim	2 g, én gang, iv VAS 1,5 g én gang, iv VAS
Bidsår med perkutan læsion (hunde, katte) <i>Ved penicillinallergi</i> <i>Husk tetanusprofylakse</i>	penicillin eller amoxicillin/clavulansyre moxifloxacin	1 mill.IE (~660 mg) hver 6. time, po i 6 dage eller 1,0/0,25 g hver 8 time, po i 6 dage 400 mg hver 24. time, po i 6 dage
Bidsår med perkutan læsion (mennesker) <i>Ved penicillinallergi</i> <i>Husk tetanusprofylakse</i>	amoxicillin/clavulansyre moxifloxacin	1,0/0,25 g hver 8. time, po i 6 dage 400 mg hver 24. time, po i 6 dage
Bidsår med perkutan læsion, af flagermus, dyr der kan være bidt af flagermus <i>Rabies profylakse overvejes</i> <i>Husk tetanusprofylakse</i>	amoxicillin/clavulansyre eller moxifloxacin	1,0/0,25 g hver 8 time, po i 6 dage eller 400 mg hver 24. time, po i 6 dage
Bidsår med perkutan læsion, af vilde dyr, eksotiske dyr, mm <i>Husk tetanusprofylakse</i>	Specialist opgave	
Sår. Resuturering <i>Ved penicillinallergi</i>	Dicloxacillin cefuroxim	1 g én gang, iv VAS 1,5 g én gang, iv VAS

Indikationer		Præparatvalg	Dosering og behandlingsvarighed
Urologi	Primær operation på urinveje uden infektion	ampicillin + gentamicin eller tobramycin	2 g én gang, iv VAS + 240 mg én gang, iv VAS ampicillin 2 g gentages ved operationer med varighed over 2 timer
	Ved penicillinallergi	cefuroxim +gentamiicin eller tobramycin	1,5 g én gang, iv VAS + 240 mg én gang, iv VAS Cefurxim gentages ved operationer over 2 timer
	Ved operation på urinveje med pågående eller nylig infektion	Efter dyrkningsfund	Én dosis, som kan gentages ved operation over 2 time
	Prostata bioptering	amoxicillin/clavulansyre + pivmecillinam	500/125 mg, po + 400 mg po, ved sengetid dagen forud og 2 timer før operation, samt hver 8. time i 2 dage
	Ved penicillinallergi	ciprofloxacin	500 mg po 1 time før operation og 6 timer efter
	Nyretransplantation, uden pågående infektion	piperacillin-tazobactam	4,0/0,25 g, iv VAS, ekstra dosis gives ved operation over 2 timer, og hver 6. time det første døgn.
	Ved penicillinallergi	meropenem	2 g, iv VAS, gentages ved operation over 2 timer, og hver 8. time det første døgn.
	Urogenitale indgreb uden fremmedlegeme implantation	intet	
	Urogenitale indgreb med fremmedlegeme implantation	Intet ved lav risiko eller cefuroxim	1,5 g én gang, iv VAS
Gynækologi og obstetrik	Elektiv hysterektomi, abdominalt indgreb	cefuroxim	1,5 g én gang, iv VAS

	Elektiv hysterektomi, vaginalt indgreb	cefuroxim + metronidazol	1,5 g én gang, iv VAS + 1 g én gang, iv VAS
	Sektio , akut eller elektiv	cefuroxim	1,5 g én gang, iv VAS, eller når barnet er ude
	Provokeret abort, og ubehandlet positiv Chlamydia/Chlamydophila	doxycyclin	200 mg, én gang, po før indgrebet + 100 mg hver 12. time, po i 10 dage
	Provokeret abort og ubehandlet positiv N. gonorhoeae	ceftriaxon	500 mg én gang, iv VAS
	Provokeret abort og ubehandlet vaginose	cefuroxim + metronidazol	1,5 g én gang, iv VAS + 500 mg, iv VAS, efterfulgt af + 500 mg hver 8. time i 3 dage
Fødsel, ved tidlige streptokok gr. B komplikationer eller aktuelle fund i urinen, eller efter langvarig vandafgang (over/lig med 18 timer) Ved penicillinallergi:	penicillin-G	5 mill.IE (~ 3 g), iv, efterfulgt af 1,5 g (2,5 mill IE (~1,5 g) hver 4. time, iv	
	cefuroxim	1,5 g hver 6. time, iv	
Neurokirurgi	<i>Anlæggelse af midlertidige shunts, trykmålere og lign., hos patient uden infektion</i> <i>Ved penicillinallergi</i>	dicloxacillin	2 g iv VAS,
		cefuroxim	1,5 g iv VAS,
	<i>Implantation af blivende shunts hos patient uden infektion</i> <i>Ved penicillinallergi</i>	dicloxacillin	2 g iv VAS,
	<i>Større kirurgiske indgreb hos patient uden infektion</i>	cefuroxim	1,5 g iv VAS
		dicloxacillin	2 g iv VAS 1 g dicloxacillin gives igen ved operation over 2 timer

	<i>Ved penicillinallergi</i>	cefuroxim + gentamicin	1,5 g iv VAS, og hver 6. time, iv i minimum 2 døgn + 5 mg/kg, én gang iv VAS 1,5 g cefuroxim gives igen ved operation over 2 timer
	Neurokirurgiske indgreb på patienter med pågående infektion	Afhaengig af tidlige infektions agens og resistensmønster	

[Tilbage til top](#)

ANSVAR OG ORGANISERING

Hospitalsdirektionerne er ansvarlige for, at håndbogen distribueres til alle klinikker og personalegrupper mhp. at rekommendationer følges.

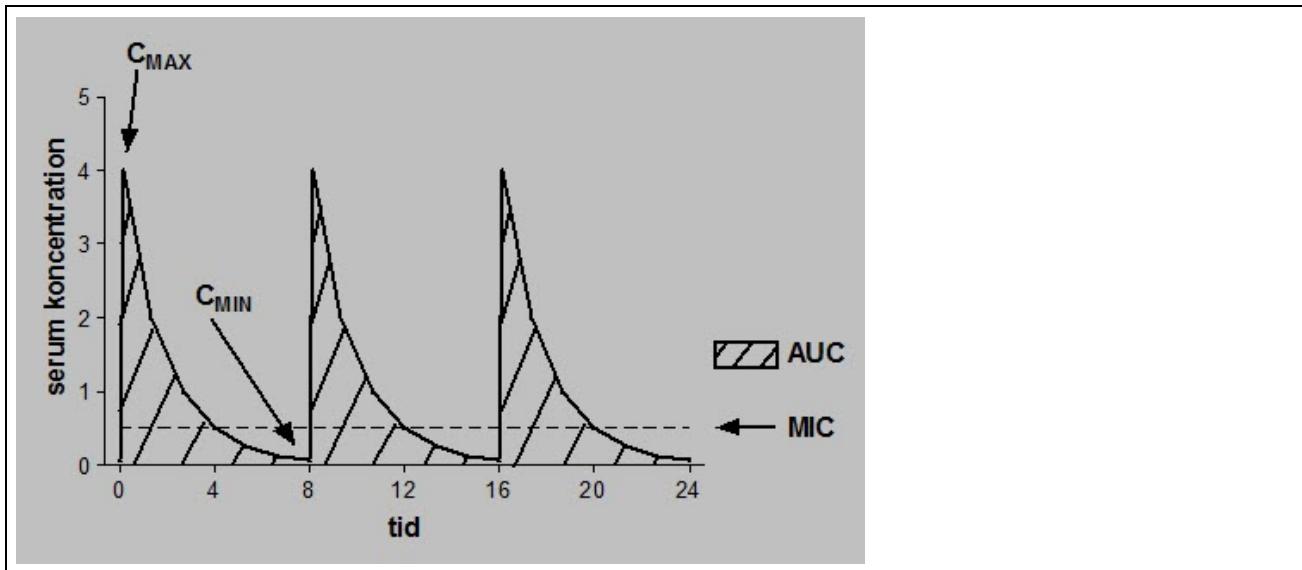
Sundhedsfagligt Råd for Klinisk Mikrobiologi er ansvarlige for at vedligeholde håndbogen.

REFERENCER

Antibiotika generelt

1. Andes D. Clinical pharmacodynamics of antifungals. Infect Dis Clin North Am 2003; 17:635-649.
2. Andremont A. Treatment and the intestinal ecosystem. Pp 1353-1356. I: Bryskier A: Antimicrobial Agents. ASM press 2005.
3. Bochud PY, et al. Antimicrobial therapy for patients with severe sepsis and septic shock: an evidence-based review. Crit Care Med 2004; 32:S495-S512. Cockerill FR, et al. Optimal testing parameters for blood cultures. Clin Infect Dis 2004; 38:1724-1730.
4. Craig WA. Basic pharmacodynamics of antibacterials with clinical applications to the use of beta-lactams, glycopeptides, and linezolid. Infect Dis Clin North Am 2003; 17:479-501.
5. Craig WA. Pharmacokinetic/pharmacodynamic parameters: rationale for antibacterial dosing of mice and men. Clin Infect Dis 1998, 26:1-10.
6. Dagan R, et al. Evidence to support the rationale that bacterial eradication in respiratory tract infection is an important aim of antimicrobial therapy. J Antimicrob Chemother 2001; 47:129-140.
7. Dellinger RP, et al. Surviving Sepsis Campaign Management Guidelines Committee. Surviving Sepsis Campaign guidelines for management of severe sepsis and septic shock. Crit Care Med 2004; 32:858-873. Erratum in: Crit Care Med. 2004; 32:1448.
8. [FDA's hjemmeside](#)
9. Fish DN, et al. Development of resistance during antimicrobial therapy: a review of antibiotic classes and patient characteristics in 173 studies. Pharmacotherapy 1995; 15:279-291.
10. Forse RA, et al. Antibiotic prophylaxis for surgery in morbidly obese patients. Surgery 1989; 106: 750-756.
11. Garnacho-Montero J, et al. Impact of adequate empirical antibiotic therapy on the outcome of patients admitted to the intensive care unit with sepsis. Crit Care Med 2003; 31:2742-2751.
12. Hyatt JM, et al. The importance of pharmacokinetic/pharmacodynamic surrogate markers to outcome. Clin Pharmacokinet 1995, 28:143-160.
13. Høiby N. Ecological antibiotic policy. J Antimicrob Chemother 2000; 46(Suppl.1):59-62.
14. Jaspers CA, et al. Meropenem versus cefuroxime plus gentamicin for treatment of serious infections in elderly patients. Antimicrob Agents Chemother 1998; 42:1233-1238. Knudsen JD et al.. Korrekt dosering af antibiotika. Ugeskrift for Læger 2007. McConnell SA, et al. Incidens og imipenem hypersensibilitet reactions in febrile neutropenic bone marrow transplant patients with a history of penicillin allergy. Clin Infect Dis 2000; 31:1512-1514.
15. [Lægemiddelstyrelsens hjemmeside med produktresumee](#)
16. Paul M, et al. Beta lactam monotherapy versus beta lactam-aminoglykoside combination therapy for sepsis. Cochrane Database Syst Rev. 2006 Jan 25; (1):CD003344.
17. Doseringen af antibiotika fra forskellige klasser afhænger af, hvad der er vigtigste PK-PD parameter, se venligst figur 1 og PK-PD-tabellen.

Figur 1. Eksempel på iv dosering hver 8. time

C_{MAX}: Den maximale koncentration, top (peak)-koncentrationen.

C_{MIN}: Den minimale koncentration, dal (through)-koncentrationen.

T_{>MIC}: Den tid hvor serum koncentrationen er over mikroorganismens følsomhed MIC.

AUC: Arealet under serumkoncentrationskurven. AUC afspejler den totale dosis af det givne antibiotikum.

MIC: Den mindste koncentration af antibiotika, der netop hæmmer væksten af mikroorganismen.

PK-PD Tabel. De mest betydende parametre for effekt er angivet for forskellige antibiotika klasser. Omhandler kun den frie fraktion, dvs. den ikke-protein-bundne del i serum

Antibiotika klasse	Vigtigste PK-PD-parameter	Krav til behandlingen (% af dosis interval)
b-lactam (penicilliner, cefalosporiner, carbapenemer)	T _{>MIC}	T _{>MIC} ≥ 50 % (dog skal også C _{MAX} /MIC > 10)
Fluorkinoloner (ciprofloxacin, moxifloxacin, ofloxacin)	AUC/MIC	AUC/MIC > 100 (Gram negative bakterier) AUC/MIC > 30 (Gram positive bakterier)
Makrolider, lincosamider (erythromycin, roxithromycin, clarithromycin, clindamycin, etc.)	T _{>MIC}	T _{>MIC} ≥ 50 %
Azithromycin	AUC/MIC eller C _{MAX} /MIC	AUC/MIC > 100 og/eller C _{MAX} /MIC > 8
Aminoglykosider (gentamicin, netilmicin, tobramycin, etc.)	C _{MAX} /MIC	C _{MAX} /MIC > 8
Glykopeptider (vancomycin, teicoplanin, etc.)	C _{MAX} /MIC og T _{>MIC}	T _{>MIC} = 100 % og C _{MIN} /MIC > 8

Sulfametizol	$T_{>MIC}$? $T_{>MIC} \geq 50\%$
Trimethoprim	$T_{>MIC}$? $T_{>MIC} \geq 50\%$
Nitrofurantoin	AUC/MIC	? AUC/MIC over 100
Oxazolidinon (linezolid)	AUC/MIC	AUC/MIC over 100
Tetracykliner, (tetracycline, doxycyclin, tigecyclin, etc.)	AUC/MIC	AUC/MIC over 100 (tigecyclin, dog AUC/MIC over 12)
Rifampicin	AUC/MIC	AUC/MIC over 100
Colistin	C_{MAX}/MIC	C_{MAX}/MIC over 8
Metronidazol	C_{MAX}/MIC	C_{MAX}/MIC over 10
AmphotericinB (amphotericinB, ambisome, abelcet)	C_{MAX}/MIC	C_{MAX}/MIC over 10
Azoler, (fluconazol, itraconazol, voriconazol, posaconazol, etc.)	AUC/MIC	AUC/MIC over 100
Echinocandin (caspofungin, anidulafungin, etc.)	C_{MAX}/MIC	C_{MAX}/MIC over 10

$T_{>MIC}$ angives i % af doseringsintervallet.

AUC/MIC angives som ratio mellem AUC for 24 timer (h x mikrogram/mL) og MIC (mikrogram/mL), dvs i timer, h.

C_{MAX}/MIC angives som ratio mellem C_{MAX} (mikrogram/mL) og MIC (mikrogram/mL), er derfor uden enhed.

C_{MIN}/MIC angives for glykopeptider skal være over 8, dvs at dal-koncentrationen ikke bør falde til under en koncentration svarende til $8 \times MIC$.

Dosering ved leverinsufficiens

18. Child CG, Turcotte JG. Surgery and portal hypertension. In: The liver and portal hypertension. Edited by CG Child. Philadelphia: Saunders 1964:50-64.

19. Pugh RN, Murray-Lyon IM, Dawson JL, Pietroni MC, Williams R (1973). "Transection of the oesophagus for bleeding oesophageal varices". The British journal of surgery 60 (8): 646–9.

20. Rybak MJ. Pharmacodynamics: relation to antimicrobial resistance. Am J Infect Control 2006;34(suppl.1):S38-S45.

Leverinsufficiens kan bedømmes efter Child-Pugh-score, i hvilken indgår højt bilirubin, lav albumin, høj INR, ascites og hepatisk encephalopati. En del antibiotika er udskilles via galten og dosisændring kan endvidere være relevant ved kolestase.

Child-Pugh score

Parameter	1 point	2 point	3 point	Enhed
<u>Bilirubin (total)*</u>	under 34 (under 2)*	34-50 (2-3)*	over 50 (over 3)	mikromol/l (mg/dL)
<u>Serum albumin</u>	over 35	28-35	under 28	g/l
<u>INR</u>	under 1,7	1,71-2,20	over 2,20	ingen
<u>Ascites</u>	Nej	Nej, pga. medicinering	Refraktær	ingen
<u>Hepatisk encephalopathy</u>	Nej	Grad I-II (eller nej, pga. medicinering)	Grade III-IV (eller rekraktær)	ingen

*Ved [primary sclerosing cholangitis](#) (PSC) og [primary biliary cirrhosis](#) (PBC), er bilirubinreferencen anderledes, øverste grænse for 1 point er 68 µmol/L (4 mg/dL) og øverste grænse for 2 point er 170 mikromol/L (10 mg/dL).

Point	Klasse
5-6	A
7-9	B
10-15	C

Penicilliner: Udskilles renalt ved glomerulær filtration og tubulær sekretion. Kan anvendes ved leverinsufficiens; dosisændring ikke nødvendig.

Cefalosporiner: Udskilles renalt ved glomerulær filtration og tubulær sekretion med undtagelse af ceftriaxon for hvilket der er en betydelig (40%) udskillelse i galten. Kan anvendes ved leverinsufficiens; dosisreduktion ikke nødvendig. For ceftriaxon skal dosis reduceres hvis der samtidig foreligger nyreinsufficiens.

Carbapenemer: Udskilles renalt ved glomerulær filtration og tubulær sekretion. Kan anvendes ved leverinsufficiens; dosisændring ikke nødvendig.

Aminoglykosider: Udskilles renalt. Anvendes med forsiktig ved leverinsufficiens p.gr.a. risiko for hepatorenalt sydrom.

Doxycyclin: Koncentrerer i galde hvori 60% af stoffet udskilles hos pt. med normal nyrefunktion. Bør kun anvendes med forsigtighed hos pt. med leverinsufficiens eller i behandling med levertoksiske farmaka.

Tigecyclin: Udskilles overvejende (60%) via leveren. Der kræves ingen dosisreduktion ved let til moderat leverinsufficiens (Child-Pugh A og B). Bør kun anvendes med forsigtighed hos pt. med svær leverinsufficiens (Child-Pugh C), hvor der kan gives initialdosis 100 mg, hvorefter vises dosisreduktion med 50%.

Linezolid: Metaboliseres ikke i leveren. Ingen dosisændring ved let til moderat leverinsufficiens (Child-Pugh A og B). Er ikke undersøgt ved svær leverinsufficiens (Child-Pugh C) og bør derfor så vidt muligt ikke anvendes.

Erythromycin: Elimineres hovedsageligt hepatisk. Bør kun anvendes med forsigtighed ved nedsat leverfunktion.

Roxithromycin: Elimineres hovedsageligt hepatisk. Bør kun anvendes med forsigtighed ved nedsat leverfunktion. Ved svært nedsat leverfunktion (Child-Pugh C) bør dosis halveres.

Azithromycin: Elimineres hovedsageligt hepatisk. Dosisjustering er ikke nødvendig ved let til moderat nedsat leverfunktion. Bør kun anvendes med forsigtighed ved svært nedsat leverfunktion.

Clindamycin: Elimineres hovedsageligt hepatisk. Ved moderat til svær leverlidelse er halveringstiden forlænget, men akkumulation sker sjældent hvorfor dosisreduktion ikke er nødvendig. Leverfunktion bør monitoreres ved længere tids behandling.

Rifampicin: Elimineres hovedsageligt biliært. Bør kun anvendes med forsigtighed ved leverlidelser.

Fusidin: Metaboliseres i leveren og udskilles i galde. Bør kun anvendes med forsigtighed hos pt. med leverlidelse og galdestase.

Ciprofloxacin: Udskilles renalt og ved transintestinal sekretion. Dosisjustering er ikke nødvendig.

Moxifloxacin: Udskilles renalt og ved transintestinal sekretion. Idet der ikke foreligger kliniske data bør moxifloxacin ikke anvendes til pt. med svært nedsat leverfunktion (Child-Pugh C) eller med forhøjede transaminaser (mere end 5x øvre normalgrænse).

Fluconazol: Udskilles hovedsageligt renalt. Leverfunktion bør overvåges under behandling; dosisjustering er ikke nødvendig.

Voriconazol: Metaboliseres i leveren. Dosisjustering er ikke nødvendig ved akut leverskade. Ved let til moderat leverinsufficiens (Child-Pugh A og B) gives normal initialdosis, mens ved ligeholdelsesdosis halveres. Bør ikke anvendes ved svær leverinsufficiens (Child-Pugh C)

Caspofungin: Der bør dosis reduceres fra 50 til 35 mg dgl ved moderat leverinsufficiens (Child-Pugh B), og bør ikke anvendes ved svær leverinsufficiens (Child-Pugh D).

Overvægt

21. Mangram AJ et al. Guideline for prevention of surgical site infection. Infect Control Hosp Epidemiol 1999; 20: 247-280.
22. Bratzler DW, et al. Antimicrobial prophylaxis for surgery: An advisory Statement from national infection prevention project. Clin Infect Dis 2004; 38: 1706-1715.
23. Forse RA, et al. Antibiotic prophylaxis for surgery in morbidly obese patients. Surgery 1989; 106: 750-756.
24. Wurtz R, et al. Antimicrobial dosing in obese patients. Clin Infect Dis 1997; 25: 112-118.
25. [Edmiston CE](#), et al. Perioperative antibiotic prophylaxis in the gastric bypass patient: do we achieve therapeutic levels? Surgery 2004; 136: 738-747.

26. [Waltrip T](#), et al. A pilot study to determine the feasibility of continuous cefazolin infusion. *Surg Infect (Larchmt)*. 2002;3:5-9.
27. [Sullivan JT](#), et al. influence of age and gender on the pharmacokinetics of moxifloxacin. *Clin Pharmacokinet*. 2001; 40: Suppl 1:11-18.
28. [Rodriguez-Julbe MC](#), et al. Antibiotics in older adults. *P R Health Sci J*. 2004; 23: 25-33.
29. Chen M, et al. Comparative pharmacokinetics and pharmacodynamic target attainment of ertapenem in normal-weight, obese, and extremely obese adults. *Antimicrobial Agents Chemother* 2006;50:1222-1227.

Allergi

30. Gruchalla R, et al. Clinical practice. Antibiotic allergy *N Engl J Med* 2006: 354: 601-609.
31. Sodhi M, et al. Is it safe to use carbapenems in patients with a history of allergy to penicillin? *J Antimicrob Chemother* 2004;54:1155-1157.
32. Antunez C, et al. Immediate allergic reactions to cephalosporins: evaluation of cross-reactivity with a panel of penicillins and cephalosporins. *J Allergy Clin Immunol* 2006;117:404-410.
33. Prescott WA, et al. Incidens of carpanem-associated allergic-type reactions among patients with versus without a report of penicillin allergy. *Clin Infect Dis* 2004;38:1102-1107.

Sepsis

34. Dellinger RP, Levy MM, Rhodes A, Annane D, Gerlach H, Opal SM, Sevransky JE, Sprung CL, Douglas IS, Jaeschke R, Osborn TM, Nunnally ME, Townsend SR, Reinhart K, Kleinpell RM, Angus DC, Deutschman CS, Machado FR, Rubenfeld GD, Webb S, Beale RJ, Vincent JL, Moreno R; Surviving Sepsis Campaign Guidelines Committee including The Pediatric Subgroup*. [Surviving sepsis campaign: international guidelines for management of severe sepsis and septic shock, 2012](#). *Intensive Care Med* 2013;39:165-228 + [Surviving sepsis campaign - guidelines](#)
35. [Rekommandationer for initial behandling af svær sepsis og septisk shock](#). Dansk Selskab for Infektionsmedicin 2017.
36. Singer M, Deutschman CS, Seymour CW, et al. The Third International Consensus Definitions for Sepsis and Septic Shock (Sepsis-3). *JAMA*. doi:10.1001/jama.2016.0287.
37. Öbrink-Hansen K, Juul RV, Storgaard M, Thomsen MK, Hardlei TF, Brock B, Kreilgaard M, Gjedsted J. 2015. Population pharmacokinetics of piperacillin in the early phase of septic shock: does standard dosing result in therapeutic plasma concentrations? *Antimicrob Agents Chemother* 2015;59:7018-7026.

Endocarditis

38. Dansk Cardiologisk Selskabs konsekvensrapport om [Infektiøs endocarditis](#) 2013 (www.cardio.dk)
39. Guidelines on the prevention, diagnosis, and treatment of infective endocarditis (new version 2009). The taskforce on the prevention, diagnosis and treatment of infective endocarditis of the European Society of Cardiology (ESC). European Heart Journal 2009; 30: 2369-2413
40. Gould FK et al. Guidelines for the diagnosis and antibiotic treatment of endocarditis in adults: a report of the Working Party of the British Society for Antimicrobial Chemotherapy. J Antimicrob Chemother 2012; 67: 269-289
41. Tleyjb IM. et al. Temporal trends in infective endocarditis: A population-based study in Olmsted County, Minnesota. JAMA 2005; 293: 3022-3028
42. Fowler VG Jr et al. Staphylococcus aureus endocarditis: A consequence of medical progress. JAMA 2005; 293: 3012-3021.

CNS infektioner

43. Van de Beek D, et al. Corticosteroids for acute bacterial meningitis (Cochrane Review). In: The Cochrane Library, Issue 6, 2013, Chichester, UK: John Wiley & Sons, Ltd.
44. Dansk selskab for infektionsmedicin. [Diagnostik og behandling af akut bakteriel meningitis](#). (2010)
45. Tunkel AR, et al. Practice guidelines for management of bacterial meningitis. Clinical Infectious Diseases, 2004; 39, 1267-1284.
46. [Kupila L](#), et al. Etiology of aseptic meningitis and encephalitis in an adult population. [Neurology](#). 2006; 66: 75-80.
47. de Ory et al. Viral infections of the central nervous system in Spain: a prospective study. J Med Virol 2013; 85: 554-562
48. Wispelwey B, et al. Brain Abscess. Kap. 68, side 887-900 iMandell, et al.: Principles and practice of infectious diseases. 7th edition 2010.
49. Helweg-Larsen J et al. Pyrogenic brain abscess, a 15 year survey. BMC Infectious Diseases 2012; 2: 232.
50. ESCMID guideline: Diagnosis and Treatment of Bacterial Meningitis CMI [2016](#); 22(Suppl 3): S37-S62.

Øjeninfektioner

51. Sheikh A, et al. Antibiotics versus placebo for acute bacterial conjunctivitis. Cochrane Database Syst Rev. 2006 Apr 19; (2):CD001211
52. [Høvding G](#). Acute bacterial conjunctivitis. Acta Ophthalmol. 2008; 86:5-17.
53. Darville T. Chlamydia trachomatis infections in neonates and young children. Semin Pediatr Infect Dis 2005; 16: 235-244.
54. Krasny J, et al. The Relationship between Chlamydia trachomatis and Chlamydia pneumoniae as the Cause of Neonatal Conjunctivitis (Ophthalmia Neonatorum). Ophthalmologica. 2005; 219:232-236.
55. Zar, HJ. Neonatal chlamydial infections: prevention and treatment. Paediatr Drugs. 2005; 7:103-110.

Pharyngitis og epiglottitis

56. ESCMID Sore Throat Guideline Group, Pelucchi C, Grigoryan L, Galeone C, Esposito S, Huovinen P, Little P, Verheij T. [Guideline for the management of acute sore throat](#). Clin Microbiol Infect 2012; 18 Suppl 1: 1-28.
57. Alcaide ML, et al. Pharyngitis and epiglottitis. Infect Dis Clin North Am 2007; 21: 449-469. med Erratum in Infect Dis Clin North Am 2007; 21: 847-848.
58. Luftvejsinfektioner - diagnose og behandling. Klinisk vejledning for almen praksis. Dansk Selskab for Almen Medicin. 2014; 1-52

Otitis media

59. [Toll EC, Nunez DA](#). Diagnosis and treatment of acute otitis media: review. [J Laryngol Otol](#) 2012; 126: 976-983.
60. Dagan R. Achieving bacterial eradication using pharmacokinetic/pharmacodynamic principles. Int J Infect Dis 2003; 7:S21-S26.

Sinusitis

61. Goodman DM, Lynm C, Livingston EL. Adult Sinusitis. JAMA 2013; 309: 837.
62. [Adelson RT, Adappa ND](#). What is the proper role of oral antibiotics in the treatment of patients with chronic sinusitis? [Curr Opin Otolaryngol Head Neck Surg](#) 2013; 21: 61-68.
63. [Ahovuo-Saloranta A](#), et al. Antibiotics for acute maxillary sinusitis. Cochrane Database Syst Rev 2008 Apr 16; (2):CD000243.
64. [Pearlman AN](#), et al. Review of current guidelines related to the diagnosis and treatment of rhinosinusitis. Curr Opin Otolaryngol Head Neck Surg. 2008; 16: 226-230.

Kighoste

65. [Heininger U](#). Pertussis: what the pediatric infectious disease specialist should know. *Pediatr Infect Dis J* 2012; 31: 78-79.

Pneumoni

66. British Thoracic Society guidelines for the management of community acquired pneumonia in children: update 2011. *Thorax* 2011; 66: ii1eii23. doi: 10.1136/thoraxjnl-2011-200598.
67. Infectious Diseases Society of America/American Thoracic Society Consensus Guidelines on the Management of Community-Acquired Pneumonia in Adults. *Clin Infect Dis* 2007; 44: S27-S72
68. [Behandling af samfundserhvervet pneumoni](#). Dansk Selskab for Infektionsmedicin 2011.
69. Guidelines for the Management of Adults with Hospital-acquired, Ventilator-associated, and Healthcare-associated Pneumonia. *Am J Resp Crit Care Med* 2005; 171: 388-416.
70. [Global strategy for the diagnosis, management, and prevention of COPD](#) (updated 2013).
71. [RADS, Baggrundsnotat for hensigtsmæssig anvendelse af antibiotika ved nedre luftvejsinfektioner i almen praksis og på hospital](#). November 2016

Influenza

72. [Retningslinjer for håndtering af Influenza](#). Dansk Selskab for Infektionsmedicin 2013.

Gastroenteritis

73. Hill DR, Ryan ET. Management of travellers diarrhea. Clinical review. *BMJ* 2008; 337: a1746.
74. Larsen CS, Black FT. Rejsediare. *Ugeskr Læger* 2005; 167: 4068-72.
75. Guerrant RL, et al. Infectious Diseases Society of America. Practice guidelines for the management of infectious diarrhea. *Clin Infect Dis* 2001; 32: 331-351.
76. de Bruyn G, et al. Antibiotic treatment for travellers' diarrhoea. The Cochrane Library 2000, Issue 1. Chichester, UK. John Wiley & Sons, Ltd.
77. Kuschner RA, et al. Use of azithromycin for the treatment of Campylobacter enteritis in travellers to Thailand, an area where ciprofloxacin resistance is prevalent. *Clin Infect Dis* 1995; 21: 536-541.

Spontan primær peritonitis

78. Novovic S, Semb S, Olsen H, Moser C, **Knudsen JD**, Homann C. [First-line treatment with cephalosporins in spontaneous bacterial peritonitis provides poor antibiotic coverage](#). *Scand J Gastroenterol* 2012; 47: 212-216.

Clostridium difficile behandling

79. [Behandling af patienter med toksinproducerende Clostridium difficile infektion](#)
80. Debast SB, Bauer MP, Kuijper EJ; Committee. [European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases: update of the treatment guidance document for Clostridium difficile infection.](#) Clin Microbiol Infect 2014; 20(Suppl 2):1-26.

Kirurgiske infektioner

81. Solomkin JS, et al. Infectious Diseases Society of America. Guidelines for the selection of anti-infective agents for complicated intra-abdominal infections. Clin Infect Dis 2003; 37:997-1005.
82. Ohlin B, et al. Piperacillin/tazobactam compared with cefuroxime/metronidazole in the treatment of intraabdominal infections. Eur J Surg 1999;165:875-884.
83. Solomkin JS. [Evaluating evidence and grading recommendations: the SIS/IDSA guidelines for the treatment of complicated intra-abdominal infections.](#) Surg Infect (Larchmt). 2010 11:269-74.
84. Solomkin JS, Mazuski JE, Bradley JS, Rodvold KA, Goldstein EJ, Baron EJ, O'Neill PJ, Chow AW, Dellinger EP, Eachempati SR, Gorbach S, Hilfiker M, May AK, Nathens AB, Sawyer RG, Bartlett JG. [Diagnosis and management of complicated intra-abdominal infection in adults and children: guidelines by the Surgical Infection Society and the Infectious Diseases Society of America.](#) Surg Infect (Larchmt) 2010;11: 79-109.
85. Holzknecht BJ, J Thorup, MC Arendrup, SE Andersen, M Steensen, P Hesselfeldt, JM Nielsen, JD Knudsen. Decreasing candidemia rate in abdominal surgery patients after introduction of fluconazole prophylaxis. Clinical Microbiology and Infection 2011;17:1372-1380.

Helicobacter behandling

86. [Treatment regimens for Helicobacter pylori, Uptodate](#) (13 februar 2014)
87. Malfertheiner P, Venerito M, Selgrad M. [Helicobacter pylori infection: selected aspects in clinical management.](#) Curr Opin Gastroenterol 2013;29:669-675.

Abdominalkirurgisk profylakse

88. Bratzler DW, Dellinger EP, Olsen KM, Perl TM, Auwaerter PG, Bolon MK, Fish DN, Napolitano LM, Sawyer RG, Slain D, Steinberg JP, Weinstein RA; American Society of Health-System Pharmacists (ASHP); Infectious Diseases Society of America (IDSA); Surgical Infection Society (SIS); Society for Healthcare Epidemiology of America (SHEA). [Clinical practice guidelines for antimicrobial prophylaxis in surgery.](#) Surg Infect (Larchmt) 2013;14: 73-156.
89. Rosenberg J1, Bisgaard T, Kehlet H, Wara P, Asmussen T, Juul P, Strand L, Andersen FH, Bay-Nielsen M; [Danish Hernia Database.](#) Danish Hernia Database recommendations for the management of inguinal and femoral hernia in adults. Dan Med Bull 2011;58(2):C4243

Urinvejsinfektioner

90. Kalpana Gupta, Thomas M. Hooton, Kurt G. Naber, Bjorn Wullt, Richard Colgan, Loren G. Miller, Gregory J. Moran, Lindsay E. Nicolle, Raul Raz, Anthony J. Schaeffer, and

David E. Soper. [International Clinical Practice Guidelines for the Treatment of Acute Uncomplicated Cystitis and Pyelonephritis in Women: A 2010 Update by the Infectious Diseases Society of America and the European Society for Microbiology and Infectious Diseases](#). Clinical Infectious Diseases 2011; 52: 103-120

91. Tenke P, Kovacs B, Bjerklund Johansen TE, Matsumoto T, Tambyah PA, Naber KG. European and Asian guidelines on management and prevention of catheter-associated urinary tract infections. International Journal of Antimicrobial Agents 2008; 31: S68–S78
92. [Naber KG, Bergman B, Bishop MC, Bjerklund-Johansen TE, Botto H, Lobel B, Jinenez Cruz F, Selvaggi FP, Urinary Tract Infection \(UTI\) Working Group of the Health Care Office \(HCO\) of the European Association of Urology \(EAU\)](#). EAU guidelines for the management of urinary and male genital tract infections. [Eur Urol](#) 2001; 40: 576-588.
93. Aspevall O, Hallander H, Gant V, Kouri T. [European guidelines for urinalysis: a collaborative document produced by European clinical microbiologists and clinical chemists under ECLM in collaboration with ESCMID](#). Clin Microbiol Infect 2001; 7: 173-178
94. Gupta K, Hooton TM, Naber KG et al. International clinical practice guidelines for the treatment of acute uncomplicated cystitis and pyelonephritis in women: A 2010 update by the Infectious Diseases Society of America and the European Society for Microbiology and Infectious Diseases. CID 2011, 52:e103-120.
95. Naber K, Satov O, Salmen HC. Piperacillin 2g/tazobactam 0.5g is as effective as imipenem 0.5g/cilastatin 0.5g for the treatment of acute uncomplicated pyelonephritis and complicated urinary tract infections. Int J Antimicrob Agent 2002; 19: 95-103.
96. Nowe P. Piperacillin/tazobactam in complicated urinary tract infections. Intensice Care Med 1994, 20(Suppl 3): S39-S42.
97. [Jansåker F, Frimodt-Møller N, Sjögren I, Dahl Knudsen J](#). Clinical and bacteriological effects of pivmecillinam for ESBL-producing Escherichia coli or Klebsiella pneumoniae in urinary tract infections. [J Antimicrob Chemother](#) 2014; 69: 769-72.
98. [Stamm WE, Counts GW, Wagner KF, Martin D, Gregory D, McKevitt M, Turck M, Holmes KK](#). Antimicrobial prophylaxis of recurrent urinary tract infections: a double-blind, placebo-controlled trial. [Ann Intern Med](#). 1980; 92: 770-5.
99. Bratzler DW, Dellinger EP, Olsen KM, Perl TM, Auwaerter PG, Bolon MK, Fish DN, Napolitano LM, Sawyer RG, Slain D, Steinberg JP, Weinstein RA; American Society of Health-System Pharmacists (ASHP); Infectious Diseases Society of America (IDSA); Surgical Infection Society (SIS); Society for Healthcare Epidemiology of America (SHEA). [Clinical practice guidelines for antimicrobial prophylaxis in surgery](#). Surg Infect (Larchmt) 2013; 14: 73-156

Dialyserelaterede infektioner

100. "Peritonitis hos patienter i peritonealdialyse behandling, diagnostik og behandling". Region Hovedstadens VIP dokument.

<http://vip.regionh.dk/VIP/Admin/GUI.nsf/Desktop.html?open&openlink=http://vip.regionh.dk/VIP/Slutbruger/Portal.nsf/Main.html?open&unid=XF9BFA8A98B531AA3C12578C3003A0D6E&dbpath=/VIP/Redaktoer/RH.nsf/&windowwidth=1100&windowheight=600&windowtitle=S%F8q>

Genitale infektioner

101. Centers for Disease Control and Prevention. Sexually transmitted diseases treatment guidelines, 2010. MMWR Recomm Rep 2010;59(RR-12)
102. Centers for Disease Control and Prevention. Update to CDC's sexually transmitted disease treatment guidelines, 2006: fluoroquinolones no longer recommended for treatment of gonococcal infections. MMWR Morb Mortal Wkly Rep 2007;56:332-326.
103. Bor IP, Chauhan A, Datcu R et al for [Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologi. Gynækologiske infektioner](#). Maj 2011.
104. Saunte DML, Hald M, Lindskov R et al for Dansk Dermatologisk Selskab. [Guidelines for superficielle svampeinfektioner. September 2012](#). Ross J, Judlin P, Nilas L. European Guideline for the Management of Pelvic Inflammatory Disease. Int J STD AIDS 2007;18:662-666
105. Bignell C and Unemo M, on behalf of the European STI Guidelines Editorial Board. 2012 [European guideline on the diagnosis and treatment of gonorrhoea in adults. Int J STD AIDS](#).
106. Lanjouw E, Ossewaarde JM, Stary A, et al. 2010 European guideline for the management of Chlamydia trachomatis infections. Int J STD AIDS 2010;21:729-737
107. Patel R, Alderson S, Geretti A et al. European guideline for the management of genital herpes, 2010. Int J STD AIDS 2011;22:1-10.
108. Sherrard J, Donders G, White D et al. European (WHO/IUSTI) guideline on the management of vaginal discharge, 2011. Int J STD AIDS 2011;22:421-429
109. Weber T, Lebech M, Møller M et al for [Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologi. Herpes simplex og graviditet, 2001](#).
110. Manhart LE, Gillespie CW, Lowens MS et al. Standard treatment regimens for nongonococcal urethritis have similar but declining cure rates: a randomized controlled trial. Clin Infect Dis 2013 Apr;56:934-942.
111. Shahmanesh M, Moi H, Lassau F, Janier M. European guideline on the management of male non-gonococcal urethritis. Int J STD AIDS 2009;20:458-464.
112. Sundhedsstyrelsen. Vejledning for diagnose og behandling af seksuelt overførbare sygdomme. Maj 1999.
113. Jensen JS. Mycoplasma genitalium. EPI-NYT uge 13, 2003
114. Increases in Fluoroquinolone-Resistant Neisseria gonorrhoeae Among Men Who Have Sex with Men. United States, 2003, Revised Recommendations for Gonorrhea Treatment, 2004. MMWR 53 (16);335-338

Osteomyelitis

115. [Pääkkönen M, Peltola H](#). Bone and joint infections. [Pediatr Clin North Am](#) 2013; 60:425-436.

116. [Howard-Jones AR](#), [Isaacs D](#). Systematic review of duration and choice of systemic antibiotic therapy for acute haematogenous bacterial osteomyelitis in children. *J Paediatr Child Health* 2013 Jun 9. doi: 10.1111/jpc.12251. [Epub ahead of print]
117. Lew DP, [Waldvogel FA](#). Osteomyelitis. *Lancet* 2004; 364: 369-379.

Fremmedlegemeinfektioner

118. Sendi P, W Zimmerli. Antimicrobial treatment concepts for orthopaedic device-related infections. *Clin Microbiol Infect* 2012; 18: 1176-1184.
119. Osmon DR, et al. Diagnosis and management of prosthetic joint infection: clinical practise guideline by the Infections Disease Society of America. *CID* 2013; 56: 1-10.
120. Zimmerli W. Orthopaedic device-associated infections. *Clin Microbiol Infect* 2012; 1160-1161.

Spondylydiscitis

121. Dahl B, Ebdrup L, Gormsen LC, Katzenstein T, Larsen VA, Friis-Møller A, Nielsen H, Rasmussen S, Ravn P, Weis N. Guideline for diagnostic og behandling af spondylodiskitis. Guidelines er udarbejdet af en arbejdsgruppe under Dansk Selskab for Infektionsmedicin, Dansk Ortopædkirurgisk Selskab, Dansk Mikrobiologisk Selskab, Dansk Neuroradiologisk Selskab og Dansk Selskab for Klinisk Fysiologi og Nuklearmedicin 2013.
122. Bernard L, Dinh A, Ghout I, Simo D, Zeller V, Issartel B, Le Moing V, Belmatoug N, Lesprit P, Bru J-P, Therby A, Bouhour D, Dénes E, Debard A, Chirouze C, Fèvre K, Dupon M, Aegeuter P, Mulleman P, on behalf of the Duration of Treatment for Spondylodiscitis (DTS) study group. Antibiotic treatment for 6 weeks versus 12 weeks in patients with pyogenic vertebral osteomyelitis: an open-label, non-inferiority, randomised, controlled trial. *Lancet* 2015; 385: 875-882.

Antibiotisk behandling ved Modic forandringer

123. Georgy M, Stern M, Murphy K. What Is the Role of the Bacterium Propionibacterium acnes in Type 1 Modic Changes? A Review of the Literature. *Review. Can Assoc Radiol J* 2017; 68: 419-424.
124. Dudli S, Liebenberg E, Magnitsky S, Miller S, Demir-Deviren S, Lotz JC. Propionibacterium acnes infected intervertebral discs cause vertebral bone marrow lesions consistent with Modic changes. *J Orthop Res* 2016; 34: 1447e55.

Traumebehandling

125. Olesen UK, Juul R, Bonde CT, Moser C, McNally M, Jensen LT, Elberg JJ, Eckardt H. A review of forty five open tibial fractures covered with free flaps. Analysis of complications, microbiology and prognostic factors. *Int Orthop.* 2015; 39: 1159-1166
126. Poole D1, Chieregato A2, Langer M3, Viaggi B2, Cingolani E4, Malacarne P5, Mengoli F6, Nardi G4, Nascimbeni E7, Riccioni L4, Turriziani I6, Volpi A8, Coniglio C6, Gordini G6; Trauma Update Working Group. Systematic review of the literature and evidence-based recommendations for antibiotic prophylaxis in trauma: results from an Italian consensus of experts. *PLoS One* 2014; 9:e113676.
127. Trauma Guidelines, Stanford Medicine. Standford Hospital and Clinics, Lucille Packard Childrens Hospital Standford.
http://med.stanford.edu/content/dam/sm/scalpel/documents/MiscDocs/Stanford_Trauma_Guidelines%20June%202016%20draft%20adult%20and%20peds%20FINAL.pdf.

Ortopædkirurgisk profylakse

128. Kurzweil PR. Antibiotic prophylaxis for arthroscopic surgery. *Arthroscopy* 2006; 22: 452-454.
129. Hauser CJ, Adams CA Jr, Eachempati SR; Council of the Surgical Infection Society. [Surgical Infection Society guideline: prophylactic antibiotic use in open fractures: an evidence-based guideline](#). *Surg Infect (Larchmt)* 2006; 7: 379-405.
130. [Slobogean GP, Kennedy SA, Davidson D, O'Brien PJ](#). Single- versus multiple-dose antibiotic prophylaxis in the surgical treatment of closed fractures: a meta-analysis. *J Orthop Trauma* 2008; 22: 264-269.
131. Hawn MT, Richman JS, Vick CC, Deierhoi RJ, Graham LA, Henderson WG, Itani KM. [Timing of surgical antibiotic prophylaxis and the risk of surgical site infection](#). *JAMA Surg* 2013; Mar 20: 1-8. doi: 10.1001/jamasurg.2013.134. [Epub ahead of print]
132. [Lockhart PB, Garvin KL, Osmon DR, Hewlett AL, Scuderi G, Lewallen D, Vail T](#). The antibiotic prophylaxis guideline for prosthetic joints: trying to do the right thing. *J Am Acad Orthop Surg* 2013; 21: 193-194.
133. American Academy of Orthopaedic Surgeons: [Prevention of Orthopaedic Implant Infection in Patient Undergoing Dental Procedures](#); App. December 2012.
134. Bratzler DW, Dellinger EP, Olsen KM, Perl TM, Auwaerter PG, Bolon MK, Fish DN, Napolitano LM, Sawyer RG, Slain D, Steinberg JP, Weinstein RA; American Society of Health-System Pharmacists (ASHP); Infectious Diseases Society of America (IDSA); Surgical Infection Society (SIS); Society for Healthcare Epidemiology of America (SHEA). [Clinical practice guidelines for antimicrobial prophylaxis in surgery](#). *Surg Infect (Larchmt)* 2013; 14: 73-156

Bidsår

135. Esposito S, Piccioli I, Semino M, Principi N. [Dog and cat bite-associated infections in children](#). *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 2013 Feb 14. [Epub ahead of print]
136. [Abrahamian FM, Goldstein EJ](#). Microbiology of animal bite wound infections. *Clin Microbiol Rev* 2011; 24: 231-246.
137. [Henton J, Jain A](#). Cochrane corner: antibiotic prophylaxis for mammalian bites (intervention review). *J Hand Surg Eur Vol* 2012; 37: 804-806.

Infektion i relation til intravenøse katetre

138. [O'Grady NP](#), et al. Guidelines for the prevention of intravascular catheter-related infections. The Hospital Infection Control Practices Advisory Committee, Center for Disease Control and Prevention, u.s. Pediatrics. 2002; 110: e5, <http://pediatrics.aappublications.org/cgi/content/full/110/5/e51>
139. Raad I, et al. Intravascular catheter-related infections: advances in diagnosis, prevention, and management. *Lancet Infect Dis* 2007; 7: 645-657.
140. Referencer til antibiotika lock til intravenøse katetre
141. Fortun J. et al. Treatment of long-term intravascular catheter-related bacteremia with antibiotic-lock therapy. *J Antimicrob Chemother* 2006; 58: 816-821.

HSV1 og 2

142. Guidelines for laboratory monitoring of treatment of persistent virus infections, D. Pillay et al., Journal of Clinical Virology 2002;25:73-92
143. Human herpes simplex virus infections: Epidemiology, pathogenesis, symptomatology, diagnosis, and management, M. Fatahzadeh and R. A. Schwartz, J Am Acad Dermatol 2007;57:737-63.
144. Genital herpes, R. Gupta, T. Warren and A. Wald, Lancet 2007;370: 2127-37
145. Herpes Simplex Virus, L. Corey, kapitel 132 i Principles and Practice of Infectious Diseases, sixth edition, editors: G. L. Mandell, J. E. Bennett, R. Dolin
146. www.rav.nu, läkemedelsverket i samarbete med Referencegruppen för Antiviral Terapi (RAV)
147. Fomsgaard A et al. Routine diagnosis of herpes simplex virus (HSV) encephalitis by an internal DNA controlled HSV PCR and an IgG-capture assay for intrathecal synthesis of HSV antibodies. Clinical and Diagnostic virology 1998;9: 45-56.

EBV

148. **Tolkning af serologiske undersøgelser, se også lokale datablade**

EBV IgM	EBV IgG	EBNA IgG	Tolkning
-	-	-	Ikke tidligere inficeret
+	+/-	-	Akut infektion. EBV-DNA positiv i blod
-	+	-	Tidligere infektion indenfor 6 mdr
-	+	+	Tidligere infektion
+	+	+	"Serologisk reaktivering" ¹

¹ Måling af EBV DNA vil derimod afklare problemstillingen reaktivering.

149. Adams, L. A., B. Deboer, G. Jeffrey, R. Marley, and G. Garas. Ganciclovir and the treatment of Epstein-Barr virus hepatitis. J.Gastroenterol.Hepatol 2006;21:1758-1760.
150. Balfour, H. H., Jr., C. J. Holman, K. M. Hokanson, M. M. Lelonek, J. E. Giesbrecht, D. R. White, D. O. Schmeling, C. H. Webb, W. Cavert, D. H. Wang, and R. C. Brundage.
151. Balfour, H. H., Jr., K. M. Hokanson, R. M. Schacherer, C. M. Fietzer, DO. Schmeling, C. J. Holman, H. E. Vezina, and R. C. Brundage. 2007. A virologic pilot study of valacyclovir in infectious mononucleosis. J Clin Virol 2005; 39:16-21.
152. Bauer, C. C., S. W. Aberle, T. Popow-Kraupp, M. Kapitan, H. Hofmann, and E. Puchhammer-Stockl. 2005. Serum Epstein-Barr virus DNA load in primary Epstein-Barr virus infection. J Med Viro 2005;75:54-58.
153. Cheng, C. C., L. Y. Chang, P. L. Shao, P. I. Lee, J. M. Chen, C. Y. Lu, C. Y. Lee, and L. M. Huang. Clinical manifestations and quantitative analysis of virus load in Taiwanese children with Epstein-Barr virus-associated infectious mononucleosis. J Microbiol Immunol Infect 2007;40:216-221.
154. Comoli, P., S. Basso, M. Zecca, D. Pagliara, F. Baldanti, M. E. Bernardo, W. Barberi, A. Moretta, M. Labirio, M. Paulli, M. Furione, R. Maccario, and F. Locatelli. Preemptive therapy of EBV-related lymphoproliferative disease after pediatric haploidentical stem cell transplantation. Am J Transplant 2007;7:1648-1655.

155. Gulley, M L. Molecular diagnosis of Epstein-Barr virus-related diseases. *J Mol Diagn* 2001;3:1-10.
156. Jenson, H. B.. Virologic Diagnosis, Viral Monitoring, and Treatment of Epstein-Barr Virus Infectious Mononucleosis. *Curr Infect Dis Rep* 2004;6:200-207.
157. Kinch, A., G. Oberg, J. Arvidson, K. I. Falk, A. Linde, and K. Pauksens.. Post-transplant lymphoproliferative disease and other Epstein-Barr virus diseases in allogeneic haematopoietic stem cell transplantation after introduction of monitoring of viral load by polymerase chain reaction. *Scand J Infect Dis* 2007;39:235-244.
158. Torre, D. and R. Tambini. Acyclovir for treatment of infectious mononucleosis: a meta-analysis. *Scand J Infect Dis* 1999;31:543-547.
159. Patriarca F et al. Prognostic factors and outcome of Epstein-Barr virus DNAemia in high-risk recipients of allogenic stem cell transplantation treated with preemptive rituximab. *Transplant Infectious Disease* 2013;0:1-9.

CMV

160. Razunable R et al. Management of CMV infection and disease in transplant patients. *Herpes* 2004;11:77- 86
161. Slifkin M et al. Viral prophylaxis in organ transplant patients. *Drugs* 2004, 24: 2763-92
162. Egli A et al. Cytomegalovirus and polyomavirus BK posttransplant. *Nephrol Dial Transplant* 2007, 22 suppl 8: viii72 –viii82
163. Ruell J et al. Active CMV disease does not always correlate with viral load detection. *Bone marrow transplantation* 2007;40:55-61
164. Humar A et al. Cytomegalovirus virus load kinetics to predict recurrent disease in solid-organ transplant patients with CMV disease. *JID* 2002;186:829-33
165. Funk GA et al. Viral dynamics in transplant patients: implications for disease. *Lancet infect dis* 2007;7:460-72
166. Pescovitz MD et al. Benefits of cytomegalovirus prophylaxis in solid organ transplantation. *Transplantation* 2006;82:S4-S8
167. Zamora MR et al: Management of cytomegalovirus infection in lung transplant recipients: Evidence-based recommandations. *Transplantation* 2005;80:157-163

Herpesvirus 6

168. Hirabayashi K. et al. Successful ganciclovir therapy in a patient with human herpesvirus-6 encephalitis after unrelated cord blood transplantation: usefulness of longitudinal measurements of viral load in cerebrospinal fluid. *Infection* 2013;41:219-223.
169. Olli-Lähdesmäki T et al. High-dose ganciclovir in HHV-6 encephalitis of an immunocompetent child. *Pediatric neurology* 2010;43:53-56.
170. Dohna-Schwake C et al. Primary HHV 6 infection after liver transplantation with acute graft rejection and multi-organ failure: Succesful treatment with a 2.5-fold dose of cidofovir and reduction of immunosuppression. *Pediatric transplantation* 2010 E126-129.
171. Troy SB et al. Severe encephalomyelitis in an immunocompetent adult with chromosomally integrated human herpesvirus 6 and clinical response to treatment with foscarnet plus ganciclovir. *CID* 2008;47:e93-96.

RSV

172. Bennet LB et al. Immunopathogenesis of respiratory syncytial virus bronchiolitis. JID 2007; 195: 1532-39.
173. Hashem M, Hall CB: Respiratory syncytial virus in healthy adults: the cost of a cold. J Clin virol 2003; 27: 14-21.
174. Sidwell RW, Barnard DL: Respiratory syncytial virus infections: Recent prospects for control. Antiviral research 2006; 71: 379-390.
175. Falsey AR et a. Respiratory syncytial virus infection in elderly and high-risk adults. NEJM 2005; 352: 1749-59.
176. Falsey AR. Respiratory syncytial virus infection in adults. Semin respir crit care med 2007; 28: 171-181.
177. Giebels K et al. Prophylaxis against respiratory syncytial virus in young children with cystic fibrosis. Pediatr Pulmonol 2008; 43 (2): 169-174.
178. Ogra PL. Respiratory syncytial virus: The virus, the disease and the immune response. Paed Resp Rev 2004; 5 (Suppl A): S119-S126.
179. Falsey AR et al. Serum antibody decay in adults following natural respiratory syncytial virus infection. J Med Virol 2006; 78: 1493-1497.

VZV

180. Klassen TP, Hartlaing L, Wiebe N, Belseck EM; [Aciclovir for treating varicella in otherwise healthy children and adolescents \(Review\); 2008](#)
181. Dworkin RH et al; Recommendations for the management of herpes zoster. Clin Infect Dis 2007; 44: Suppl 1:S1-26.
182. Arvin, Ann M; Antiviral Therapy for Varicella and Herpes Zoster. Seminars in Pediatric Infectious Diseases 2002; 13: 12-21.
183. Epi-Nyt Uge 45, 2005. Statens Serum institut

Influenza

184. Brownstein JS, Kleinman KP, Mandl KD. Identifying pediatric age groups for influenza vaccination using a real-time regional surveillance system. Am J Epidemiol 2005; 162: 686-693.
185. Nicholson KG, Aoki FY, Osterhaus AD, Trottier S, Carewicz O, Mercier CH et al. Efficacy and safety of oseltamivir in treatment of acute influenza: a randomised controlled trial. Neuraminidase Inhibitor Flu Treatment Investigator Group. Lancet 2000; 355: 1845-1850.
186. Cooper NJ, Sutton AJ, Abrams KR, Wailoo A, Turner D, Nicholson KG. Effectiveness of neuraminidase inhibitors in treatment and prevention of influenza A and B: systematic review and meta-analyses of randomised controlled trials. BMJ 2003; 326: 1235.
187. Vu D, Peck AJ, Nichols WG, Varley C, Englund JA, Corey L et al. Safety and tolerability of oseltamivir prophylaxis in hematopoietic stem cell transplant recipients: a retrospective case-control study. Clin Infect Dis 2007; 45: 187-193.
188. Machado CM, Boas LS, Mendes AV, Santos MF, da R, I, Sturaro D et al. Low mortality rates related to respiratory virus infections after bone marrow transplantation. Bone Marrow Transplant 2003; 31: 695-700.

189. Machado CM, Boas LS, Mendes AV, da R, I, Sturaro D, Dulley FL et al. Use of Oseltamivir to control influenza complications after bone marrow transplantation. Bone Marrow Transplant 2004; 34: 111-114.
190. Antiviral therapy and prophylaxis for influenza in children. Pediatrics 2007; 119: 852-860.
191. Nicholson KG, Aoki FY, Osterhaus AD, Trottier S, Carewicz O, Mercier CH et al. Efficacy and safety of oseltamivir in treatment of acute influenza: a randomised controlled trial. Neuraminidase Inhibitor Flu Treatment Investigator Group. Lancet 2000; 355: 1845-1850.
192. Robson R, Buttimore A, Lynn K, Brewster M, Ward P. The pharmacokinetics and tolerability of oseltamivir suspension in patients on haemodialysis and continuous ambulatory peritoneal dialysis. Nephrol Dial Transplant 2006; 21: 2556-2562.
193. Rodriguez WJ, Hall CB, Welliver R, Simoes EA, Ryan ME, Stutman H et al. Efficacy and safety of aerosolized ribavirin in young children hospitalized with influenza: a double-blind, multicenter, placebo-controlled trial. J Pediatr 1994; 125: 129-135.
194. Hayden FG, Sable CA, Connor JD, Lane J. Intravenous ribavirin by constant infusion for serious influenza and parainfluenzavirus infection. Antivir Ther 1996; 1: 51-56.

Parvovirus

195. Sebling A et al. Parvovirus B19 infection during pregnancy treated with high-dose intravenous gammaglobulin. The Lancet 1995; 345:
196. Matsuda H et al.. Intrauterine therapy for parvovirus B19 infected symptomatic fetus using B19 IgG-rich high titer gammaglobulin. J Perinat Med 2005; 33: 561-563.
197. Crabol Y et al.. Intravenous Immunoglobulin Therapy for Pure Red Cell Aplasia Related to Human Parvovirus B19 infection: A retrospective Study of 10 patients and Review of the literature. CID 2013; 56: 968-977.

RSV

198. Bennet LB et al. Immunopathogenesis of respiratory syncytial virus bronchiolitis. JID 2007; 195: 1532-1539.
199. Hashem M, Hall CB. Respiratory syncytial virus in healthy adults: the cost of a cold. J Clin virol 2003; 27: 14-21.
200. Sidwell RW, Barnard DL. Respiratory syncytial virus infections: Recent prospects for control. Antiviral research 2006; 71: 379-390.
201. Falsey AR et al. Respiratory syncytial virus infection in elderly and high-risk adults. NEJM 2005; 352: 1749-1759.
202. Falsey AR. Respiratory syncytial virus infection in adults. Semin respir crit care med 2007; 28: 171-181.
203. Giebels K et al. Prophylaxis against respiratory syncytial virus in young children with cystic fibrosis. Pediatr Pulmonol 2008; 43: 169-174.
204. Ogra PL. Respiratory syncytial virus: The virus, the disease and the immune response. Paed Resp Rev 2004; 5(Suppl A):S119-S126.
205. Falsey AR et al. Serum antibody decay in adults following natural respiratory syncytial virus infection. J Med Virol 2006; 78: 1493-1497.

Tabeller (ud over ovenstående)

206. Antsupova V, Nørgaard N, Bisbjerg R, Nygaard Jensen J, Boel J, Jarløv JO, Arpi M. Antibiotic prophylaxis for transrectal prostate biopsy-a new strategy. *J Antimicrob Chemother* 2014; 69: 3372-3378.
207. [Mylonas I](#). Antibiotic chemotherapy during pregnancy and lactation period: aspects for consideration. *Arch Gynecol Obstet* 2011; 283: 7-18.
208. Ahmadzia HK, Heine RP. [Diagnosis and management of group B streptococcus in pregnancy](#). *Obstet Gynecol Clin North Am* 2014; 41: 629-647. The Sanford Guidel to antimicrobial therapy, v 3.11 updated april 2014.
209. Pasquali S, Boal M, Griffiths EA, Alderson D, Vohra RS; CholeS Study Group; West Midlands Research Collaborative. [Meta-analysis of perioperative antibiotics in patients undergoing laparoscopic cholecystectomy](#). *Br J Surg*. 2016; 103: 27-34.
210. Miserez M, Peeters E, Aufenacker T, Bouillot JL, Campanelli G, Conze J, Fortelny R, Heikkinen T, Jorgensen LN, Kukleta J, Morales-Conde S, Nordin P, Schumpelick V, Smedberg S, Smietanski M, Weber G, Simons MP. [Update with level 1 studies of the European Hernia Society guidelines on the treatment of inguinal hernia in adult patients](#). *Hernia*. 2014; 18: 151-163. Review. Erratum in: *Hernia*. 2014 Jun; 18(3): 443-444.
211. Bode LG¹, Kluytmans JA, Wertheim HF, Bogaers D, Vandenbroucke-Grauls CM, Roosendaal R, Troelstra A, Box AT, Voss A, van der Tweel I, van Belkum A, Verbrugh HA, Vos MC. Preventing surgical-site infections in nasal carriers of *Staphylococcus aureus*. *N Engl J Med* 2010; 362(9): 9-17.
212. Bratzler DW¹, Dellinger EP, Olsen KM, Perl TM, Auwaerter PG, Bolon MK, Fish DN, Napolitano LM, Sawyer RG, Slain D, Steinberg JP, Weinstein RA; American Society of Health-System Pharmacists (ASHP); Infectious Diseases Society of America (IDSA); Surgical Infection Society (SIS); Society for Healthcare Epidemiology of America (SHEA). Clinical practice guidelines for antimicrobial prophylaxis in surgery. *Surg Infect (Larchmt)* 2013; 14: 73-156.